PROCEEDINGS

OF THE

TRAVANCORE SRI MULAM ASSEMBLY.

SECOND ASSEMBLY.

THIRTEENTH SESSION.

Tuesday, the 3rd August 1943/18th Karkadakam 1118.

(OFFICIAL REPORT)

Vol. XXII—No. 10.

CONTENTS.

		Page
1.	New Members ...	609
2.	Questions and Answers ...	609
3.	Voting on Demands for Grants :—	
	(i) Demand XVIII—Education—Government Grant to the Travancore University ...	624
	(ii) Demand XIX—Education excluding grant to the Travancore University ...	634
	(iii) Demand XX—Agriculture ...	669
	(iv) Demand XXI—Industries including Rubber Factory ...	687
	(v) Demand XXII—Co-operative Department ...	687
	(vi) Demand XXIII—Uplift of Backward Communities ...	687

PROCEEDINGS
OF
THE TRAVANCORE SRI MULAM ASSEMBLY.

(OFFICIAL REPORT)

SECOND ASSEMBLY.

THIRTEENTH SESSION 1943/1118.

Tuesday, the 3rd August 1943/18th Karkadakam 1118.

The Assembly met in the Legislative Chamber, at twelve of the clock with the Dewan-President in the Chair.

MEMBERS SWORN.

The following members took the oath and signed the rolls:

1. Mr. K. Madhava Kurup (Director of Registration.)
2. Mr. R. Vasudeva Puduval (Protector of Backward Communities.)

QUESTIONS AND ANSWERS.

Changanacherry Municipality.

165. ***MR. T. T. KESAVAN SASTRI** (*Nominated*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) the number of elected and nominated seats in the Changanacherry Municipality at present;

(*b*) whether, since its inception, any member of the Backward Communities has been elected or nominated as a member of the Changanacherry Municipality; and

(*c*) if so, his name?

MR. C. P. GOPALA PANICKAR (*Secretary to Government*): (*a*) 12 elected seats and 6 nominated seats.

(*b*) No.

(*c*) This does not arise in view of the answer to part (*b*)

MR. T. T. KESAVAN SASTRI: ഈ മുനിസിപ്പാലിററി സ്ഥാപിച്ചിട്ട് എത്ര കൊല്ലമായെന്നു പറയാമോ?

MR. C. P. GOPALA PANICKAR: ൧൦൯൬-ലെ ആക്ട് അനുസരിച്ചു ഏർപ്പെടുത്തിയതാണ്. ഇപ്പോൾ ൨൨ കൊല്ലത്തോളമായി.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI: മുനിസിപ്പാലിററിയിൽ നാമിനേഷൻ നടത്തുന്നതിന്റെ തോതെന്താണെന്നു പറയാൻ ദയവുണ്ടാകുമോ?

MR. C. P. GOPALA PANICKAR: ഇലക്ഷൻകൊണ്ടു് സാമാജികത്വം കിട്ടാത്ത സമുദായങ്ങളേയും പരിഗണിച്ചായിരിക്കും നാമിനേഷൻ നടത്തുന്നതു്.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI: പിന്നോക്കസമുദായത്തിൽനിന്നും ആരെയെങ്കിലും നാമിനേററു ചെയ്യുന്നതിനു ദയവുണ്ടാകുമോ?

MR. C. P. GOPALA PANICKAR: ഇപ്പോഴത്തെ പുതിയമുനിസിപ്പാലിററി ആക്ട് അനുസരിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ താമസിയാതെ നടപ്പിൽവരുന്നതാണ്. അപ്പോൾ ഇതുകൂടിപര്യാലോചിക്കുന്നതായിരിക്കും.

Manure Depots in the State.

166. ***MR. K. R. NARAYANAN** (*Vaikom* cum *Kottayam*): Will the Government be pleased to state the number of manure depots in the State and the taluks they are in?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI (*Divisional Agricultural Officer in-charge*):

S. No.	*Name of the taluk.*	*No. of Depots.*
1	Thovala	4
2	Agasteesvaram	1
3	Kalkulam	1
4	Neyyattinkara	1
5	Trivandrum	1
6	Chirayinkil	1
7	Nedumangad	1
8	Quilon	1
9	Kottarakara	1
10	Karunagapalli	2
11	Karthigapalli	1
12	Kottayam	1
13	Thiruvalla	1
14	Shertallai	1
15	Perumbavoor	1
16	Muvattupuzha	1
17	Parur	1

MR. K. R. NARAYANAN: വയ്ക്കത്തു ഒരു മാനുവർഡിപ്പോ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെപ്പററി ആലോചിക്കുന്നുണ്ടോ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: താമസിയാതെ അവിടെ ഒരു വളം ഡിപ്പോ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതായിരിക്കും.

MR. N. NARAYANA KURUP (*Ambalapuzha* cum *Shertallai*): May I know from the honourable member whether there is any reason for the delay in opening a manure depot in the taluk of Ambalapuzha?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: There is absolutely no reason. If any requisition is received, arrangements will be made.

MR. G. VELU PILLAI (*Karunagapalli* cum *Kartikapalli*): May I know from the honourable member whether there is manure in any of the manure depots?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: There is manure in most of the depots. But we have got a large stock of manure in the Alwaye farm and arrangements are being made to transfer it to the manure depots where the stock is less.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI (*Tiruvalla*) : May I know from the honourable member whether any representation has been received from the people of Chengannur for the purpose of opening a manure depot there ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : Yes, Sir.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know whether any action has been taken on that representation ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : Action is being taken.

MR. K. KUNJU PANICKAR (*Mavelikara* cum *Kunnathur*) : May I know from the honourable member whether there is any manure in the depots in the Karthigapally taluk ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : There is manure in those depots.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR : May I know the aggregate value of manure in all these depots ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : About Rs. 57,000.

Manure Depots in the State.

167. ***MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI** : Will the Government be pleased to state :

(*a*) the number of manure depots opened by Government in the State and the names of places where they are established and

(*b*) the total quantity of the supply of manure to these depots ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : (*a*) There are 21 Departmental Manure Depots and 6 Agency Depots. The names of the places where they are established are given below.

1	Nagercoil	11	Kuripuzha (Quilon)
2	Thiruppathisaram	12	Oachira
3	Thazhakudy	13	Kayenkulam
4	Darsanamcope	14	Danapadikal (Karthigapally)
5	Kottaram	15	Kottayam
6	Thuckalai	16	Thiruvalla
7	Neyyattinkara	17	Shertalla
8	Trivandrum	18	Kottarakara
9	Attingal	19	Perumbavoor
10	Nedumangad	20	Muvattupuzha
		21	Alwaye.

(*b*) Ashes—22 tons.
Bonemeal—102 tons
Sulphate of Ammonia—11 cwts.
Groundnut cake—309 tons
Marotti cakes—$21\frac{1}{2}$ tons
Laurel oil cake—26 tons
Castor oil cake—$8\frac{1}{2}$ tons
Fish manure—6 tons

Compost and other kinds of manure.

168. ***MR. P. NARAYANA PILLAI** (*Mavelikara* cum *Kunnathur*): Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether they have decided to control the price of compost and other kinds of manure available for purchase within the State ; and

(*b*) if so, the action taken on the same ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: (a) No. There is no such proposal before Government.

(b) In view of the reply to part (a), this question does not arise.

MR. P. NARAYANA PILLAI: May I know from the honourable member whether the price of manure has gone high?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: Yes, Sir.

MR. P. NARAYANA PILLAI: May I know whether any proposal will be made to raise the price?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: I claim notice.

Agricultural Sales Depot at Attingal.

169. ***MR. VARKALA K. MADHAVAN** (*Chirayinkil cum Nedumangad*): Will the Government be pleased to state the reason why manures are not available for sale in the Agricultural Sales Depot at Attingal?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: Manure is available but only in small quantities. This is because of the difficulty of getting fresh supplies from outside.

Evacuees in Travancore.

170. ***MR. KOTTALIL P. ABRAHAM** (*Muvattupuzha cum Devicolam*): Will the Government be pleased to state:

(a) the number of Travancoreans who have returned from Burma and Malaya as a result of the War; and

(b) the number of Cochinites residing in Travancore?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: (*Chief Secretary to Government*): (a) About 924.

(b) No information is available.

Documents registered in certain Sub-Registry Offices.

171. ***MR. K. R. NARAYANAN**: Will the Government be pleased to state the total number of the different kinds of documents registered till the 30th of Edavam 1118 in the Sub-Registry Offices at Vaikom, Kaduthuruthy and Ettumanoor?

MR. K. ADHAVA KURUP (*Director of Registration*): *A statement containing the required information is laid on the table.

Tamarind.

172. ***MR. C. JEBAMONY NADAR** (*Kalkulam cum Vilavankod*): Will the Government be pleased to state:

(a) the quantity of tamarind fruits produced annually within the State; and

(b) the quantity required for use in the State per year?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: (a) & (b) Accurate figures are not available.

MR. C. JEBAMONY NADAR: May I know from the honourable member the quantity produced and the quantity that would be required for local needs at present?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: Sir, I have no facilities to collect statistics of the produce of tamarind. So, it is not possible to give definite information.

---

*Vide Appendix I, page 621.

PRESIDENT: What happened really in regard to this matter was, that nobody ever bestowed much attention on tamarind fruits and on tamarind pods, until a number of exploiters and profiteers began to purchase great quantities of this stuff throughout India and it was then found out that this tamarind was being used in textile mills and in certain other particular trades. Then steps had to be taken to prevent the indiscriminate export of tamarind.

Agricultural Products.

173. ***MR. C. JEBAMONY NADAR**: Will the Government be pleased to state whether the following are cultivated in any part of the State:

(1) Bajree,
(2) Maize, and
(3) Groundnut?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: Bajree, Maize and Groundnut are not indigenous to Travancore. They are not grown on any appreciable scale in the State.

MR. C. JEBAMONY NADAR: May I know from the honourable member whether maize or groundnut is cultivated anywhere in Travancore?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: These crops are not cultivated in large areas in Travancore.

MR. C. JEBAMONY NADAR: Is it cultivated at all?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: Yes, Sir. To a small extent it is cultivated in Aramboly.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: May I know from the honourable member whether the spelling given for the word 'bajree' is correct?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: Usually it is spelt B-a-j-r-a, but the correct spelling is B-a-j-r-e-e.

PRESIDENT: The Government of India has notified as B-a-j-r-a, but they must be wrong.

Expenses in connection with the shifting of the High Court.

174. ***MR. G. VELU PILLAI**: Will the Government be pleased to state the total expenditure up-to-date in connection with the shifting of the High Court to the Sri Mulam Buildings?

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI (*Legal Remembrancer to Government*): The expenditure incurred up-to-date under the High Court contingencies is Rs. 732-21-9. The total expenses incurred by Government can be ascertained only after the final bills are audited and passed.

Cashew cultivation in Travancore.

175. ***MR. K. DOMINIC JOSEPH** (*Vaikom cum Kottayam*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) the extent of cashew cultivation in Travancore;

(*b*) the quantity of nuts produced in Travancore during the years 1115, 1116 and 1117;

[Mr. K. Dominic Joseph]

(c) the quantity of nuts imported into Travancore from outside during the above-said years; and

(d) the quantity and worth of cashew-nut products exported from Travancore during the above-said period?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: (a) The area under cashew cultivation is 24,973 acres approximately;

(b) No information is available regarding the actual production during 1115, 1116 and 1117;

(c) Year.		Quantity (tons).
1115	...	32,020
1116	...	43,953
1117	...	23,786

(d) Year.	Cashew kernels.		Cashew shell oil.		Cashew nut.	
	Quantity. cwt.	Value. B. Rs.	Quantity. gls.	Value. B. Rs.	Quantity Tons	Value. B. Rs.
1115	2,25,806	99,69,155	..	...	613	86,284
1116	2,82,740	118,23,345	..	...	642	96,209
1117	2,32,260	91,87,581	1,05,544	5,57,988	37	5,483

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know from Government whether they are aware that the figures showing the respective areas under cultivation of different crops shown in the Government Administration Report for the year 1117, are thoroughly misleading and incorrect? In the Administration Report, especially in the chapter on Agricultural Department, the figures given as the total area under paddy cultivation, total area under cashew-nut cultivation etc., even according to the Government publications for the previous years, are thoroughly misleading.

PRESIDENT: Before information can be passed on from one department to another, it takes some time.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: No, Sir. The honourable member, I presume, is pointing out the same difficulty as that which he pointed out to me at the recent Public Accounts Committee. He then drew my attention to the figures given in the Administration Report, where instead of a dot, a comma has been put in, so that in reading the figure, instead of one lakh and forty-five thousand, you will read——

PRESIDENT: Yes. It may mean 145. But the honourable Mr. Chief Secretary knows very well that our Statistical Department is very inefficient, and that the figures given by them are very inaccurate.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: I wanted, by means of this supplementary question, to bring to the pointed attention of Government that the printing obtained in the Government Press is hopeless and unsatisfactory.

PRESIDENT: But why did the honourable member reserve this till the printing was done?

Increased cultivation of essential food crops.

176 ***MR. P. NARAYANA PILLAI** (*Mavelikara* cum *Kunnattur*): Will the Government be pleased to state the action taken by them to increase the production of essential food crops within the State?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: The measures taken by Government are:

1. Propaganda for extension of cultivation under the "Grow More Food Campaign" has been pushed forward vigorously by the officers of the Agricultural Department, with the result that there has been a 30% increase in the area under Tapioca during the past one year.

2. 21 manure depots were opened by the Agricultural Department in different parts of the State and manures to the aggregate value of over Rs. 60,000 were stocked in them and sold on cash and credit to farmers so far.

3. Hire purchase facilities for implements have been provided by the Department and many have availed themselves of the offer.

4. 34,000 acres of Forest Reserves have been released for being leased out for definite periods for raising food crops.

5. 10,000 acres of Lake Reclamations, left fallow by cultivators, were taken up by Government and leased out for cultivation of paddy in 1118.

6. 600 acres of single crop lands in North Travancore have been converted into double crop lands through Lift Irrigation by means of Electric Power from the Pallivasal Hydro-Electric Project. Arrangements have been made to extend the area so as to cover 2000 acres.

7. A scheme to grow pulses in the off season after the Kumbhom harvest in South Travancore was put into operation during the current year and 200 acres came under it. It is expected that at least 1000 acres will come under it next year and arrangements to supply seeds are being made.

8. A scheme to lease out water-free areas of tank beds for vegetable growing in the off season has been put into operation. 50 tank beds were leased out this year.

9. A programme of developing minor irrigation facilities in Central Travancore has been worked out and funds to the extent of Rs. 50,000 have been sanctioned.

10. A scheme to manufacture compost on a large scale out of Town and market sweepings has been put into operation under the supervision of the Imperial Council of Agricultural Research and partly financed by them. A scheme to make organic compost for distribution in rural areas has been launched jointly by the Forest and Agricultural

[Mr. K. Subramonia Pillai]

Departments, and about 50 tons of the manure have been made in the Reserve Forest area at Chooliamalai, Nedumangad. The extension of this work is contemplated to other convenient areas in due course.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: May I know from the honourable member whether he has at least roughly, calculated the amount of money that would be required to provide manure for all the cultivations undertaken in Travancore?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: I claim notice.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know from the honourable member whether it is not, only one third of the total quantity required for the State for the cultivation, that is manufactured at present?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: I have not got the accurate figures.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: About the lake reclamations, may I know from the honourable member whether any part of the Kayamkulam lake area has been reclaimed for cultivation?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: There was a question about the reclamation of the Kayamkulam lake. But it is under correspondence. There were certain objections about it, so it is under correspondence.

MR. C. JEBAMONY NADAR: May I know from the honourable member whether Government are aware that the cultivation in the lands that have been recently leased out by Government is a thorough failure?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: I am not aware of that.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: May I know from the honourable member whether he has made any enquiry as to how many acres can be reclaimed from the Kayamkulam lake?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: No, Sir, I have not made any enquiry.

Advocates, Pleaders, etc., in the State.

177 ***MR. G. VELU PILLAI**: Will the Government be pleased to state the total number of advocates, first grade pleaders and second grade pleaders respectively in the State at present?

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI:

Advocates	...	1,210
First Grade Pleaders	...	108
Second Grade Pleaders	...	947

Green Manure.

178 ***MR. C. JEBAMONY NADAR**: Will the Government be pleased to state whether there is shortage of green leaves manure required for paddy cultivation?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: It is reported that farmers are experiencing shortage of green leaf manure. Government have already issued instructions to the Conservator of Forests to arrange for the Reserve Forests being thrown open temporarily for the removal of green manure subject to certain conditions.

MR. C. JEBAMONY NADAR: May I know from the honourable member the names of the areas thrown open for the removal of green manure?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: There is a deficiency of manure of all kinds and the department is trying its best to rectify the deficiency.

MR. C. JEBAMONY NADAR: But I wanted to know the names of the areas———

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: Is it from the forest area?

MR. C. JEBAMONY NADAR: It is said here that Government have already issued instructions to the Conservator of Forests. **May** I know the names of the areas?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: I cannot give the information on that matter.

Outbreak of cattle plague.

179. ***MR. K. R. NARAYANAN** (*Vaikom cum Kottayam*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether they have received any representation to the effect that there has been an outbreak of cattle plague in Kumarakam and Thuruthumma; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: (*a*) Yes.

(*b*) Two Veterinary Inspectors were placed on special duty in the affected localities. They have been working strenuously carrying out preventive measures such as inoculating the contacts, disinfection of sheds, treatment of affected animals, disposal of carcases etc., and the disease has been brought under control.

MR. N. NARAYANA KURUP: May I know from the honourable member whether any compulsory preventive inoculation has been arranged to be done to the cattle imported to this State from outside at the boundary itself?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: No; no compulsory inoculation has been done.

MR. N. NARAYANA KURUP: May I know whether the contagion is not brought in by the cattle imported into the State?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: Yes, Sir.

MR. N. NARAYANA KURUP: May I know whether it is not necessary to make a compulsory inoculation at the boundaries themselves?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: That question is being considered.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: May I know whether the honourable member is aware that it is prevalent in Aramboly also?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: Yes, Sir.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: May I know the exact number of deaths therefrom?

MR. K. SUBRAMONA PILLAI: I cannot give the figures now.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: Will it exceed 300?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: I have not received any figures from the officers concerned.

MR. N. NARAYANA KURUP: May I know from the honourable member whether any Veterinary Inspector or any other subordinate of that department who went there did anything to prevent the outbreak of cattle plague?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: Yes, Sir. The Veterinary Inspector at Nagercoil has been specially deputed for the purpose and he has been supplied with anti-serum. He has carried out some preventive inoculations.

New Industries in the State.

180. ***MR. G. VELU PILLAI**: Will the Government be pleased to state:

(a) whether new industries have been started in the State as cottage industries or on a large scale in 1117 and 1118; and

(b) if so, the names of such industries and where they are started?

MR. E. I. CHACKO (*Director of Industries*): (a) Yes.

(b) 1. Starch Industry (through-out the State).
2. Pencil Manufacture (Quilon)
3. Pith Hat making and cork substitutes (Trivandrum),
4. Malted Vinegar do.
5. Dehydration of fruits and vegetables do.
6. Brush Manufacture (Colachel)
7. Bone meal manure Factory (Kottayam and Nagercoil)
8. Slate making (Quilon)
9. Hand made paper (Trivandrum and Neyyattinkara).

MR. G. VELU PILLAI: May I know from the honourable member whether Government are encouraging any of the industries by giving grants?

MR. E. I. CHACKO: The Government have, under consideration, the sanctioning of grants for manufacture of hand made paper, spinning and other new industries in determining cases.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know from the honourable member, with reference to No. 7 under part (b) of the answer, whether the bone meal factories at Kottayam and Nagercoil have really commenced working?

MR. E. I. CHACKO: Yes, Sir. They have.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: With reference to part (b) of answer, item 9, may I know the total quantity of hand made paper that was manufactured in Neyyattinkara and Trivandrum?

MR. E. I. CHACKO: Sir, it was being experimented by the department as to how far hand made paper manufacture could be made a commercial proposition and in the course of the investigation we were able to manufacture about 10 reams of paper. The experiment has proved successful. Some of the samples made were sent to Punalur Paper Mills for being tested. They were found to be quite good.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know whether the manufacture of paper in both places is done by a Government concern?

MR. E. I. CHACKO: At Neyyattinkara, it is only a private party that is doing the business. He supplies some blotting paper to the Government Stationery Department.

MR P. NARAYANA PILLAI: May I know the substance that is being utilised for the starch industry?

MR. E. I. CHACKO Tapioca is the most important. Arrow root is also utilised.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: With reference to the answer just now given, may I know whether it is advisable at the present stage to convert tapioca and arrow root which are the essential articles of food into starch and utilise them for hand made paper production?

MR. E. I. CHACKO: Not at all. On account of the acute food situation, Government had to stop converting tapioca into starch.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I know, of these 9 items, how many are now in progress?

MR. E. I CHACKO: Item No. 1 starch industry cannot be done now. No. 2 pencil manufacture is being done at Quilon. 3rd item pith-hat making is also done at Trivandrum. In items 4 and 5 the experiments are successful. Some people are considering the possibility of starting a dehydration plant for fish, fruits and vegetables. Item 6 Brush manufacture is done on a large scale in Colachel by Messrs. Aspinwall & Co. No. 7 Bone Meal manufactory is in progress. Item No. 8 Slate making is in full swing in Quilon. As regards hand made paper production, Government have been pleased to sanction the scheme and they are prepared to give every encouragement to the industry.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: With reference to answer to part (b), item 1, may I know whether the Government are aware that dry chips of tapioca are being exported from the State in large quantities even now?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: Yes, Sir, to some extent and that goes to Cochin under separate negotiations with that Government.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know whether any permit is granted by our Government with regard to the quantity exported?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: Yes, Sir, there is a limited quota It is only to licensed merchants these permits are granted.

Cutting down of fruit trees.

181. ***MR. G. VELU PILLAI**: Will the Government be pleased to state:

(a) whether the indiscriminate cutting down of fruit trees like the mango and jack trees, has been brought to their notice; and

(b) whether they have done anything to prevent the same?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: (a) Yes.

(b) Yes. Government have issued a Press Note dated the 2nd April 1943, advising people not to cut down such trees.

MR. G. VELU PILLAI : May I know whether the Press Note issued has produced any appreciable results?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : Yes, Sir.

SHORT NOTICE QUESTION.

PRESIDENT : I have received the following short notice question from Mr. N. Narayana Kurup. "Will the Government be pleased to state :

(a) whether any assault on the employees or person attached to the Transport Department by a gang of military men in mufti took place in the Transport garrage or premises, on any day between the 15th and 17th instant;

(b) whether anybody has been injured and removed to the hospital for treatment after the assault ;

(c) If so, the number of persons injured and the nature of injuries inflicted.

(d) the reason for the assault ;

(e) whether the Director of Transport or the next senior officer below him was present in the office at the time of the assault ;

(f) whether the police help was sought and whether they came to the rescue in time ;

(g) whether any military has been stationed at several junction of the Transport Bus route in the corporations after the assault ;

(h) whether the Transport bus service *via* Killipalam was not regular yesterday as the conductors and other employees in the department and the travellers were afraid of a further assault from the abovesaid gang ; and

(i) whether the Government has taken any precaution against a further trouble to the employees of the Transport Department ?

PRESIDENT : As the whole matter is *sub judice*, the question cannot be answered.

Appendix I.

Vide Answer to Question No. 171.

Nature of documents registered till the 30th of Edavam 1118.	Vaikom.		Kaduthuruthy.		Ettumanoor.	
	No.	Consideration amount. Rs.	No.	Consideration amount. Rs.	No.	Consideration amount. Rs.
Sale	1,856	10,19,056	2,002	11,81,086	2,669	11,50,208
Mortgage	1694	2,04,429	1,762	3,83,546	2,067	5,38,235
Hypothecation	366	1,16,200	363	53,060	568	1,51,681
Lease	582	1,07,587	500	1,06,539	369	79,844
Settlement	132	2,56,000	125	26,148	256	39,007
Partition	153	1,07,237	110	33,251	149	1,00,564
Release as per Mortgage deed	1,314	3,86,175	1,754	3,90,050	958	3,78,458
Receipt as per hypothecation deed	491	84,112	95	3,485	509	88,349
Other receipts	142	27,613	141	3,842	224	76,390
Wills	13	..	8	..	22	..
Others	308	17,422	93	1,974	139	22,655
Total	7,051	23,25,831	6,953	21,82,981	7,930	26,25,391

UNSTARRED QUESTIONS AND ANSWERS.

Public Hall in the Kulakkada Colony.

1. **MR. P. C. ADICHAN** (*Nominated*): Will the Government be pleased to state whether they have received a request that a public hall be constructed in the Colony at Kulakkada in the Kottarakara taluk?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: (*Chief Secretary to Government*): Yes.

Grant to hostels conducted by the Mahasabhas of the Parayas and Kuravas.

2. **MR. P. C. ADICHAN**: Will the Government bepleased to state;

(*a*) the amount of annual grant in 1118 awarded to hostels conducted by the Mahasabhas of the Parayas and Kuravas respectively;

(*b*) the amount of grant allowed to each student residing in grant-in-aid hostels; and

(*c*) the amount granted to each student in the hostels run by Government?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: (*a*) A lump sum grant of Rs. 50 per mensem to each.

(*b*) No per capita grant is given.

(*c*) No grant is given to each student in the hostels run by Government.

Hostels run by the Government.

3. **MR. P. C. ADICHAN**: Will the Government be pleased:

(*a*) to state the number of hostels directly run by the Government;

(*b*) to lay on the table a statement, by caste, of the students in each such hostel; and

(*c*) to state the annual grant for each such hostel?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: (*a*) Three.

(*b*) & (*c*) The information asked for regarding the number of inmates and grant is given below. Statement by caste is not maintained.

		No. of inmates.	*Grant.* Rs.
Trivandrum	...	35	5,000
Nagercoil	...	26	2,500
Kottayam	...	21	2,500

Statement, by caste, of applicants to the Travancore University.

4. **MR. K. KUNJU PANICKAR** (*Mavelikara cum Kunnattur*): Will the Government be pleased to lay on the table a list by caste:

(*a*) of those candidates who applied to the University of Travancore to the various branches of Technical Educations given by the University; and

(*b*) of those who were given admission by the University in the educational year commencing from Edavom 1117?

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN (*Pro-Vice-Chancellor*):

The time and labour involved in collecting the information are out of proportion to its utility.

Statement, by caste, of applicants to the University College.

5. **MR. K. KUNJU PANICKAR:** Will the Government be pleased to lay on the table a statement, by caste:

(a) of the candidates who applied to get seats in the Intermediate, B. A. and B. Sc. classes in the various groups in the University College of Trivandrum in the college year commencing from Edavom 1117; and

(b) of those who were given seats?

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN:

The member is referred to answer to question No. 4.

Sanitary arrangements during Sri Narayanaswamypathy Festival.

6. **MR. C. RAMASWAMY NADAR** (*Tovala cum Agastisvaram*): Will the Government be pleased to state:

(a) whether the Public Health Department is aware that more than ten thousand people gather during each of the three festivals in the year during the months of Chingam, Makaram and Edavom at the temple namely, "Sri Narayanaswamypathy" at Swamithope, (Sasthancoilvila) Thamarakulom pakuthi, Agastisvaram taluk, and stay there for over four days;

(b) whether any sanitary arrangements are made during such times; and

(c) if not, why?

MR. C. P. GOPALA PANICKAR (*Secretary to Government*): (a) No.

(b) Yes.

(c) This does not arise in view of answer to part (b).

Swamps in Kunnattur taluk.

7. **MR. P. C. ADICHAN:** Will the Government be pleased to state whether swamps have been sold in auction in the Kunnattur taluk?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: No.

Hospital at Adoor.

8. **MR. P. C. ADICHAN:** Will the Government be pleased to state the number of in-patients and out-patients in the hospital at Adoor in 1115, 1116, 1117 and 1118?

MR. C. P. GOPALA PANICKAR: A *statement containing the information is placed on the table.

Appendix I.

Vide Answer to Question No. 8.

Year.	*In-patients.*	*Out-patients.*
1115	101	13,063
1116	163	15,299
1117	295	21,726
1118 (first ten months)	242	13,573

* *Vide* Appendix I.

MR. K. KUNJU PANICKER: Sir, I had sent a certain question unstarred. I know that no supplementary questions can be asked on that. But I wish to point out a very simple aspect of the matter involved therein. My question was as to how many candidates applied to the University to the various branches of Technical Education and those admitted by them in the year 1117? The answer was that time and labour involved in collecting the information, are out of proportion to its utility. For such a simple question, I am at a loss to understand the nature of the answer given.

PRESIDENT: The honourable member is out of order.

DEMAND—XVIII.

EDUCATION—GOVERNMENT GRANT TO THE UNIVERSITY.

Motion—209.

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN: Sir, yesterday in dealing with this motion, I described the various ways in which the University has been endeavouring to promote Sanskrit and Malayalam studies. I referred to the creation of the Honours courses in Malayalam and Sanskrit, the development and expansion of the Oriental Manuscripts Library, creation of the Department of Publications, renovation of Sanskrit College, revision of pay of the Principal and staff of the Sanskrit College, creation of the Sahityavisarda courses, creation of the post-graduate studentships and research fellowships for advanced research work in Sanskrit and Malayalam. May I add, Sir, that the best recent illustration of the solicitude of the University and Government for the encouragement of Sanskrit and Malayalam is the magnificent endowment which the Government have recently made to the University, an endowment of a lakh of rupees, associated with the names of Their Highnesse the Maha Rani and the Maharaja, for giving biennial prizes worth about Rs. 3,000 for new works in Sanskrit Literature and Hindu Philosophy. I then went on. Sir, to deal with the question which has been agitating the minds of several speakers namely, the creation of professorship in Sanskrit and Malayalam in the University College. Honourable members have expressed the view that it is deplorable that there are no professors in those languages and that there are only Superintendents. I readily admitted this defect and I readily agree that, on principle, there should be professorships in Sanskrit, and Malayalam as there are professorships in other subjects. I also gave an undertaking to the effect that the University authorities will consider this matter very sympathetically and will give careful attention to the representations that have been made on the floor of this House in regard to this matter. At the same time, I went on to defend the University and said that the Superintendentship in Sanskrit and Malayalam studies was not the creation of the University but it was a legacy which the University inherited from the past. Of course, the University could have taken prompt steps to remedy this defect. But, financial and other practical considerations, to a certain extent stood in the way. Last year, the University took up the question of the revision of salaries of professors and lecturers in the University

College. That cost the University a considerable amount and by the kindness and generosity of Government, the proposals for the revision of salaries of professors and lecturers were sanctioned by Government and that came into effect from 1st Vrischigom 1118. As a result of this revision, the various distinctions between Sanskrit Lecturers, Tamil Lecturers and Malayalam Lecturers and others have been completely removed. In the old days in the University there used to be special lower scales of pay for Malayalam, Sanskrit and Tamil Lecturers. For instance, 50-75, 100-150 and 100-175 were different scales for junior and senior lecturerships. All these have now been abolished. There are now two scales of pay for lecturers for all branches of the University College, one on 75-150 and the other on 170-250 and Sanskrit Lecturers, Malayalam Lecturers and Tamil Lecturers have all come under the benefit of this new scheme.

At the same time it should not be forgotten that as a matter of fact there is a very pronounced economic aspect. There is a certain law of supply and demand and if you can get well-qualified men on lower scales of pay, it is the natural tendency of all institutions, of the University and of Education Departments to get hold of such men on lower scales of pay. You will find all over India that with regard to Munshies and Pundits and Lecturers in the Indian Languages, scales of pay are lower than the scales of pay for other subjects and therefore this economic aspect should not be overlooked. Even now, there are Professors who are not getting the same scales of pay. In the Engineering College, we could not get a Professor on the scheduled scale of 300-500. So, we have to give a higher scale there. Now, we have appointed a Professor for English on Rs. 1000 a month. It may be remembered that there are Professors who are paid Rs. 700. Therefore, it is not reasonable or practical that every Professor should be paid Rs. 1000, because an Englishman is paid Rs. 1000 as Professor of English. There are practical difficulties and exigencies of this kind which have to be remembered. At the same time, as I have said, the University will certainly give careful consideration to this matter and see that the studies in Tamil, Malayalam and Sanskrit are raised to the same status as other subjects.

But members went on to say that the University is neglecting the study of Sanskrit and Malayalam on the sole ground that there are no Professorships. In that they were going too far. When we promote Superintendents as Professors, things will not become absolutely perfect and Sanskrit and Malayalam would not have reached the millenium of development.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I know whether that was the criterion which induced Government to bring down an Englishman to teach English in the University College?

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN: I do not quite follow Sir,

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: The honourable member was saying that if the Superintendents had been promoted as Professors, the millenium will be reached. If so, may I know—

PRESIDENT: It is somewhat irrelevant. His argument was not that of conversion of names. But do you say that the importation of a man is equivalent to conversion of name?

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: No, Sir. But what I wanted was, whether we could not, by means of advertisement, get suitable men who could be appointed as Professors instead of getting down a man like the present instance?

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN: I mentioned that yesterday. If the University authorities decide to create Professorships in Sanskrit, Malayalam and Tamil languages, they will try and get the best men by advertisement, There is no difficulty about that.

But there was a good deal of sentimental talk about Sanskrit and Malayalam teaching courses and I think I should administer a dose of cold realism in this matter. We of the older generation are very keen that Sanskrit and Malayalam should be developed. We are very keen that the University should strain every nerve to develop and foster these studies. The younger generation do not seem to be so keen about it. With regard to the starting of such teaching courses, we find it extremely difficult to get students and it has not been unusual for members of the Sanskrit staff, the Malayalam staff and the Tamil staff, to go about and tour for students for such courses and try to pinch students from other Groups. Now, Sir, I will illustrate. Take the number of students for the Malayalam Honors Course for the year 1943-44. First year 1, second year no student, third year 2. Or, take the Malayalam optional course. 1942-43: 5. 1943-44: 5. Or again, take the Sanskrit Honors course. First year—3, second year—4 and third year—4.

MR. K. R. NARAYANAN: മലയാളവും സംസ്കൃതവും ടീച്ചിംഗ് കോഴ്സുകളിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെപ്പററി മാത്രമാണല്ലോ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു്. ഇംഗ്ലീഷ് എടുത്തിട്ടുള്ളവരുടെ സംഖ്യ പറയാമോ?

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN: There is a much larger number.

What I wish to stress is the economic aspect of the question. There is no market for the products of Malayalam and Sanskrit Honours Courses and so long as that is the case, to ask the University to develop teaching courses in Malayalam and Sanskrit does not seem to be reasonable. The best way by which this can be attempted is by creating scholarships for research, by providing increasing and extending facilities for research, by developing the Sanskrit Library, by providing big endowments for prizes and things of that kind. One of the speakers, Sadasyatilaka T. K. Velu Pillai, dragged in a red herring across the trail. He said that the Vice-Chancellor had delegated all his powers to the Pro-Vice-Chancellor and that is the reason why encouragement is not given by the University to Sanskrit and Malayalam. This is a curious and may I say absurd argument.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Sir, I rise to a point of order. The President was pleased to say that he took upon himself complete responsibility. In the light of that statement, I think the member is not in order.

PRESIDENT: Why is he not in order? If the Dewan as the Head of the Government and Vice-Chancellor perhaps gave irrelevant remarks from the Chair, how does it amount to a ruling from the President?

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN: You, Sir, have generously taken all the blame upon yourself. But, as a matter of fact, neither the Vice Chancellor nor the Pro-Vice-Chancellor is to be blamed. The posts are created on the recommendation of the syndicate. Even the syndicate cannot sanction these things. That is only a recommending body. It has to go to the Government for sanction. It is the Government who have to consider the financial aspects of the matter and decide.

The same member, while he made indirect attacks about the lack of encouragement to Sanskrit and Malayalam, did not give me or the University authorities any practical and positive suggestions as to how it should be done except that the two Superintendents should be made Professors. I have already given an undertaking that the University authorities will sympathetically consider the matter.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: May I know whether equal treatment is afforded to Tamil also?

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN: I knew that the trouble will arise. For Tamil we have no post-Graduate course in B. A. We have no Honours course. We have got only the compulsory course. Whereas in the case of Sanskrit and Malayalam we have Honours courses, so far as the teaching course is concerned. Tamil has not reached the same status as Sanskrit or Malayalam. There is no justification for the creation of a Tamil Professorship. For example, in the Madras University there are only lecturers in Malayalam or Telugu and it is only for Sanskrit that they have provided professorship. It is only with the expansion of the University that Tamil can get a Professorial Chair. But wherever possible the University is encouraging Tamil. We are going to publish a rare Tamil work which is now being edited by a scholar.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Why did not the University think it better to provide 13 seats for Tamil? 13 students seeking admission for Tamil had to join the Madras University.

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN: I am afraid I cannot accept that fact.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: This year 13 students had applied for pass course in Tamil.

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN: How can they apply for a pass course which is not in existence?

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Because there was no course in the Travancore University College they had to go to the Madras University.

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN: I should like to verify that statement. My information is that it is extremely difficult to get more than a couple of students.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: All the students who sought admission were from Nagercoil. So I can speak with a certain amount of authority.

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN: If there is a genuine demand for a Tamil course, the University will consider that question. We have provided the Vidvan Course corresponding to the Visarad. Why should we duplicate courses which exist at Madras and Annamalai ?

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Why should there be any prohibition?

PRESIDENT: Discussion of this subject has taken a very different turn from that indicated by the cut motion, namely, "to discuss methods of improving Sanskrit education." As however a large field has been covered and as very definite mention has been made of the Vice Chancellor, I think, it is up to me to indicate the policy underlying the whole of this subject.

In the first place, I join issue immediately and at once with what fell from the honourable member Mr. Sivathanu Pillai. It will be the object and the aim of this University not to duplicate courses which are done as well or could be done better by sister Universities. That sentiment has been very aptly given expression to by His Highness the Maharaja when addressing the Annamalai University and the Andhra University. An appeal was made to these Universities that they should so confer with each other that all the materials and appurtenances, scholarships and endowments available according to the requirements of each region or locality may be dealt with in such a way that instructions and research might not overlap. In other words, it might well be the case that the Annamalai University which has already taken a fairly definite line in regard to Sanskrit might go further in that direction and might abolish Sanskrit and confine itself solely to Tamil. A certain person from here, having regard to the facilities of the Madras University to develop automobile Engineering has sent an endowment for that purpose. That endowment was sent to the Madras University because there were greater facilities there rather than in the Travancore or the Andhra University. The idea underlying this fact is that as far as possible a University should not duplicate what is being done in another university and go on teaching the same subjects, History, Mathematics, Agriculture, Zoology, Botany and so on.

Having said that let us consider what, are the functions and duties of the Travancore University. The first duty is to utilise all its possible resources to deal with the agricultural and industrial development of the country. If it becomes necessary to abolish every other course of study, and concentrate upon agricultural and industrial growth, Government would not have the slightest objection to adopt that programme, provided there is some other university for filling up the gap. But so long as other universities do not fill up the gap, having regard to the great and glorious traditions of Sanskrit and Malayalam scholarships

here, and having regard to the position to which advertence was made, it is the elementary duty of Kerala to encourage Sanskrit learning because Malayalam is after all the elder daughter of Sanskrit and without adequate knowledge of Sanskrit and Sanskrit culture, Malayalam cannot come to its own. That is the policy on which this University is proceeding.

I was encountering a series of shocks yesterday when speaker after speaker spoke of the neglect of Sanskrit education. No special subject of study has dominated and has obtained as continuous an attention from the Vice-Chancellor, nay, from the Chancellor of the University, as Sanskrit education. A sum of Rs. 50,000 has been set apart for the purposes of giving prizes. This fetches an annual return of Rs. 2,000—no small amount—which has been set apart for prizes for the purpose of encouraging Sanskrit literature alone. That is the first endowment of its kind in India and except in Russia no bigger endowment for Sanskrit research as such has been made anywhere else. Now after having done that, to say that there is some attitude of neglect towards Sanskrit learning is to be unfair to the University. Not only that. The University library contains the Oriental Manuscripts Library which is tha foundation of all Sanskrit culture and many students have made use of it. I am personally looking into it. And before a new manuscript at very high cost is procured, I am finding out whether it is worth while to get it. Only if it is a rare and useful work, I order its purchase. Books not only from Kerala but from the whole of India --Bengal, Rajputana, Central Provinces and other places have been obtained. Books written by very great scholars are there, the value of which no one can ascertain. Not only that wherever possible encouragement of Sanskrit study has been the pre-occupation of the University. But apart from that, as the Pro-Vice-Chancellor rightly pointed out we must be aware of the time spirit. There was a time when everybody slighted Tamil, Sanskrit and Malayalam, and preferred to talk in English rather than in their own vernacular tongues and that practice went on with the result that people neither learned English adequately nor kept in touch with their own languages. Again, for a little while the pendulum swung in the other direction and there was almost a deliberate endeavour made to neglect English. In the Calcutta University each student had to be the member of a kind of association. Everyone had to pay two annas fine for each English word that he used in his conversation. That practice went on for 10 or 15 years so that in the end Bengal which produced a large percentage of I. C. S. men has completely disappeared from the field. During the last 5 or 6 years there has been hardly more than 8 or 10 per cent. of I. C. S. men from Bengal whereas formerly she was producing 70 or 80 per cent. The same spirit invaded Kerala with the result that gradually and for some reason or other the teaching of English was neglected. Every person spoke a language which was supposed to be English. I have heard people speaking a language which is supposed to be English but which I could not

[President]

understand. There are professors who do not know the elements of literature. We talk much of the standard of English literature. The speaking standard of English in Travancore, has, during 20 years of my acquaintance descended precipitously from depth to depth. So that today it is a melancholy and lamentable feature. The Japanese believe that if the graduates, or under-graduates speak the worst English the better. The Japanese and the Chinese deliberately speak bad English. Now the position in which we are is this. If we have to go on with our problem so far as the learning of Malayalam is concerned that is demonstrated by the number of students coming in that class.

The last argument and the one that seems to be emphasised relates to the appointment of Sanskrit Professors and Superintendents. The labourer must be worthy of his hire. Persons occupying certain positions are only fit to be in that position. It may be argued that if there are not the proper men here, Professors may be got from outside. That is a matter which is engaging the earnest attention of the Government. To that extent I slightly differ from the views of the Pro-Vice-Chancellor. Even if there is not a single student studying in the Honours Class, supposing in the University there is provision for a pass or Honours course, the foundation will be there. As a learned Advocate said when the judge got up and went away "let him hear the arguments or not; if the judge is not there I will talk to the empty bench." So long as there is Sanskrit or Malayalam literature there will be a teacher in Sanskrit or a teacher in Malayalam to teach even to the empty bench.

So far as Tamil is concerned, I fully realise the depth of enthusiasm for the language after hearing the speech of Mr. Sivathanu Pillai that 13 students were disappointed and went away to Madras. In Madras the number of candidates who take Tamil is lamentably small and as a matter of fact it is so small that the Madras University is from time to time doing exactly the same that we are doing.

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN: There is no Honours course in the Madras University for Tamil.

PRESIDENT: They have only pass courses in Tamil and Sanskrit. The real point is that you have to get scholarship in the old Pandit sense. I do not believe that Sanskrit and Malayalam can be learned adequately, and thoroughly in the manner in which those languages are being taught everywhere in India today. So far as Sanskrit is concerned for a comprehensive study of the language a course extending over 7 or 8 years is necessary for a student. In the case of Malayalam the period might be less. I am not impressed with the pass course in one language or other. But I do realise that for a country like Travancore the utmost possible encouragement in the production of books, and dissemination of literature to facilitate the study of Tamil and Malayalam is absolutely necessary. It is the paramount duty of the University to give such encouragement as far as possible.

The motion was by leave withdrawn.

Motion 212.

MR. K. S. SEBASTIAN: Sir, I rise to move that a reduction of Re. 1 may be made in the allotment of Rs. 9,15,000 for grant to the Travancore University to bring to the attention of Government, the necessity for the development of the fish industry of the State. My object in moving the cut motion is to bring to the notice of Government the necessity for the development of the fish industry in the State. Without any exaggeration I can assert that the vast treasures of the sea that lie so near to us and which is within our easy reach have not been sufficiently exploited. We have got a long coast line of 172 miles.

PRESIDENT: Does the honourable member think that in the absence of Trawlers it is possible to have research in deep-sea fishing?

MR. K. S. SEBASTIAN: My view is that even without trawlers deep sea fishing can be done. In the Bombay coast for the purpose of fishing a sort of boats called "Ratnagiri" boats are being utilised. One such boat will cost between Rs. 15,000 to Rs. 20,000. If we utilise these boats we can catch a greater quantity of fish than that which is caught at present. We have got about 100 miles of shallow sea and the total area of such shallow waters will be nearly 3,900 sq. miles. Out of these vast fishable waters, only within a distance of 5 to 7 miles from the shore actual fishing is now being done. The fish industry of the State is one of the greatest industries and it is second only to the cocoanut industry. The annual national income from this industry is Rs. 12,000,000 whereas in the cocoanut industry it is about Rs. 18,000,000. In point of production, our sea coast is second to none in the world. The annual income from the fisheries for each mile of coast line is Rs. 26,000 for Great Britain, Rs. 16,000 for Japan, Rs. 14,000 for America and for Travancore it is Rs. 60,000 *i. e.*, more than double that of the foremost fishing States in the world. The first step we ought to take for the promotion of this industry is to give better encouragement to fishermen to catch more fish. Nowadays fishermen do not care to go beyond 5 or 6 miles of the waters. Now in പുറക്കാട്, തൃക്കുന്നപ്പുഴ and other places near Alleppey, fishermen sometimes go into the deep sea and meet with very great difficulties on their return. After remaining for 13 or 14 hours in the waters when they return with their catches, the fish gets easily spoiled. They start with a very insufficient quantity of materials like salt, food etc., so much so, they are forced to return before they make a successful catch. Their boats are not strong enough to encounter the flash of the waves in the stormy sea. So, as I suggested at the start, if we introduce the "Ratnagiri" boats for the purpose of deep sea fishing, these handicaps can be got over.

Now, I turn to the difficulty of fishermen for getting salt. Nowadays salt is being supplied only to licensees and there are certain merchants in the fish-curing yards who alone can get the salt. The ordinary fisher folk have to get salt from these middle men. In order to encourage these fishermen, Government should supply them with enough salt, if possible, free of cost.

[Mr. K. S. Sebastian]

Then, another difficulty that lies against the progress of the industry is the lack of co-operative organisation for the marketing of the stuff. The whole business is entirely in the hands of middle men and merchants and more than one half of the profit is going to them. So also in the matter of curing and preservation of fish it would be better to improve the present methods. At present fish is being cured and preserved according to the unhygienic methods of the primitive days. If all the fish that is caught in our sea is properly cured and preserved and made available to the fish eating population in the interior parts, it will solve our food problem to a great extent. We need not be anxious about shortage of rice if we can introduce a sort of mixed diet with tapioca, and fish and if people are so very particular, there is no objection for their taking some toddy also; this will particularly apply to the poorer classes. In most of the fishing villages, the fisher-folk experience difficulty in transporting their catches. So in those coastal regions where there are no roads, a few roads may be opened in order to remove this difficulty. During the past 3 years, the Department of Fisheries has been under the supervision of the University. I am told that some considerable progress has been made with regard to the researches as well as the production of fish. But no report has been available to me to get at the correct figures about the income from the department. The allotment for the year 1119 is only Rs. 61,156 and the estimated income from the department is Rs. 22,000. My submission is that for such a big industry as the fish industry, the second industry in the State, such a meagre allotment as Rs. 61,000 is quite insufficient. Sir, you hope to launch many noble schemes for the industrialisation of the land, and you have also introduced coastal sailing vessels, the prospect whereof is very vast. Lakhs and lakhs of rupees have been invested in these industries and schemes.

PRESIDENT: I may tell the honourable member that four years ago this Government was in negotiation with the Japanese Government for the purchase of Trawler and we were prepared to give Rs. 3 lakhs for the purchase of Trawler. But for reasons which may be fairly obvious to the honourable member nothing came out of it. As a matter of fact, Government are very careful over this matter. One of the first things they would do is to purchase a Trawler without which deep-sea fishing, and the preservation of the qualities of the deep-sea fish, would be impossible. At present we shall try to see whether a Trawler cannot be made locally. England had to spend much over that before she could be successful in the fishing industry. Japan was fishing in the Arctic coast, off the coast of Bengal, in the Pacific and along this coast also. And Japan's success is due mainly to their Trawlers. Both from the agricultural and industrial points of view, that was one of the main reasons for their prosperity.

MR. K. S. SEBASTIAN: Sir, even before the introduction of Trawlers into the industry I would suggest the launching of some of the Ratnagiri Boats for the purpose of deep-sea fishing.

PRESIDENT: I have not heard about that. If the honourable member will make available to the Head of the Department and to me some particulars about that, I shall enquire into that. The whole question is a very simple one. Deep-sea fishing by itself is of no use, because deep-sea fish very rapidly deteriorate. There must be space on board for immediately taking out the entrails out of the fish and treating the fish with salt etc. That must be done on board itself before deterioration sets in. It is only then that deep-sea fishing can be of assistance. If the Ratnagiri boats are such as would enable this process being done, they are certainly worth being tried.

MR. K. S. SEBASTIAN: At present the greatest hardship for fisher men is in the matter of getting nets. Within the course of the last few years, the quantity of nets available has gone down 50 per cent. Now it is very difficult for the poor fisher-folk to get yarn for making fresh nets.

PRESIDENT: This Government are very much alive to the fact and a special quota of yarn for making nets has been given by Government and each Peishkar is given a quantity for issuing to the fisher-folk for making nets.

MR. K. S. SEBASTIAN: It would be better if the fishermen are allowed to own their own nets. (*President's bell.*)

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN: Sir, on behalf of the University I should like to express my thanks to the honourable member for the suggestions he has made for the improvement and development of fisheries in the State. The House is aware that the Fisheries Advisory Committee has been constituted consisting of representatives of the Fishery Industry in the State and also of certain experts in fisheries who happen to be members of this House and the other House. I can assure the honourable member that his suggestions will be very carefully considered by the University, particularly his suggestion with regard to Ratnagiri boats. With regard to deep-sea fishing, as you have well pointed out, Sir, expert opinion is not very hopeful. They say it is a very complicated subject depending on various factors, and these factors have to be investigated very carefully, factors like salinity, currents, wind and so on. Before deep-sea fishing is undertaken, we shall have to conduct many investigations. When we cannot get Trawlers and other equipment, deep-sea fishing is a very difficult proposition.

With regard to the curing and preservation of fish, a new scheme was preparld by the department, which we sent up to the Imperial Council of Agricultural Research. That Council has blessed the scheme and has offered to meet half the recurring expenditure. That scheme is now in the hands of the Applied Biology Committee of the Council of Research.

MR. CODIVEETIL C. RAMANKUNJU: ആ സ്കീമിൽ deep-sea fishing കൂടി ഉൾപ്പെടുമോ?

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN: Not at present, Sir.

PRESIDENT: The honourable member is no doubt aware that before deep-sea fishing is started the currents of the sea, the habits of the fish—because fish have certain definite places of halt and move along certain lines—have to be investigated. For instance, in the Pacific Ocean, there are only two or three places for them.

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN; Yes, Sir. And separate investigation has to be made about each kind of fish.

With regard to Administration Reports, the department works under the Council of Research and its work is summarised in the report of the Research Institute. But if members of this House are interested in the details, the University will be glad to publish the full report.

The motion was by leave withdrawn.

The question that a sum of Rs. 9,27,000 be granted under Demand XVIII—Education—Government grant to the Travancore University—was then put and carried. The grant was made.

DEMAND XIX—EDUCATION DEPARTMENT.

MR. A. GOPALA MENON: Sir, I move for a grant not exceeding Rs. 49,30,106 under Demand XIX—Education, excluding grant to the Travancore University.

Motion No. 218.

MR. P. S. MUHAMMED: Sir, I move the following motion:

To reduce the allotment of Rs. 3,22 240 for English High School for Boys by Re. 1.

സർ, ഈ ഉപക്ഷേപം ഞാൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതു ഇതിനുമുമ്പ് അനുവദിച്ചിരുന്നതായ രണ്ടു മണിക്കൂർ സമയം മതപരമായ കർമ്മങ്ങൾക്കു വേണ്ടി വീണ്ടും അനുവദിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ്. മുസ്ലീമിങ്ങൾക്കു വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ഞായറാഴ്ച ദിവസം എന്നതുപോലെ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ടു വെള്ളിയാഴ്ച ഒരു ഒഴിവു ദിവസമാക്കണമെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. നേരെ മറിച്ച് ഞങ്ങളുടെ മതപരമായ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ സമയം മാത്രം ലഭിക്കണമെന്ന് ഞാൻ വളരെ മുൻപു മുതൽക്കു തന്നെ അപേക്ഷിക്കുകയും ഗവൺമെൻറു ദയവുചെയ്തു ആദ്യം മുസ്ലീങ്ങൾക്കു മാത്രം രണ്ടു മണിക്കൂർ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയും പിന്നീട് എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ആ സൗജന്യം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ സമയമാററം നിമിത്തം ഈ രണ്ടു മണിക്കൂർ എന്നുള്ളതു സാധാരണ മുമ്പിലത്തെ ഒരു മണിക്കൂർ മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. ഇത്രയും സമയം കൊണ്ടു പള്ളിയിൽപോയി കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ല. സമുദായമത്സരങ്ങളോ സമുദായ ചിന്തകളോ ഇല്ലാത്ത എല്ലാ സമുദായങ്ങളും തമ്മിൽ സൗഹാർദ്ദപരമായി ജീവിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഒരു മതത്തിലുള്ള

നിഷ്ഠയെ നശിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള വിചാരം ഗവമ്മെൻറിന് ഇല്ലന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത്. ഒരു കാലത്ത് മതത്തിൻെറ നേർക്കുള്ള ഭക്തി കുറഞ്ഞുവരികയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നാണെങ്കിൽ ജനങ്ങൾക്ക് അവരവരുടെ മതത്തോടുള്ള ഭക്തി കൂടുതൽ വർദ്ധിക്കുകയും മതങ്ങൾ ശരിയായി പഠിക്കുകയും കർമ്മങ്ങൾ ശരിയായി അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഒരുവന് മാത്രമേ സമുദായ സൗഹാർദ്ദം ഉണ്ടാക്കാൻ സാദ്ധ്യമാകുകയുള്ളു എന്നുള്ളത് പരസ്പരം എല്ലാവരും ധരിച്ച് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ മതകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം കൂടുതൽ കൊടുക്കേണ്ടതു് ഗവമ്മെൻറിൻെറ കടമയാണ്. ഗവമ്മെൻറു ആ തത്വം ഇപ്പോഴും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണു എൻെറ വിശ്വാസം. ഇതു് യാദൃശ്ചികമായി വന്നിട്ടുള്ള ഒരു സംഭവമായിട്ട മാത്രമേ ഞാൻ കരുതുന്നുള്ളു. അതുകൊണ്ടു വെള്ളിയാഴ്ച ഒരുമണിക്കൂർ ഒഴിവ് മുസ്ലീമിങ്ങൾക്ക് അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതിനെ മാററി രണ്ടു മണിക്കൂർ സമയമെങ്കിലും അവർക്ക് അനുവദിക്കാത്ത പക്ഷം പള്ളിയിൽപോയി അത്യന്താപേക്ഷിതമായ മതകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചതിനു ശേഷം വീട്ടുകളിൽപോയി ആഹാരം കഴിച്ചിട്ട് മടങ്ങി പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകാനുള്ള സമയം മതിയാകാതെവരും.

MR. M. K. MACKAR PILLAI : അതിനേക്കാൾ ഭേദം ഒരു മണി മുതൽ മൂന്നു മണിവരെ സമയം അനുവദിക്കുന്നതല്ലേ ?

MR. P. S. MUHAMED : അതിനും തരക്കേടില്ലാ. അവർക്കു കൂടുതൽ സൗകര്യം കൊടുക്കണമെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. ചെറുപ്പക്കാരായ ആളുകൾക്ക് മതകർമ്മങ്ങൾ ശരിയായി അനുഷ്ഠിക്കാൻ സൗകര്യം കൊടുക്കാത്തപക്ഷം അവർ വഴി പിഴച്ചുപോകാൻ ഇടയുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള എല്ലാ മതത്തിലുംപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർക്കും അവരുടെ മതകർമ്മങ്ങൾ ശരിയായ വിധം അവരുടെ കുട്ടികളെക്കൊണ്ടു നിർവഹിപ്പിക്കാൻ ഉള്ള സൗകര്യം ഗവമ്മെൻറു കൊടുക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ സഭ മുമ്പാകെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

MR. M. K. MACKAR PILLAI : സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. രണ്ടു മണിക്കൂർ സമയം വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസങ്ങളിൽ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നുള്ളതിനെപ്പററി കാര്യകാരണസഹിതം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് അതിനെ സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ പറയണമെന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഈ രണ്ടു മണിക്കൂർ സമയം ഇപ്പോഴത്തെ ഒരു മണി മുതൽ മൂന്നു മണിവരെ ആക്കണമെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. അതായിരിക്കും എല്ലാവർക്കും സൗകര്യം.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: I wish to support this motion, about Friday being declared a partial holiday. Some years back I remember it was the late Khan Bahadur Kadir Pillai who moved a resolution of this kind in the Legislative Council and some of us here had the pleasure and the privilege of being in sympathy in an active form with that proposal. Now Mr. Kadir Pillai's brother has supported this motion, which has been moved so ably by my friend, Mr. P. S Mohamed. The question is a difficult one and I, therefore, thought, Sir, that at the risk of being misunderstood, as I had been on one or two occasions yesterday, I would try to say a few words, trying to put my ideas in as clear a form and using as simple a language as possible. The idea of giving two hours for religious observances to the muslim boys and girls on Friday according to me, is not the best, because if a boy is to be trained in the real paths of religion, half an hour before one o'clock or at such time as may be fixed when he may be let away from the schools, his mind, his spiritual frame has to turn to that service. But while at the Mosque, he may be between two stools; the service may not be over on the one side and the thought that he will have to reach home take his meal so as to arrive at school in time, will be the other. Therefore I wish to make an alternative proposal. Friday is important to the Muslims. Fridays, at any rate, some Fridays are important to the Christians and they are important to the Hindus also. I am talking of the three main communities in the State. I have noticed recently, Sir, for the last one year or so that all Hindu shops were closed on Fridays. In the same way, I have noticed in some parts of the country shops owned by the Christians being closed on Sundays. In Puthenchanthai, Cantonment, Chalai and other places I have sent for certain things on certain days and I have not been able to get them because those days happened to be last Fridays of the months. Therefore, with the mover's permission and with the permission of the House, I may say that, instead of Saturday being a holiday, if Friday is declared to be a holiday, all parties will be satisfied. I understand that for some holidays like the Christmas, the Midsummer or the Onam Holidays, there must be consecutive holidays. But at the end of a week to have two days consecutively as holidays, in a State like this where boys and girls who attend schools live more or less near the school building, there does not seem to be too much of a necessity. Personally-I am talking subject to correction, if, my view is wrong I am prepared to change it, in a place like this, where the distance to be covered by the students each day not being very much. I would in all earnestness request the Government to consider if, instead of Saturday being a Holiday, Friday should not be made one. It is with that idea, Sir, that I support this motion But whether this alternative scheme recommends itself to this House or not, I am absolutely, entirely, strongly in favour of enabling the Muslim boys and girls to look after their religious observances.

MR. A. GOPALA MENON: Sir, the new time-table for schools has fixed the hours of work from 11-30 to 5-30, 5-30 being the final stage of the day's work. It was not found possible to extend it any further

so that one more hour could be granted for noon interval on Fridays. Further, it was ascertained from reliable sources that the Mahommedan prayer took place between 2 and 2-45 P. M. only, so that pupils who could go a few minutes in advance of 2 P. M. could attend the mosque and return by 3 P. M. to the school. After fixing this time-table no complaints have been received till now. But a reference was made to the Inspector of Muslim education when this suggestion was made and on his recommendation, the question is under consideration, whether Mohammadan pupils should not be granted an interval between 1-30 and 3 P. M. That solution has to be looked into and a recommendation will be submitted to Government for final orders.

The idea of making Friday a half holiday or a full holiday would not recommend itself to the Department, because two consecutive holidays at the end of a week are supposed to have certain virtues and advantages. If it is a question of giving two hours to Mohammadan pupils on Fridays, I have not the least objection. But to have two hours' interval in all schools where there are Mohammadan pupils or not, is a matter in which teachers, Head masters and all school authorities have been strongly against. Very few Mohammadan pupils do actually attend Mosques and the total number of Mohammadan pupils in schools in 1117 was 32,724 as against 7 lakhs of pupils, in all schools. What happens therefore is when the boys and girls are let loose, there is pandemonium prevailing in the school compound. For the benefit of a few pupils the schools as a whole cannot be closed. I am very much aware of the necessity of Mohammadan pupils to have ample time for their noon observances on Fridays. I am very sympathetic with the suggestion in the motion to grant two hours for Mohammadan pupils in all schools on Fridays.

MR. P. S. MUHAMED : സർ, മുമ്പു അവർക്കു് രണ്ടു മണിക്കൂർ സമയം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും അനുവദിച്ചിരുന്നില്ലേ ?

MR. A. GOPALA MENON : മുമ്പു രണ്ടു മണിക്കൂർ സമയം അനുവദിച്ചിരുന്നതു് ൫൦ മഹമ്മദൻ കുട്ടികളെങ്കിലും ഉള്ള സ്കൂളുകൾക്കു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ആ സമയത്തിനുള്ളിൽ കുട്ടികൾ തമ്മിൽ ബഹളങ്ങളും വഴക്കുകളും ഉണ്ടാക്കിവരുന്നതായി ഹെഡ്മാസ്റ്ററന്മാരും ഇൻസ്പെക്ററിംഗ് ആഫീസരന്മാരും പരാതിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

MR. P. S. MUHAMED : ഞങ്ങൾ ലഹളകളും ബഹളങ്ങളും ഉണ്ടാക്കാത്തതു കൊണ്ടാണോ ഇപ്പോൾ ഈ വിഷമത്തിനു് ഇടവന്നതു്.

MR. A. GOPALA MENON : നിങ്ങൾ ലഹള ഉണ്ടാക്കിയെന്നല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. മിക്ക സ്കൂളുകളിലും ആ രണ്ടു മണിക്കൂർ സമയം മററു കുട്ടികൾ ബഹള ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ മെമ്പർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ രണ്ടു മണിക്കൂറും അവർക്കു കൊടുക്കുന്നതിൽ എനിക്കു് യാതൊരു വിരോധവുമില്ല.

The motion was, by leave withdrawn.

motion No- 219.

MR. P. S. MUHAMED: Sir, I move:

To reduce the allotment of Rs. 97,860 for English High School for Girls by Re. 1.

സർ, ഗവൺമെൻറ മുസ്ലീം സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഉയർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി സ്കാളർഷിപ്പു അനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ വിദ്യാലയങ്ങളിലുള്ള ഹെഡ്മാസ്റ്ററന്മാർ വാങ്ങി എടുത്തിട്ടു അവർക്കു കൊടുക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള പരാതി ധാരാളമായിട്ടുണ്ട്. ൧൧൧൭-ൽ ചില സ്കൂളുകളിൽ കുട്ടികളെ കൊണ്ടു ഒപ്പിടുവിച്ച് വാങ്ങി സ്കാളർഷിപ്പു അവർക്കു കൊടുക്കാതെയിരുന്നതിൽ ഉടൻ തന്നെ ഇൻസ്പെക്ടരേയും ഡയറക്ടർ അവർകളേയും വിവരം അറിയിക്കുകയും അവർ വേണ്ട അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിൻെറ ഫലം ഇതേവരെയും അറിയാറായിട്ടില്ല. അന്വേഷണത്തിൽ കുട്ടികളുടെ പരാതി പരമാർത്ഥമാണെന്നു അധികൃതന്മാർക്കു ബോദ്ധ്യമായിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. ആ പണം ഇതുവരെയും കിട്ടിയിട്ടില്ല. ൧൧൧൮-ലെ സ്കാളർഷിപ്പു തന്നെ വാദ്ധ്യാന്മാർ വാങ്ങി കൊടുക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയോ, ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും കൊടുക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇക്കൊല്ലം മുൻകൂട്ടി ഇക്കാര്യം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നതനുസരിച്ച് അവർക്കു സ്കാളർഷിപ്പു അനുവദിക്കുകയും ആയതു അഞ്ചൽ മണിയാർഡറായി അയച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായിട്ടാണ് അറിയുന്നതു്. ഗവൺമെൻറു മഹാമനസ്കതയോടുകൂടി ഏതെങ്കിലും സമുദായത്തിനു വേണ്ടി സൗജന്യമായി ചെയ്യുന്ന ഈ സ്കാളർഷിപ്പിനെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു കൊടുക്കാതെ അവരെക്കൊണ്ടു ഒപ്പിടുവിച്ചു വാങ്ങി അതു മാനേജരന്മാരോ ഹെഡ്മാസ്റ്ററന്മാരോ എടുക്കുന്നതായി ബോദ്ധ്യമായാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെൻറും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും ഗൗരവമായി ഗൗനിക്കേണ്ടതാണെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അവതരിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

MR. M. K. MACKAR PILLAI: സർ, ഞാൻ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഗവൺമെൻറിൻെറ ആനുകൂല്യത്താൽ മുസ്ലീം സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വളരെ ഉയർച്ച വരുന്നുണ്ട്. പ്രൈവററു വിദ്യാലയക്കാർ ഈ മുസ്ലീം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പകുതിഫീസ് കൺസഷനോ, സ്കാളർഷിപ്പോ കൊടുക്കുന്നതിൽ വളരെ വിമുഖത കാണിച്ചുവരുന്നതായി എനിക്കറിയാം. അതിനാൽ ഈ ആനുകൂല്യംകൊണ്ടു മുസ്ലീംസ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു കാര്യമായി ഗുണം കിട്ടണമെന്നുവരികിൽ ഡയറക്ടർ അവർകളുടേയും പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ ഇതിൽ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. A. GOPALA MENON: Sir, it is quite true that there have been complaints from the pupils and guardians of pupils belonging to the Muslim community in the Kazhakuttam School.

PRESIDENT: What is that school called?

MR. A. GOPALA MENON: St. Xavier's English Middle School, Kazhakuttam. It was found on enquiry that the headmaster of that institution had filed proper receipts from the pupils duly countersigned by their guardians in regard to the payment of scholarships for a particular year. The department could not go behind that, but still suspected that there was some irregularity in the matter. As a result, the department wrote for the special sanction of Government that, in future, these scholarships should be drawn and remitted by Anchal money order to the pupils or their guardians. The practice is being continued and will be so ordered in the case of all schools about which such complaints are received. This year there have been two petitions so far and they are under investigation.

The motion was, by leave, withdrawn.

Motion No. 220.

MR. K. R. NARAYANAN: Sir, I move "to reduce the allotment of Rs. 97,860 for English High Schools for Girls by Re. 1.

സർ, വളരെ അടിയന്തിരമായി രണ്ടു കാര്യം ഗവണ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനാണ് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ നാട്ടുകളിൽ കാളറാ മഹാമാരി അനേകമാളുകളുടെ ജീവൻ അപഹരിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നു. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും പബ്ലിക്ക ഹെൽത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും കാളറാനിവാരണത്തിനു ചെയ്യുന്ന അവിശ്രമമായ പരിശ്രമത്തിൽ എനിക്ക് അപരിമിതമായ സന്തോഷമുണ്ട്. എങ്കിലും എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡയറക്ടർ അവർകളും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കീഴിലുള്ള സിൽബന്ധികളും ഈ വേല ചെയ്താൽ അടുത്തകാലത്തെങ്കിലും ശാസ്ത്രീയമായ കാളറാനിവാരണമാർഗ്ഗം ജനസാമാന്യത്തിനിടയിൽ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കും. അല്ലാതെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പബ്ലിക്ക ഹെൽത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിയമിച്ചശേഷം കാളറാ നിവാരണമാർഗ്ഗം പ്രചരിപ്പിക്കുക അത്ര സാദ്ധ്യമല്ലാ. എനിക്ക് അടിയന്തിരമായി ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുവാനുള്ളതു് തിരുവിതാംകൂറിലെ പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ വഴി കാളറാനിവാരണമാർഗ്ഗം പ്രചുരപ്രചാരമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന് ഒരു പദ്ധതി ഗവണ്മെൻറു അംഗീകരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. എൻെറ പരിമിതമായ ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനം വച്ചുകൊണ്ടു പറയുകയാണെങ്കിൽ ജനസാമാന്യത്തിനിടയിൽ

[Mr. K. R. Narayanan]

ഈ കാളറാ വ്യാപിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള അറിവ് അവൎക്കു വളരെ കുറവാണ്. അമേരിക്കയിൽ ഈ പദ്ധതി വളരെ ഊർജ്ജിതത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അവർ പറയുന്നത് ഒററ വാചകത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ "Put a Police man at the mouth" എന്നാണു. ഒരു പോലീസുകാരനെ വായുടെ വാതലിൽ നിറുത്തുക, കാളറാ തടുക്കാം. നാം കഴിക്കുന്ന ഓരോ ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങളും ഉള്ളിലേക്കു പോകുമ്പോൾ, ശരിയായി വേവിച്ചതാണോ, അതിൽ ഈച്ച, പററീട്ടുണ്ടോ എന്നു ഓരോ ആഹാരപദാർത്ഥത്തോടും ചോദിക്കുക. വേവിച്ചതാണെന്നു കേട്ടാൽ അകത്തേക്കു കടക്കാൻ അനുവദിക്കുക. ഈച്ചയിരുന്നതാണെന്നു കേട്ടാൽ ഉള്ളിലേക്കു കടത്തിവിടാതെയിരിക്കുക. ഇപ്രകാരം വേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചാൽ കാളറാ എന്നുമാത്രമല്ലാ മസൂരി, പ്ലേഗ്, ഡിസൻററി മുതലായ രോഗങ്ങളേപോലും തടുക്കാൻ കഴിയും. ഇവിടത്തെ പൊതുജനാരോഗ്യവകുപ്പിൻെറ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി ഈ പകർച്ചവ്യാധികൾക്ക് അല്പ ശമനം വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിലും പുരുഷന്മാരുടെ ഇടയിലും ഇതിലേക്കു തക്കയോഗ്യത സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടാളുകൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലുള്ളതായിട്ടു എനിക്കറിയാം. കഴിഞ്ഞ ദിവസം കാളറാ നിമിത്തമുള്ള കൂടുതൽ മരണം എവിടെയാണെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നു പറഞ്ഞ മറുപടി കുളച്ചലിലും ആലപ്പുഴയും ആണെന്നാണ്. ഇവിടെയുള്ള എൻെറ ബഹുമാനപ്പെട്ട മുസ്ലീം സ്നേഹിതന്മാരോട്, അവരോടുള്ള ബഹുമാനത്തിനും ആദരവിനും യാതൊരു കുറവും വരാതെ പറയുന്നതു ആലപ്പുഴയും കുളച്ചലും ഉള്ള മുസ്ലീങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിശേഷിച്ചും അവരുടെ സ്ത്രീകളുടെയിടയിൽ ഇതിലേക്കുള്ള ഇനാക്കുലേഷൻ നിർവഹിക്കേണ്ടതു ഒരടിയന്തിരാവശ്യമാണെന്നാണ്. അവരുടെ ഇടയിൽ കാളറാനിവാരണമാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊരറിവും ഇല്ലെന്നാണു എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്. എന്നാൽ പെൺപള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും ആൺപള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും ഒരാഴ്ചയിൽ അരമണിക്കൂർ സമയമെങ്കിലും ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രസംഗപരമ്പര നടത്തുന്നതായാൽ ജനസാമാന്യത്തിനിടയിൽ ഏതാണ്ടു ബോധമുണ്ടാക്കുവാനും സാധിക്കും. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെൻറിനും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനും പൊതുജനനേതാക്കന്മാർക്കും ന്യായമായ കടമയുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽനിന്നു അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽ ഒരു ന്യൂനപക്ഷം ആളുകളെ ഈ വക പ്രചരണത്തിനു അഭ്യസിപ്പിച്ചുവരുന്നതായി എനിക്കറിയാം. ഒരു പള്ളിക്കൂടത്തിൽനിന്നു നാലോ അഞ്ചോ

അദ്ധ്യാപകന്മാരെങ്കിലും ഇതു് അഭ്യസിക്കണം. അവർക്കു ഈ വിഷയത്തെപ്പററി പരിമിതമായ ജ്ഞാനം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നു പല സ്ഥലങ്ങളിൽവച്ചും ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനാൽ നമ്മുടെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഭാഷാപരിജ്ഞാനം ഉള്ളവരായതുകൊണ്ടു അതു മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കും. അതിനാൽ സ്കൂളുകളിൽ ആഴ്ചയിൽ ഒരുമണിക്കൂറോ അരമണിക്കൂറോ ഈ പ്രസംഗപരമ്പര അഭ്യസിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇന്നത്തേതിൽ നിന്നു ഈ പകർച്ചവ്യാധികളെ കൂടുതൽ തടയുവാൻ കഴിയും. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു കാര്യമായി കരുതി കൈക്കൊള്ളണമെന്നാണു് എൻെറ അപേക്ഷ. ഒന്നു രണ്ടു അനുഭവങ്ങൾ എനിക്കുതന്നെ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണു ഞാൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നതു്. ഒന്നു രണ്ടു എസ്സ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗംപ്ലാററുഫാറങ്ങളിൽ അതായതു് ചേത്തലയും പരിസരങ്ങളിലും എനിക്കു പോകുവാനിടയായി. കാളറാ മണ്ടയ്ക്കാട്ടു ഭഗവതിയുടെ കോപംകൊണ്ടു ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു രോഗമാണെന്നല്ലാതെ ശാസ്ത്രീയമായ പെരുമാററംകൊണ്ടു മാററുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു രോഗമായി അധികമാളുകളും കരുതീട്ടില്ലാ. എന്നാൽ ശാസ്ത്രീയമായി എനിക്കറിയാവുന്ന ന്യായങ്ങളനുസരിച്ചു കാളറാനിവാരണപരിശ്രമമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ അവരെ ഏതാണ്ടു പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞു. ഇപ്രകാരമുള്ള പ്ലാററുഫാറങ്ങളിലെല്ലാം ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു് പ്രസംഗിക്കുന്നതു് കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. അതുപോലെതന്നെ സ്കൂളുകളിൽ കുട്ടികളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതുകൂടാതെ ചില പ്രത്യേക ദിവസങ്ങളിൽ രക്ഷകർത്താക്കന്മാരെ വിളിച്ചുവരുത്തി ഈ അടിയന്തിരഘട്ടത്തിൽ പ്രസംഗപരമ്പര നടത്താമെങ്കിൽ വളരെ പണം ചിലവാക്കാതെ തന്നെ വേണ്ട പ്രചരണം നടത്താവുന്നതാണു്. അതിനാൽ നമ്മുടെ എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ഈ വഴികളിൽ വേണ്ടതു് പ്രവത്തിക്കണമെന്നു് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഒരു സംഗതികൂടി ഈ സന്ദർഭത്തിൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡയറക്ടരവർകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുണ്ടു്. അമേരിക്കാ, ഇംഗ്ലണ്ടു് മുതലായ പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള രോഗം ബാധിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിലെല്ലാം അവിടെ വേണ്ട പ്രചരണം നടത്തുന്നതു് സ്കൂളുകൾവഴിയാണു്. അവർ പറയുന്നതു് ഒരു രാജ്യത്തു വേലകൾ വർദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിലും സഹിക്കാം, എഡ്യുക്കേഷൻ വർദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിലും സഹിക്കാം. ആരോഗ്യം വർദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ സഹിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണു്. യുദ്ധത്തിനു് കുട്ടികൾവേണം; ആളുകൾ വേണം യുദ്ധത്തിനു ആളുകളെ അയയ്ക്കത്തക്ക ആരോഗ്യം ഒരു

[Mr. K. R. Narayanan]

രാജ്യത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതു ഏററവും പ്രാഥമികമായ ആവശ്യമായി അവർ കരുതുന്നുണ്ട്. അമേരിക്കയിലും ഇംഗ്ലണ്ടിലും എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാർ അവരുടെ ആളുകൾവഴിയും, പാഠപുസ്തകങ്ങൾ വഴിയും ആ രാജ്യങ്ങളിൽ വേണ്ട ആരോഗ്യം സ്ഥാപിക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ നമുക്കും ആ വഴിക്കു ഒന്നു തിരിഞ്ഞാൽ എന്താണ്. ൭൦ വയസ്സു കഴിഞ്ഞ മി. ചർച്ചിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു പ്രസംഗിക്കുന്ന ആ ആരോഗ്യംകൊണ്ടു വരുത്താവുന്ന സാദ്ധ്യതകൾ ഇവിടെയുള്ളവർക്കു ആലോചിക്കുവാൻ കഴിയുമോ ? ഇവിടെ ൭൦ വയസ്സു കഴിഞ്ഞാൽ കുറുന്തോട്ടിയിൽ കോവേണിവച്ച് കയറത്തക്ക രീതിയാണ് ഉള്ളതു്. അതു മാററുവാൻ നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ശാസ്ത്രീയമായ പരിജ്ഞാനം നൽകേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്.

അതിനാൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുവഴി അദ്ധ്യാപകന്മാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു ഈ വിഷയത്തെ പുരസ്കരിച്ചു ഒരു പ്രസംഗപരമ്പര നിർബന്ധമായി നടത്തുവാൻ എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡയറക്ടർ അവർകളുടേയും ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവൺമെന്റിന്റേയും ശ്രദ്ധയെ സാദരം ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ ഭാഗം പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലേക്കുള്ള പാഠപുസ്തകങ്ങളിലെല്ലാം ആരോഗ്യപരമായ ശാസ്ത്രീയലേഖനങ്ങൾ ധാരാളമായി ചേർക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. ഞാൻ എന്റെ ബഡ്ജററ് പ്രസംഗത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു പറഞ്ഞതുപോലെ ബജ്റയിൽ ഏതെല്ലാം ഏ. ബി. സി. ഡി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു നമ്മുടെ സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു യാതൊരറിവുമില്ല. സാധാരണയായി നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന പാവക്കാ, മുരിങ്ങക്കാ, വെണ്ടക്കാ മുതലായ സാധനങ്ങളിൽ ഏതെല്ലാം ജീവകങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു നമ്മിൽ അധികംപേർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

ഈയിടെ റഷ്യാക്കാരുടെ ഒരു പാഠപുസ്തകപദ്ധതി കാണുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കുണ്ടായി. അതിൽ നാം ഭക്ഷിക്കുന്ന സാധനങ്ങളെപ്പററിയുള്ള വിശദവിവരങ്ങൾ നൽകിയതിന്റെ ശേഷം ഓരോ പദാർത്ഥങ്ങളിലും പോഷകാംശങ്ങൾ ഇന്നിന്ന കണക്കിനു അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാം ഏററവും ത്യാജ്യകോടിയിൽ തള്ളിയിരിക്കുന്ന തവിടിൽതന്നെ എന്തെല്ലാം വിലയേറിയ പോഷകാംശങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു നമ്മുടെ അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽതന്നെ അധികംപേർക്കും അറിയാമോ എന്നുതന്നെ സംശയമാണ്. തവിടിലും മററു അതുപോലുള്ള പോഷകസാധനങ്ങളിലും എന്തെല്ലാം ജീവകങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു ഒരു ലേഖനപര

മ്പര നമ്മുടെ പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നപക്ഷം അതു നമുക്കു
മാത്രമല്ല നമ്മുടെ ഭാവിതലമുറകൾക്കും ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. ഇന്നു
നമ്മുടെ പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ അധികവും കാണുന്നതു ഹിമാലയപർവ്വത
ത്തിന്റെ പൊക്കം, അറേബ്യൻ കടലിന്റെ ആഴം മുതലായവയാണ്.
ഹിമാലയപർവ്വതത്തെക്കുറിച്ചു നല്ല ജ്ഞാനം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് അത്യാ
വശ്യമാണ്. അതുപോലെതന്നെ അറേബ്യൻ കടലിനേക്കുറിച്ചും പരി
ജ്ഞാനമുണ്ടായിരിക്കണം. ഇതെല്ലാം പഠിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു ഒരു
ആക്ഷേപവുമില്ല. പക്ഷെ ഹിമാലയപർവ്വതത്തിന്റെ പൊക്കം മുത
ലായവ വർണ്ണിക്കുന്നതിനേക്കാൾ— അറേബ്യൻ കടലിന്റെ താഴ്ച
അറിയുന്നതിനേക്കാൾ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി അറിയേണ്ടതു നിത്യ
വും നാം കഴിക്കുന്ന ആഹാരസാധനങ്ങളിൽ ഏതെല്ലാം ജീവകങ്ങൾ
അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു, ഏതെല്ലാം ആഹാരസാധനങ്ങൾ നിസ്സാരമായ ചെല
വിൽ, കൂടുതൽ ജീവകാംശങ്ങൾ ഉള്ളതായി നമുക്കു ലഭിക്കും, ഇതെല്ലാം
ആണെന്നാണ് എന്റെ പരിമിതമായ ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനത്തിൽ നിന്നും
ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ധാരാളമായി ഉണ്ടാകുന്ന
പേരയ്ക്കാ, ഏററവും ആരോഗ്യകരമല്ലാത്ത ഒരാഹാരസാധനമാണ് എന്ന
ഒരു തെററിദ്ധാരണ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഇടയിൽ ധാരാളമായി വന്നു
പോയിട്ടുണ്ടു്. വിര ഉണ്ടാകുന്നതു പേരയ്ക്കാമൂലമാണെന്നു മിക്കവരും
വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ അമേരിക്കാക്കാർ പേരയ്ക്കാ ഉത്തമപോഷ
കാംശമുള്ള ഒരു ആഹാരസാധനമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. ആക
യാൽ ഈ വക തെററിദ്ധാരണകൾ സാമാന്യജനങ്ങളുടെയിടയിൽനിന്നും
മാററത്തക്കവണ്ണം പാഠപുസ്തകങ്ങളിലും മററും ശാസ്ത്രരീത്യാ പേരയ്ക്കാ
മുതലായ സാധനങ്ങളിൽ ഇന്നയിന്ന കണക്കിനു ജീവകങ്ങൾ അടങ്ങിയി
രിക്കുന്നുവെന്നുള്ള പരമ്പരകൾ ധാരാളം ചേർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഞാൻ
താമസിക്കുന്നതിനടുത്തു ഒരു പൈനാപ്പിൾ സ്റേറാറിൽ പൈനാ
പ്പിൾ എന്നു എഴുതിവച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ ഏതെല്ലാം ജീവകങ്ങൾ അട
ങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതായതു ഒരു പൈ
നാപ്പിളിൽ A. B. C. D. E. ഇത്രയും ജീവകങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു
വെന്നു് ജനസാമാന്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കത്തക്ക രീതിയിൽ അവിടെ എഴു
തിവച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇത്ര വിലയേറിയ ജീവങ്ങളടങ്ങിയ ഈ സാധനം അര
യോ മുക്കാലോ ചക്രത്തിനു നമുക്കു കിട്ടുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള വിലയേ
റിയ ആഹാരസാധനങ്ങളെ നിസ്സാരമായി അഗണ്യകോടിയിൽ തള്ളുന്ന
തു് നമ്മുടെ അജ്ഞത ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രമാണ്, തൽഫലമായി നാല്പതും
നാല്പത്തഞ്ചും വയസ്സു കഴിഞ്ഞശേഷം നാം കേവലം അനാരോഗ്യരും

[Mr. K. R. Narayanan.]

ചൈതന്യ രഹിതരുമായി ഭവിച്ച് നാടിനും വീടിനും ഭാരമായിത്തീരുന്നു. ഈ മാതിരി കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ തലയിൽ കേറത്തക്കവണ്ണമുള്ള വിഷയമായിരിക്കണം നമ്മുടെ പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ പ്രധാനമായി അടങ്ങിയിരിക്കേണ്ടതെന്നാണ് എനിക്കു പ്രധാനമായി ബോധിപ്പിക്കുവാനുള്ളത്. നാം കിണറുണ്ടാക്കേണ്ടതെങ്ങനെയാണ്, കുളിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയാണ്, എങ്ങനെയുള്ള ആഹാരം കഴിക്കണം ഇവയെല്ലാം പ്രാരംഭത്തിൽതന്നെ പഠിപ്പിച്ചാൽ ചുടലവരെ ഓർമ്മ നിൽക്കുന്നതാണ്. ഈ മാതിരി വിഷയങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അവിടെയും ഇവിടെയും എല്ലാം ചേർക്കുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ ധാരാളമായി ഈ കാര്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തണം എന്നാണ് ഡയറക്ടർ അവർകളോടു ഞാൻ വിനീതമായി അപേക്ഷിക്കുന്നതു. പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസപാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ പ്രസ്തുത സംഗതികൾ കൂടുതലായി ഇനിയെങ്കിലും ചേർക്കണമെന്നുള്ള കാര്യം വിസ്മരിക്കയില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ ആഹാരസാധനങ്ങൾ കൃഷി ചെയ്യേണ്ട രീതി, പാകം ചെയ്യേണ്ട വിധം കിണറുകളും കുളങ്ങളും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതെങ്ങനെ, അവ സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതെങ്ങനെ ഈ സംഗതികളെല്ലാം ആധുനിക പരിഷ്കാരലോകത്തിനു അനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ നമ്മുടെ പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതു അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

വള്ളത്തോളിന്റെ ഉഷ എങ്ങനെയുമിരിക്കട്ടെ. ആലസ്യമാണ്ടു മുഖം ഒട്ടു കുനിച്ചു, ഫാലസ്ഥലം മൃദുകരംകൊണ്ടു താങ്ങി വെൺകുളിർ കൽത്തറയിൽ ചാരുമുഖി ചാരിയിരിക്കട്ടെ. അതിൽ നമുക്കു യാതൊരാക്ഷേപവുമില്ല. ൧൦൦ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപു എഴുത്തച്ഛൻ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഇതിലെല്ലാം അതിപ്രധാനമായി എനിക്കു തോന്നുന്നതു ആരോഗ്യപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ പള്ളിക്കൂടം കുട്ടികൾക്കും പബ്ലിക്കിനും അഭ്യസനം നൽകുക എന്നുള്ളതാണ് പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട സംഗതി ഇതാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ നാം പതിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ തലമുറയോടുമാത്രമല്ല, അമ്മമാരുടെ ഗർഭത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഓമനക്കുഞ്ഞുങ്ങളോടുപോലും മഹാപരാധമാണ് നാം ചെയ്തുവയ്ക്കുന്നത്. കാരണം സകലതിലും സർവ്വപ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് ആരോഗ്യമാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ആ ആരോഗ്യസമ്പാദനമാർഗ്ഗമാണു നാം നമ്മിൽനിന്നും നമ്മുടെ ഭാവിസന്താനങ്ങളിൽനിന്നും മറച്ചുവയ്ക്കുന്നതു. അതിനാൽ ആരോഗ്യപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു വേണ്ടത്ര പരിശീലനം നൽകി അവർ വഴി കുട്ടികളുടെയിടയിൽ പ്രചരിപ്പി

ച്ച് നമ്മെയും നമ്മുടെ ഭാവിസന്താനങ്ങളേയും അരോഗദൃഢഗാത്രരാക്കിത്തീർക്കണമെന്നു ഹൃദയപൂർവ്വം ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതിലേക്കു വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പന്നന്മാരും ശാസ്ത്രീയഗ്രന്ഥങ്ങൾ ധാരാളം കൈവശം ഉള്ളവരുമായ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ, നമ്മുടെ ഭാവി പൌരന്മാർക്ക് ആരോഗ്യസമ്പാദനമാർഗ്ഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതിനു എഡ്യുക്കേഷൻ ഡയറക്ടർ അവർകൾ ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുകയും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ആരോഗ്യം തന്മൂലം ഉപര്യുപരി വർദ്ധമാനമായി കാണാൻ ഇപ്പോൾതന്നെ വേണ്ട നടപടികൾ എടുക്കണമെന്ന് ഒന്നുകൂടി അഭ്യർത്ഥിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ സഭയുടെ അംഗീകാരത്തിനായി സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. A. GOPALA MENON: Sir, I am very grateful to the honourable member Mr. Narayanan for the valuable suggestions he has given in regard to another line of activity in which the teachers of the department can render social service. I must, however, point out that all that the department can do in the matter is being done. When the Malayalam Readers were being prepared, special instructions were received from Government to see that an adequate number of lessons was included in every reader so that interest in public health, personal hygiene and sanitation may be fostered. As one of the persons engaged in writing these books I can say that at least four or five lessons could be found in every reader dealing with this question. After all each reader contains only 15 to 20 prose lessons out of which not less than one-fourth is devoted to questions of health, hygiene and sanitation. So, nothing more can be done in that direction· these readers cannot be confined to questions of sanitation and public health alone.

But in regard tothe suggestion that school lectures may be arranged for the purpose of evoking a general interest in the methods of public health and the preservation of hygienic habits among the pupils of the locality, I am in full sympathy. I can assure the honourable member that steps will be taken to give instruction in prominent localities where competent teachers are available to take up the work as soon as possible. But I must say that I am not prepared to duplicate the work of the Public Health Department in this direction and anything I can do in that matter will be done only in consultation with the Director of Public Health and with his help.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Is the Juvenile Smoking Act generally applied so far as the schools are concerned ?

MR. A. GOPALA MENON: I am not aware of the Act being enforced in particular institutions. But general instructions are issued to inspecting officers to take cognisance of such things.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Is the honourable member aware of the fact that the boys form themselves into smoking booths, each boy smoking the cigarette which another boy has used. Do not teachers smoke in schools ?

MR. A. GOPALA MENON: Teachers are not allowed to smoke in schools.

The motion was, by leave, withdrawn.

Motion 221.

MR. S. NARAYANA PILLAI: Sir, I beg to move

"to reduce the allotment of Rs. 8,56,675 for English education by Re 1,

to urge that vocational and welfare instruction should be imparted in English Schools". The scheme of vocational and welfare instruction was introduced one or two years ago in Malayalam Schools in the Trivandrum Division and last year it was introduced in the Quilon Division also. That the scheme has been very popular is evidenced by the number of pupils attending instruction in these subjects and the subjects also are well worth study by the future citizens of the State. In Chapter 10 of the Administration Report of the Education Department for the year 1117 it is stated as follows:—

> "The children engage themselves in diverse activities such as games—physical exercises, Yoga Asanas, Sooriasamaskar poses, folk songs and dances, handicraft activities of different kinds, play-acting rhythmical musical exercises, mass singing, excursions to interesting places, gardening, drawing, designing and decorating, training in Ist aid, various kinds of public service, safety-first, scouting, cubbing, etc., in their spare time. A multiplicity of interests has been provided so that as many children as possible could be attracted into the scheme".

The utility of introducing the scheme into all the institutions of the State including all English schools cannot be denied and the department has really been doing a commendable service by enlisting the service of experts in these lines of activity. Further, one of the chief aims of education should be to give the pupils vocational bias to take a proper place as citizens when they pass out of the schools. The department has been extending the activities of vocational welfare instruction and I urge that more schools should be brought within the purview of this scheme and then it should be introduced and extended to English schools also.

MR. P. KUNJUKRISHNAN: I have great pleasure in supporting the motion. As can be seen from the activities of the students, the whole scheme is serving a very useful purpose. It has become popular in the areas in which this scheme has been introduced. The instructions are given to the children in a most impressive period so that the lessons which they learn in those days will stand them in good stead when they grow up as citizens. We find that special attention is paid for the development of the body, for imparting instructions on principles of cleanliness and also affording them facilities for various kinds of exercises, both indoor and outdoor. We find that a genuine taste for literature is also attempted to be created in the minds of the pupils. Instruction is imparted in first aid, military drill and A. R. P. All these, in my view, are very necessary to make the child a practical man when he grows up. These create in him a sense of discipline and orderliness. So also a taste for agriculture and industries is also

very essential not only to develop his health and give better recreation but also to give practical training in the matter of earning his livelihood in future. We find that a proper foundation is laid for the boy even while he is in school mainly engaged in learning lessons of practical utility for after life. That will not only help him in his future life but also his parents. So also what we learn in the actual mode or art of living is very important. All these important matters must more and more engage the attention of the department. We find that the whole scheme is progressing from day to day.

I will suggest certain improvements that can be made in the working of the scheme as at present. My submission is that the scheme can be introduced in all schools of the State. If need be it can be made compulsory. So also, if an examination is provided so far as these subjects are concerned, I think it will do for the success of the scheme. It is necessary that sufficient supervision should be had by the superior officers of the department to see whether the working of the scheme is progressing all right. Now the vocationally trained teachers are given charge of classes in the ordinary sense of the term. They are not at present exerting their entire time for imparting special training which they have acquired. My submission is that these teachers may be set free from the duties of the ordinary class teachers so that they can engage themselves practically for the purpose of vocational teaching.

The House adjourned for lunch and met again at 3 P. M., the Deputy, President presiding.

MEMBER SWORN.

Dr. S. John took the oath and signed the rolls.

MR. P. KUNJUKRISHNAN: Sir, I was referring to the affording of sufficiant facilities to the various centres of agricultural and industrial activities. I submit that necessary facilities may be provided to these centres in the matter of seeds, proper implements etc. I may also point out that in the case of teachers who have, in addition to the normal duties, vocational classes, a small allowance, say of Rs. 5 may be granted for the additional work which they turn out. With these words, I support the motion.

MR. A. GOPALA MENON; I am very happy that appreciation has been expressed by the honourable members with regard to the work done in the vocational instruction branch of the Education Department. The work is at present only on a small scale. The idea is to provide a healthier, cleaner and happier atmosphere in the Malayalam and Tamil Middle schools in the State. It is not therefore vocational in the strict sense. It will be easy to any kind of English School to make similar arrangements in its curriculam for games, scouting and so forth. In Malayalam Schools such things are new. The scheme has been introduced only in two divisions of the State so far, because of the paucity of facilities for training men for this kind of work. This work is going to be carried on year after year extending from Division to Division. Many members have expressed now and on previous occasions that a definite agricultural bias should also be given during

[Mr. A. Gopala Menon]

the period of the training. It cannot be done immediately because of the paucity of men. But Government are definitely of the opinion that the secondary school educatien of the State must assume a different form from that which exists at present. In that view Government are appointing a Committee for reforming education both secondary and primary and the introduction of vocational training in all schools will be carried out on the report of that Committee. Therefore the question may lie over for some time. In the mean time, the work now carried on will be pushed through as far as possible.

In regard to the payment of extra allowance to the teachers who are attending vocational classes, over and above the normal duties, I am sorry, it is not possible to come to an arrangement. Vocational training is not anybody's speciality but it must be common to all the teachers and all the boys in the institution. But some relief, which is necessary, is given to the teachers for the extra work of which they are in charge. All the teachers are expected to share in the work as far as possible. The question of allowance will have to wait until a definite vocational training is introduced.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Were there not some findings about vocational institutions ?

MR. A. GOPALA MENON: There were some findings but they were not put into operation.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: What are the special reasons for that ?

MR. A. GOPALA MENON: It will be taken up at the time of reorganisation after the war.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: How many teachers are there ?

MR. A. GOPALA MENON: There are 150 middle school teachers both departmental and aided.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: In which of the Divisions are these schools in existence now ? Are there vocational schools in Trivandrum ?

MR. A. GOPALA MENON: In Trivandrum and Quilon Divisions vocational training is given now.

MR. KUNJU PANICKER: Are we to wait till the war is over for the new programme ?

MR. A. GOPALA MENON: The work of reconstruction is already started in all countries.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know whether teachers have been deputed to the Thiruvalla Taluk ?

MR. A. GOPALA MENON: Not yet.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: Will the Welfare Officer be able to give lectures in the Kottayam Division ?

MR. A. GOPALA MENON: There is no use of giving such lecture without the training.

The motion was, by leave withdrawn.

MR. S. NARAYANA PILLAI: Sir, I move

to reduce the allotment of Rs. 1,65,000 for grants-in-aid to Non-Government Malayalam and Tamil Schools by Re. 1.

to urge the need for raising the grant to Malayalam and Tamil School teachers as a war time measure. Sir, the subject may be called some thing like a hardy annual, because on almost every occasion of the Assembly, it comes up and the department concerned and the Government have always been most sympathetic but in spite of that sympathy, nothing has been done so far. In spite of the annual surpluses which we have been able to earn, we have not been able to do anything at all. The matter, as we know means only a small addition to the poor income of the poor teachers employed in Tamil and Malayalam private Schools. From the statistics of the Department it is gathered that about 62 per cent. of the school-going children are undergoing instruction in private schools and only 36·8 per cent. get the benefit of instruction in departmental schools. I think it is not necessary for me to detail here the difficulties of these teachers. They have been I understand, brought to the notice of the Government and of the members of this House during this week itself by various deputations and memorials. These petitions contain descriptions of their present day difficulties which are so unbearable when compared to their position before the war situation began to develop. The grant-in-aid which they used to get was insufficient for their daily expense. As the war situation developed, the cost of foodstuffs went soaring up and it is found that these poor teachers are hardly able even to live particularly because of the difficulty of obtaining foodstuffs even if they pay high prices. They have to spend days at the threshold of the office of the Tahsildar who is able occasionally to give them 3 or 4 nazhies of rice. The petitions which we have received are mainly concerned with the difficulty in the obtaining of provisions. They pray that they may be given some concession during these very hard times.

I am glad to note that in this year's budget allotment under Primary schools grant-in-aid to Primary schools has risen from Rs. 8,25,000 to Rs. 8,70,000 of which Rs. 20,000 comprises the amount of grant that is reserved for arrears of grant. So, the increased provision does not indicate any attempt to increase the grant paid to individual teachers.

With regard to foodstuffs, these teachers are classed worse than peons as the latter are better paid and are given the benefit of increased rations.

So I beg the Department and Government will be pleased to consider this question and make a rise in the grant paid to private school teachers as a war time measure at least for the duration of the war.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: സർ, സാധുക്കളായ ഗ്രാൻറ്സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക സാധാരണ കാലങ്ങളിൽ പോലും നിത്യാവശ്യത്തിനുള്ള ശമ്പളം ലഭിക്കുന്നില്ല. മററു അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക കിട്ടുന്ന യാതൊരു സൗജന്യങ്ങളും അവർക്കില്ല. ഇന്നത്തെ യുദ്ധപരിതസ്ഥിതിയോടുകൂടി അവരുടെ നില കൂടുതൽ ദയനീയമായിത്തീർന്നു.

[Mr. K. P. Kochukora Tharakan.]

സാമാനങ്ങളുടെ വില അമിതമായി വർദ്ധിച്ചു. എന്നാൽ അവർക്കുകിട്ടുന്ന ഗ്രാൻറിൽ ഒററചക്രം പോലും കൂടുതൽ കിട്ടുന്നില്ലതാനും. അങ്ങനെയിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വാർ അലവൻസായി രണ്ടു രൂപാവീതമെങ്കിലും അവർക്കു കൊടുക്കുവാൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു സന്മനസ്സുണ്ടാകേണ്ടതാണ്.

ഇതിലെല്ലാത്തിനും ഉപരിയായി ഡയറക്ടർ അവർകൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു അവർക്കു നൽകുന്ന ഗ്രാൻറ് അവർക്കുതന്നെ ശരിയായി കിട്ടുന്ന കാര്യത്തിലാണ്. മാനേജർമാർ അവർക്കു ഗവൺമെൻറു കൊടുക്കുന്ന ഗ്രാൻറുകൾ മുഴുവൻ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു നൽകിവരുന്നില്ലാ എന്നുള്ള പരാതികൾ നാം മുറയ്ക്കു കേൾക്കുന്നുണ്ടു. മി. പി. എസ്. മഹമ്മദ് പറഞ്ഞതുപോലെ അഞ്ചൽ മാർഗ്ഗം അവർക്കു നേരിട്ടു കിട്ടത്തക്കനിലയിൽ അയച്ചു കൊടുത്താലും തരക്കേടില്ല. അല്ലാത്തപക്ഷം കടലാസിൻെറ വില, പെൻസിലിൻെറ വില എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞു മാനേജർമാർ കണക്കെഴുതിയെടുത്തതിൻെറ ശേഷം ഒരംശം മാത്രമെ അവർക്കു കൊടുക്കുകയുള്ളു.

മറെറാരു സംഗതി, ഈ ഗ്രാൻറ സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു റേഷൻ അരി കിട്ടുന്നില്ലാ എന്നുള്ളതാണ്. മററദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു അവർ എത്ര ഭൂസ്വത്തുകാരായാലും കൊള്ളാം, എത്രായിരം പറ നെല്ലു് ഇന്നത്തെ കൺട്രോൾ നിരക്കനുസരിച്ചു് ഗവൺമെൻറിലേക്കു കൊടുക്കുന്നവരായാലും കൊള്ളാം റേഷൻ അരി കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. സാധുക്കൾക്കു് കൊടുക്കാതെ ഗവൺമെൻറ സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ എന്നുള്ള തണലിൽ ഉള്ളവർക്കു മാത്രം കൊടുക്കുന്നതു ഏററവും പരിതാപകരായ ഒരു സംഗതിയാകുന്നു.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: നെല്ലുള്ളവർക്കാക്കും റേഷൻ അരി കൊടുക്കുവാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടില്ല.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: സർ, നെല്ലുള്ളവർക്കു റേഷൻ അരി കൊടുക്കരുതെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതു പാലിയ്ക്കാതെ വിതരണാധികാരികൾ ഇപ്പോഴും കൊടുക്കുന്നു എന്നുള്ളതിനു പല ഉദാഹരണങ്ങൾ വേണമെങ്കിൽ എനിക്കു പറയുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

ഈ ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ മിക്കവാറും ഭൂസ്വത്തുമൊന്നുമില്ലാത്ത സാധുക്കളാണ്. അവർക്കു ഗവൺമെൻറിൻെറ റേഷൻസപ്ലൈ

അല്ലാതെ മറെറാരാശ്രയവുമില്ല. വിശേഷിച്ചും, ഈ ഗ്രാൻറിനെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു ദൂരദിക്കുകളിൽനിന്നു പോലും വന്നുതാമസിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ആഹാരസാധനങ്ങൾ കിട്ടാതെവരുന്നതു എത്രയും വലിയ സങ്കടത്തിന്നിടയുള്ളതാണ്.

MR. A. GOPALA MENON : ദൂരദിക്കുകളിൽ താമസിക്കുന്നവരായിമിക്കവാറും ഗ്രാൻറു സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽ അധികംപേരെ കാണുകയില്ല. അവരവരുടെ ദിക്കിൽതന്നെയുള്ളവരാണു അധികവും.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : ഈ ഗ്രാൻറിനെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു സ്വന്തദിക്കു വിട്ട് അന്യദിക്കുകളിൽ പോയി ജോലിനോക്കുന്ന അനേകം അദ്ധ്യാപകന്മാരെ എനിക്കു നേരിട്ടു അറിയാവുന്നതാണു.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM : അവരവരുടെ ദിക്കിൽ തന്നെ അരി കിട്ടാൻ വിഷമമല്ലേ?

MR. K. P. KOCHU KORA THARAKAN : അതും വളരെ വിഷമമാണു. അതിലേറെ വിഷമമാണ്, അന്യനാട്ടിൽ അരികിട്ടാതെ ജീവിക്കുകയെന്നുള്ളത്. ഇവർ ചെയ്യുന്ന ജോലിക്കു ശരിയായ ശമ്പളമൊ കിട്ടുന്നില്ല, പോരെങ്കിൽ അരിയൊ നെല്ലോ ബജ്റായൊ ഒന്നുംതന്നെ അവർക്കു യഥേഷ്ടവിധം കൊടുക്കുന്നുമില്ല. പതിനെട്ടു ശ്രുപായും അതിൽ കൂടുതലും ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഗവൺമെൻറു പള്ളിക്കൂടം വാദ്ധ്യാരന്മാർക്കു അരിയും നെല്ലും ആവശ്യത്തിനു കൊടുക്കുമ്പോൾ ഗ്രാൻറു സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരോടു ഇത്തരത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേകമനോഭാവം തോന്നുന്നതും കാണിക്കുന്നതും വളരെ കഷ്ടമാണ്

MR. K. R. NARAYANAN : ഗ്രാൻറു സ്കൂൾഅദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ഒരു സ്ഥലത്തും അരി കൊടുക്കുന്നില്ലെന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നത്?

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : ചുരുക്കം ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കൊടുക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ പറവൂർ, മൂവാററുപുഴ, കുന്നത്തുനാടു ഈ താലൂക്കുകളിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലുമുള്ള ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു അരി ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നു പരാതിപ്പെട്ടുള്ള പല എഴുത്തുകളിൽ നിന്നും എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI : ഇവർക്കു കൂടുതൽ കിട്ടുന്നില്ലെന്നൊ, അല്ലെങ്കിൽ മററുള്ളവർക്കു കൊടുക്കുന്നതുപോലെ ഇവർക്കും കൊടുക്കുന്നില്ലെന്നൊ, അതൊ അശേഷവും കിട്ടുന്നില്ലെന്നൊ എന്താണു ഇവരുടെ പരാതി?

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : അശേഷവും കിട്ടുന്നില്ലെന്നാണ്. ഗവൺമെൻറു സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും ഗ്രാൻറു സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപക

[Mr. K. P. Kochukora Tharakan.]
ന്മാർക്കും ശമ്പളത്തിനുള്ള വ്യത്യാസംപോലെ തന്നെ കൺട്രോൾ സാധനങ്ങൾക്കും വ്യത്യാസം വരുത്തിയിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ഇങ്ങനെ വ്യത്യസ്ഥമായ തോതിലാണെങ്കിലും ഗ്രാൻറു സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും (അരി കൊടുക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറു ആർഡർ അയച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും) ഇനിയും പല സ്ഥലങ്ങളിലും അവർക്കു അരി കിട്ടുന്നില്ല.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI : എവിടെയാണ് ഇങ്ങനെ അരി കിട്ടാതിരിക്കുന്നതു്? ഒരു സ്ഥലം പറയാമോ?

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: വേണ്ടൂർ ഗ്രാൻറുസ്കൂളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു അരി കിട്ടുന്നില്ലാ എന്നു എനിക്കു എഴുതി അയച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ വേറെയും സ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടു്. വേണമെങ്കിൽ എനിക്കു വന്ന എഴുത്തുതന്നെ അങ്ങു് തരാവുന്നതാണ്.

സർ, ഇവരോടു് ഗവണ്മെൻറിനാകട്ടെ, മാനേജരന്മാർക്കാകട്ടെ യാതൊരനുകമ്പയും തോന്നാത്ത ഒരു മനോഭാവമാണു കാണുന്നതു്. മാനേജരന്മാരിൽ നിന്നു കൂടുതലായി ഒന്നും പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതായില്ലാ. ഗവണ്മെൻറങ്കിലും കുറെക്കൂടി അനുകമ്പയോടുകൂടി ഇവരെ വീക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ടു ഇന്നത്തെ യുദ്ധപരിതസ്ഥിതിയെ പരിഗണിച്ചു ഒരു ഡീയർനെസ അലവൻസെങ്കിലും ഇവർക്കു നൽകുവാൻ ദയവുണ്ടാകണമെന്നും കൺട്രോൾ സാധനങ്ങൾ മററുള്ളവർക്കുള്ളതുപോലെ ഇവർക്കും കൊടുക്കുന്നതിനു ഏർപ്പാടു ചെയ്യണമെന്നും എനിയ്ക്കപേക്ഷയുണ്ടു.

MR. M. SIVATHANU PILLAI : എന്തുകൊണ്ടാണു് ഗവണ്മെൻറും മാനേജരന്മാരും ഇവരോടു് ഇത്ര നിർദ്ദയമായി പെരുമാറുന്നതു്?

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : ഇവർക്കു ന്യായമായി കിട്ടേണ്ടതായ ഗവണ്മെൻറുസഹായങ്ങൾ യാതൊന്നും തന്നെ കിട്ടുന്നില്ല. ഞാൻ മുൻപു പറഞ്ഞതുപോലെ റേഷനിംഗ് തന്നെ വ്യത്യസ്ഥരീതിയിലാണ്. മററുള്ളവർക്കു ആറു പറ നെല്ലു കൊടുക്കുമ്പോൾ ഇവർക്കു മൂന്നു പറ നെല്ലേ കൊടുക്കുന്നുള്ളു. അവർക്കു ആ ൬ പറ നെല്ലും എന്നും കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവരുടെ ൩ പറ നെല്ലു കിട്ടുന്നുമില്ല. ഈ തോതുകൾ നിശ്ചയിച്ചതു ശമ്പളത്തിന്റെ തോതുവച്ചായിരിക്കണം. ൫൨ രൂപാക്കാർക്കു ൬ പറ നെല്ലു കൊടുക്കുമ്പോൾ ൨൫ രൂപ കിട്ടുന്ന ഇവർക്കു ൩ പറ നെല്ലു കൊടുക്കുന്നതു തന്നെ ഒരു ഔദാര്യമാണല്ലോ. പക്ഷെ, ഇവർക്കും മററവരെപ്പോലെതന്നെ ഭാര്യയും കുട്ടികളുമെല്ലാമുണ്ടു എന്നു ഗവണ്മെൻറു ധരിച്ചാൽ കൊള്ളാം. അവർക്കും ശാ

പ്പാട് കഴിക്കേണ്ടേ? അതിനാൽ അരി മുതലായ കൺട്രോൾ സാധനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നകാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരും ഗ്രാൻറു സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരും തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും കാണിയ്ക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഇവർക്ക് ശമ്പളം കൂട്ടിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു ഈ അസംബ്ളിയിൽതന്നെ ഒരു നിശ്ചയംകൊണ്ടുവന്നു പാസാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇന്നും അതു നടപ്പിൽ വരാതിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ വാർ അലവൻസിൻെറ കാര്യം വന്നപ്പോഴും ഡയറക്ടർ അവർകൾ ഇവരെ വിസ്മരിച്ചുകളഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു ഗ്രാൻറു കൂടുതൽകൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിലും കൺട്രോൾ സാധനങ്ങൾ ന്യായമായി എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ വിതരണം ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിലും ഗവണ്മെൻറ് കൂടുതൽ നിഷ്കർഷിയ്ക്കണമെന്നു ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

MR. N. NARAYANA KURUP: സർ, ഈ കാര്യത്തെ ആസ്പദമാക്കി ഞാനും ഒരു ഉപക്ഷേപം അയച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഇതിനെപ്പററി രണ്ടു വാക്കു സംസാരിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഗ്രാൻറിൻെറ തുക വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതു ഈ നിയമസഭയിൽതന്നെ പലപ്പോഴും വാദപ്രതിവാദത്തിനു വിഷയമായിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴെല്ലാം ഏററവും അനുകമ്പയോടുകൂടി ഡയറക്ടർ അവർകൾ പറയുന്നതു് ഏതാണ്ടു ഭീമമായ ഒരു തുക ഗ്രാൻറു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ചെലവുവരുമെന്നാണ്. സർ, ഒരു ഉപകാരം ചെയ്യണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ സന്ദർഭമനുസരിച്ച് ചെയ്യുന്നതു വളരെ ഉചിതമായിരിക്കും. ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി പതിനെട്ടു ഇരുപതു് രൂപ ശമ്പളമുള്ള ഗവണ്മെൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കുപോലും ശമ്പളം ചിലവിനു മതിയാകാതെയിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഇതൊന്നും കിട്ടാത്ത ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സ്ഥിതിയെപ്പററി വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഈ ഗ്രാൻറ് തുകയിൽതന്നെ ചില പിടിത്തങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് ഡയറക്ടർ അവർകൾ പറയുന്നു. ഇവരുടെ ഗ്രാൻറ്, കുറഞ്ഞതു പത്തുരൂപയെങ്കിലും ആക്കി വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഡീയർനെസ അലവൻസെങ്കിലും ഇവർക്കു നല്കേണ്ടതാണ്. ൫൰ രൂപശമ്പളം കിട്ടുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കുപോലും ഡീയർനെസ് അലവൻസ കൊടുക്കണമെന്നു ഗവണ്മെൻറു തീരുമാനിച്ചതു ആ തുകകൊണ്ടു അവർക്കു മതിയാകുന്നില്ലെന്നു കണ്ടതുകൊണ്ടാണല്ലോ. ആ നിലയ്ക്കു, ൰ രൂപ ഗ്രാൻറുമാത്രം കിട്ടുന്ന ഈ സാധുക്കൾക്ക് ആ തുക എന്തുമാത്രം മതി

[Mr. N. Narayana Kurup.]

യാകം? ശ്രീമാൻ നാരായണപിള്ള അവർകൾ ഇവിടെ സംസാരിച്ചതു പോലെ അവർക്കു മററുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കുന്നതോതിൽ അരിപോലും കൊടുക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതും ഏററവും ദയനീയമായ ഒരു പരമാർത്ഥമാകുന്നു. സർ, ചിറയിൻകീഴ താലൂക്കിൽ ഇതിനെപ്പററി ഒരു പരാതിയുണ്ടായതായി എനിക്കറിയാം. അവിടെ ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന അരി ഇപ്പോൾ കൊടുക്കുന്നില്ല. കാരണം, സർക്കാർ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ഇപ്പോഴത്തെ ഗവൺമെൻറുതീരുമാനപ്രകാരം കൂടിയതോതിൽ അരികൊടുക്കേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ടു ഇവർക്കു കൊടുക്കുവാൻ അരി ഇല്ലാതെ വന്നതാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇതു എങ്ങനെ നീതീകരിക്കപ്പെടാമെന്നു എനിക്കു മനസിലാകുന്നില്ല. മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ ഇവരെക്കൊണ്ടു ബഹുജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ആരോഗ്യത്തെപ്പററി പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തണമെന്ന് ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായല്ലോ. ഡയറക്ടർ അവർകൾ അതു കേട്ട് വളരെ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ശരിയായ ആഹാരംപോലും കഴിക്കുവാനുള്ള ഒരു പരിതസ്ഥിതി ഇവർക്കില്ലെങ്കിൽ എങ്ങിനെയാണ് ആരോഗ്യത്തെപ്പററി ഇവർ പ്രസംഗിക്കുക? വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ൯൦ ശതമാനം പ്രവൎത്തനങ്ങളും നടത്തുന്നതു ഈ ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരാണ്. ഈ വസ്തുത ഡയറക്ടർ അവർകളും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവർ പട്ടിണി കിടന്നുകൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസപ്രവൎത്തനങ്ങൾ എങ്ങനെ നടത്തണമെന്നാണ് ഡയറക്ടർ അവർകൾ പറയുന്നതു? മി. നാരായണൻ വായുടെ മുൻപിൽ ഓരോ പോലീസുകാരെ നിറുത്തുന്നതിനെപ്പററി ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. മുൻപിലല്ലാ, വായ്ക്കകത്തുതന്നെ പോലീസുകാരെ നിറുത്തിയിരുന്നാലും വിശന്ന് എരിപൊരിക്കൊള്ളുമ്പോൾ ആവശ്യത്തിനുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങൾ കിട്ടാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം കൈയ്യിൽ കിട്ടുന്നവ കഴിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ആ നിലയ്ക്ക് എത്രയും അനാരോഗ്യത്തോടുകൂടി ജീവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഇവരെക്കൊണ്ട് എങ്ങനെയാണ് ആരോഗ്യത്തെപ്പററി പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തിക്കുന്നതു? അതുകൊണ്ട് മററുള്ളവർക്കു കൊടുക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങൾ ഇവർക്കും കൊടുക്കുവാൻ ദയവുണ്ടാകണമെന്ന് ചീഫ് സെക്രട്ടറി അവർകളോടും ഡയറക്ടർ അവർകളോടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. നെല്ലുള്ളവർക്ക് അരി കൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ഇല്ലാത്തവർക്കു മററുള്ളവർക്കു കൊടുക്കുന്നതുപോലെ കൊടുക്കണം.

സർ, ഈ ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഇവിടത്തെ നില ഏററവും ശോച്യമായ ഒന്നാണ്. റിക്രൂട്ടുമെൻറാണെങ്കിൽ ഇവർക്കില്ല.

ഇവരുടെ സർവീസ് ഗവണ്മെൻറു നിയമനങ്ങൾ നടത്തുമ്പോൾ ഒരു തരത്തിലും പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ശമ്പളത്തെപ്പറ്റിയാണെങ്കിൽ പ്രമോഷൻ കിട്ടുന്ന ഗ്രേഡുകളൊന്നും ഇവക്കില്ല. പബ്ലിക്ക് സർവീസ് ചട്ടമനുസരിച്ചു ഇവരെക്കൂടി സർവീസിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാമെന്നു വച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ വളരെക്കുറച്ചു മാത്രമെ ഈ ചട്ടമനുസരിച്ചുള്ള നിയമനങ്ങൾ നടക്കുന്നുള്ളു. മററുള്ളവർക്കുള്ള ക്യാഷ്വൽലീവുപോലും ഇവക്കില്ല. പത്തുദിവസമൊ മററൊ ഉണ്ട്. മററുള്ളവർക്ക് പതിനാലു ദിവസവും ഉണ്ട്.

MR. A. GOPALA MENON: ഗ്രാൻറഡ്സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ഇതിനു മുൻപ് മനേജർമാർ എത്ര ദിവസത്തെ ക്യാഷ്വൽ ലീവാണു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നതെന്ന് മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. N. NARAYANA KURUP: മുൻപ് ഇതുയുംപോലും കൊടുത്തിരുന്നില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം. അതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ ദിവസം ഇപ്പോൾ ഴത്തെ ഡയറക്ടർ അവർകളുടെ ഉത്തരവുകൊണ്ട് അവർക്കു കിട്ടുന്നുണ്ട്. അതിൽ അവർക്കു നന്ദിയില്ലെന്നല്ലാ ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. പക്ഷെ കൂടുതൽ കൊടുക്കണം, മററുള്ളവർക്കു ലഭിക്കുന്ന ക്യാഷ്വൽ ലീവിനോടൊപ്പം കൊടുക്കണം.

ഇവർക്ക് കിട്ടുന്ന ശമ്പളംതന്നെ മുഴുവൻ കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ളതു പോകട്ടെ. ഉള്ള ശമ്പളംതന്നെ വളരെ വിഷമിച്ചും കാലതാമസംവരുത്തിയുമാണ് കിട്ടുന്നതു്. മെമ്മൊ പുതുക്കുക എന്നൊരു ഏർപ്പാടുണ്ട്. മുൻപ് അതു് മൂന്നു കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ പുതുക്കണമെന്നായിരുന്നു നിയമം. ഇപ്പോൾ അതു് ആണ്ടോടാണ്ട് വേണമെന്നായിട്ടുണ്ട്. ഡയറക്ടർ അവർകൾ മെമ്മോ പുതുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കാലതാമസം വരാതെയിരിക്കുവാൻ കർശനമായി വേണ്ടനടപടി നടത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇപ്പോഴും രണ്ടുമൂന്നു മാസത്തെ താമസം വന്നുകൊണ്ടാണ് ഇരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു അതാതുമാസത്തെ ശമ്പളം അടുത്തമാസം ആരംഭത്തിൽ തന്നെ ഇവക്ക് കിട്ടത്തക്കവിധത്തിൽ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യണമെന്നു പ്രത്യേകം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അഥവാ അതു ചെയ്യുവാൻ ഒക്കുകയില്ലെങ്കിൽ പഴയപോലെ മൂന്നുകൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ മെമ്മോ പുതുക്കികൊടുക്കുന്ന ഏർപ്പാടു വീണ്ടും നടപ്പിൽ വരുത്തിയാലും തരക്കേടില്ലാ.

MR. A. GOPALA MENON: മൂന്നു കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ മെമ്മോ പുതുക്കണമെന്നാണോ നിർബന്ധം, അതോ ഇവക്കു താമസം കൂടാതെ ശമ്പളം കിട്ടണമെന്നോ?

MR. N. NARAYANA KURUP: ശമ്പളം താമസം കൂടാതെ കിട്ടണമെന്നുള്ളതിലാണ് നിർബന്ധം. അതു സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിൽ, യുദ്ധം കഴി

[Mr. N. Narayana Kurup.]

യുന്നതുവരെയെങ്കിലും, പഴയപോലെ മൂന്നുകൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ മെമ്മോ പുതുക്കികൊടുക്കുന്ന ഏർപ്പാട് എങ്കിലും നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതാണ്.

സർ, ഇവർക്ക് യാതൊന്നും പെൻഷനായികൊടുക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു പ്രാവിഡൻറ് ഫണ്ടു ഏർപ്പെടുത്തി എങ്കിലും ഉദ്യോഗം ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു തുക കൊടുത്തു് ഇവരെ അനുഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യത്തിലും ഗവണ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധ പതിയേണ്ടതാണ്.

MR. TARIATHU KUNJITHOMMEN : സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഹാർദ്ദമായി അനുകൂലിക്കുന്നു. രാജ്യത്തു് വിദ്യാഭ്യാസവിഷയമായി സാരമായ സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് ഈ ഗ്രാൻറ സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ. നമ്മുടെ രാജ്യം വിദ്യാഭ്യാസവിഷയമായി ഇൻഡ്യയിൽ ഒരു ഉറച്ച സ്ഥാനത്തു് വന്നിട്ടുള്ളതു് ഇതരരാജ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഗ്രാൻറവിദ്യാലയങ്ങളുടെ കൂടുതൽകൊണ്ടാണ് എന്നു് എല്ലാവർക്കും അറിവുള്ള സംഗതിയാണ്. ഈ ഗ്രാൻറ സ്കൂൾ വിദ്യാലയങ്ങളിലെ അദ്ധ്യയനത്തെപ്പററി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഗവണ്മെൻറസ്കൂളിലെ അദ്ധ്യയനത്തേക്കാൾ കൂടുതലും അവരുടെ പരീക്ഷാഫലം വളരെ സ്തുത്യർഹവുമാണ്. അതായതു് ശരിയായ ഒരു രീതിയിലാണ് ഇവർ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. മാനേജരന്മാരുടേയും, ഗവമ്മെൻറ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും ശരിയായ മേൽനോട്ടത്തിന്മേലും നിയന്ത്രണത്തിന്മേലും ഗ്രാൻറസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ കാര്യക്ഷമമായി അദ്ധ്യയനം നടത്തുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ വാദ്ധ്യാന്മാർ മുഴവനും അർദ്ധപട്ടിണിക്കാരാണ് എന്നുള്ള സംഗതി വ്യസനസമേതം ഇവിടെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ബാലന്മാരെ പഠിപ്പിച്ച് അവരേ ഭാവിപൌരന്മാരാക്കിതീർക്കുന്നതിനായിട്ട് ആത്മാത്ഥതയോടുകൂടി പ്രവത്തിച്ചുവരുന്ന ഈ അർദ്ധപട്ടിണിക്കാരുടെ ആഹാരകാര്യത്തിൽ ഗവമ്മെൻറ് ദയവായി പര്യാലോചിച്ച് അവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ശമ്പളത്തിൽ അൻപതു് ശതമാനമെങ്കിലും കൂട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നാണു എൻെറ അഭിപ്രായം. അവരേ ഗവമ്മെൻറ് ഉള്ളഴിഞ്ഞു് സഹായിക്കണം. എൺപതുലക്ഷത്തോളം രൂപാ ഇപ്പോൾ നമുക്ക് മിച്ചമുണ്ടെന്നു് ബഡ്ജററിൽ കാണുന്നു. അതു് സന്തോഷാവഹം തന്നെ. എങ്കിലും ഈ അർദ്ധപട്ടിണിക്കാരുടെ ദയനീയാവസ്ഥയെക്കൂടി ഈ ഘട്ടത്തിൽ വേണ്ടതുപോലെ പരിഗണിച്ചില്ലെങ്കിൽ, അതായതു് ആ കൂട്ടരെ പട്ടിണി ഇട്ടു് വിഷമിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു് രാജ്യത്തിൻെറ ഐശ്വര്യത്തിനു തന്നെ തികച്ചും ഹാനികരമാണ്.

MR. A. GOPALA MENON : അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ചുമതലക്കാരായ മാനേജരന്മാർ ഇതിൽ എന്തു ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നാണ് മെമ്പരുടെ അഭിപ്രായം?

MR. TARIATHU KUNJITHOMMEN : അവർ ചെയ്യാവുന്നിടത്തോളം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാൻറുസ്കൂളുകളിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾ ഗവൺമെൻറുസ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളേക്കാൾ ഒട്ടും മോശക്കാരല്ല. ഗവൺമെൻറു സ്കൂളുകളിൽ ചെലവാകുന്ന തുകയിൽ പകുതി മാത്രമേ ഈ സ്കൂളുകളിലേക്കു ചെലവാകുന്നൊള്ളു. അങ്ങനെ നോക്കിയാലും ഗവൺമെൻറിലേക്ക് ആണ്ടുതോറും ഒരു വലിയ സംഖ്യ ഈ വിദ്യാലയങ്ങൾമുഖേന മിച്ചം വരുത്തുന്നുണ്ട്. ഗ്രാൻറുപള്ളിക്കൂടങ്ങളിലെ മാനേജരന്മാർ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട് കെട്ടിടം കെട്ടി, അതിൽ വേണ്ടത്തക്കസാമാനങ്ങളും മററും ശേഖരിച്ചു കുട്ടികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചും മററുമാണ് പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നത്. നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ക്രിസ്ത്യാനികളും നായന്മാരും മുസ്ലീംകളും ഇതുപോലുള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ ഗവമ്മെൻറിൻെറ ഒരു വലിയ ഭാരം ഇവരുകൂടി ചുമക്കുമ്പോൾ എന്തുകൊണ്ട് അവരെ ഗവൺമെൻറ് സഹായിച്ചുകൂടാ? ഗവൺമെൻറിന് എത്ര തുച്ഛമായ ചിലവാണ് അവരേ സംബന്ധിച്ച് ഉണ്ടാകുന്നത്, എന്ന് ഗവൺമെൻറു ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

MR. A. GOPALA MENON : വേറെ ഏതെങ്കിലും രാജ്യത്ത് ഈ പതിവുണ്ടോ എന്ന് പറയാമോ?

MR. TARIATHU KUNJITHOMMEN : ഏതു രാജ്യത്ത് ഇതുപോലെ മിച്ചമുള്ള ഒരു ബഡ്ജററ് ഉണ്ട്, ഇതുപോലെ വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ട്, എന്നാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്. ഇത്രയും വിദ്യാഭ്യാസം ഉയർന്ന നിലയിൽ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു രാജ്യത്ത് അതിൻെറ അഭ്യുന്നതിക്കുവേണ്ടി ശരിയായി പ്രവത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ മേലാൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തെത്തന്നെ അധഃപതിപ്പിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ഈ ബഡ്ജററിൽ കാണുന്ന മിച്ചം പൊതുജനങ്ങളിൽനിന്നും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. അങ്ങനെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു മിച്ചത്തെ പൊതുജനങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ചെലവഴിക്കരുതോ എന്നാണ് ഞാൻ ഗവൺമെൻറിനോട് ചോദിക്കുന്നതു. ഇതിനെപ്പററി മി. തരകൻ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായം വളരെ ശരിയാണ്. എന്തെന്നാൽ ഗ്രാൻറുപള്ളിക്കൂടം അദ്ധ്യാപകന്മാരും മനുഷ്യരാണു. അവർക്കും വായും വയറും ഉണ്ട്. ആഹാരം കഴിക്കുകയും വേണം. അവരുടെ സങ്കടങ്ങളെ പരിഹരിക്കേണ്ടതു മാനേജരന്മാരാണെന്നു പറയുന്നതു വളരെ കഷ്ടമാണ്. മാനേജരന്മാർ എന്തിനെല്ലാം തയ്യാറാണം. അവർ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലെ ചിലവു മുഴുവനും വഹിച്ചു വിദ്യാ

[Mr. Tarisathu Kunjithommen.]

ഭ്യാസം നടത്തണം എന്നു പറയുന്നതു ഒട്ടും ന്യായമല്ല. വിശേഷിച്ചും ഈ യുദ്ധാപരിതഃസ്ഥിതിയിൽ രാജ്യം ഒട്ടുക്ക് ആഹാരസാധനദൌർലഭ്യം ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ അവർ എങ്ങിനെയാണു ഈ കാര്യത്തിൽ അവരുടെ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ സഹായിക്കുന്നതു? അതുകൊണ്ട് നിശ്ചയമായും ഗവണ്മെന്റുതന്നെ ഇതിനു ഒരു പോംവഴി ഉണ്ടാക്കണം. അതുപോലെ തന്നെ ഇവരുടെ സർവീസിനെപ്പററി പറയുകയാണെങ്കിൽ അതു അതിലും കഷ്ടം. ഇവർക്ക് മററു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിൽ പ്രവേശനം കിട്ടാതെ അവരുടെ ജന്മം മുഴുവനും ഗ്രാന്റുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകനായിത്തന്നെ കഴിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റാണെങ്കിൽ വക്കീലന്മാരെ മുൻസിഫന്മാരായും മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരായും മററും നിയമിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെ വെളിയിൽനിന്നും ആളുകളെ ഇങ്ങനെയുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാമെങ്കിൽ ഇവരേക്കൂടി അവരുടെ പരീക്ഷായോഗ്യതയനുസരിച്ച് മററു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചുകൂടയോ? അവരുടെ അദ്ധ്യാപനരീതി സ്തുത്യർഹമാംവണ്ണം ശരിയായ രൂപത്തിൽ നടത്തുന്നു എന്ന് എഡ്യൂക്കേഷൻ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽനിന്നും കാണുന്നു. ഞാൻ പറയുന്നതു് ഇങ്ങനെ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ചെയ്യേണ്ടസഹായങ്ങൾ ഒരു പ്രദേശത്തുള്ളവർക്കോ ഒരു സമുദായക്കാർക്കോ അല്ല. ഗ്രാന്റുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ എന്നു പറയുന്നതു ഒരു പ്രത്യേകമതത്തിൽപെട്ടവരല്ല. എല്ലാ വിഭാഗത്തിലുള്ളവരും, അവരിൽ ഉണ്ട്. സകലതിന്റെയും അടിസ്ഥാനം ഈശ്വരവിചാരമാണ്. ഈശ്വരസഹായമില്ലാതെ യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ല. രാജഭക്തി, ഗുരുഭക്തി, ഈശ്വരഭക്തി ഇതിലെല്ലാത്തിലും കൂടുതലാണ് മതഭക്തി. എന്നാൽ ഈ മതത്തിനെ സംബന്ധിച്ച് പഠിപ്പിക്കുന്നതിനേ അവർക്കു അവസരം കൊടുക്കുന്നില്ല. രാജഭക്തി ഈശ്വരഭക്തിയുടെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയങ്ങളേപ്പററി പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുകൂടെ അവർക്ക് സൌകര്യം കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള ബാലികാബാലന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പരിപോഷിപ്പിച്ചു അവരേ മനുഷ്യത്വം ഉള്ളവരാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഈ പാവപ്പെട്ട ഗ്രാന്റുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ പട്ടിണിപരിഹാരത്തിനായി ഗവണ്മെന്റു വേണ്ട ഒത്താശ ചെയ്യണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. T. P. VELAYUDHAN PILLAI : സർ, ഈ വിഷയം ഏററവും പ്രാധാന്യത്തെ അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഞാൻ പ്രതിപാദിക്കുന്ന സംഗതി, പ്രൈമറിസ്കൂളുകളിലുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരെ സംബന്ധിച്ചാണ്. സാധാരണയായി ഗവണ്മെന്റ് ആഫീസറന്മാർക്കും അന്യോദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും

അരി മുതലായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും വിതരണം ചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിൽ കുറേയൊക്കെ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു മനോഭാവം അതിലേയ്ക്കു നിയുക്തരായ അധികാരികൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതായി അതിൻെറ പ്രയോഗത്തിൽ അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഗവൺമെൻറു സ്കൂളുകളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, സ്ഥിരവും നിർണ്ണിതവുമായ ഒരു മാനദണ്ഡത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി വിതരണം നടത്തുന്നുണ്ടെന്നും എനിക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. എന്നാൽ ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ സംബന്ധിച്ചു നിശ്ചിതമായ ഒരു തോതോ, നയമോ ഭക്ഷണസാധനവിതരണകാര്യത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകാണുന്നില്ല എന്നു വ്യസനസമേതം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എൻെറ അനുഭവത്തിൽ ഗവൺമെൻറു സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരേക്കാൾ കൂടുതൽ അനുഭാവം അർഹിക്കുന്നവർ ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരാണ്. കാരണം തിരുവിതാംകൂർ നാടുവാണിരുന്ന പാർവ്വതിറാണി തിരുമനസ്സിലെ കാലത്തു് പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം തിരുവിതാംകൂറിലെ സകല പ്രജകൾക്കും സൌജന്യമായി നൽകുന്നതാണെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ കാര്യത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ പ്രജകൾ എല്ലാപേരും ഒരുപോലെ നന്ദിയുള്ളവരാണ്. ഈ തത്വം ആസ്പദമാക്കി നോക്കുമ്പോൾ ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ നിർവ്വഹിച്ചുവരുന്ന കടമയുടെ പ്രാധാന്യത്തെ നോക്കാതെതന്നെ ഗവൺമെൻറ് അസന്നിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു് ഏറെറടുത്തിട്ടുള്ള ഏററവും പ്രയാസമേറിയതും വ്യയഹേതുകവുമായ ഒരു മഹത്തായ കർത്തവ്യാനുഷ്ഠാനത്തിൽ ഗവൺമെൻറിനെ സ്വയമേവ സഹായിക്കുന്നതിനായി പുറപ്പെട്ടു പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ മാനേജ്മെൻറിൽനിന്നും ഗവൺമെൻറിലേയ്ക്കു ലഭിച്ചുവരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസവിഷയകമായ സഹായസഹകരണങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികമായ വശത്തെ സംബന്ധിച്ചുനോക്കുകയാണെങ്കിൽ തന്നെയും ഗവൺമെൻറു പ്രൈവററുമാനേജ്മെൻറിനോടും അദ്ധ്യാപകന്മാരോടും കൃതജ്ഞതയുള്ളവരായിരിക്കണം. അന്നത്തെ പ്രതിജ്ഞയെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ ഗവൺമെൻറ് എത്ര ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചാലും വളരെ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നേരിടേണ്ടതായിവരും. തിരുവിതാംകൂറിൽ അധിവസിക്കുന്ന എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസം ഗവൺമെൻറുസ്കൂളിൽ നൽകുക എന്നുള്ളതു് വളരെ പ്രയാസമേറിയ ഒരു കാര്യമാണ്. ഗവൺമെൻറ് ഏറെറടുത്ത കടമ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി ഏല്പെട്ടുവരുന്നവരാണിവർ. ഈ കടമ നിർവ്വഹിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവൺമെൻറിനാണെങ്കിൽ സ്ഥലം വാങ്ങുന്ന

[Mr. T. P. Velayudhan Pillai.]

തിനും കെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും സാധനസാമഗ്രികൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും വളരെ ധനവ്യയം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നതിനും പുറമേ വാദ്ധ്യാന്മാൎക്കു കൂടുതൽ ശമ്പളം കൊടുക്കേണ്ടതായിട്ടും വരും. ൫൫ വയസ്സ് കഴിഞ്ഞ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്കു സൎവീസിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ പെൻഷൻ നൽകണം. എന്നാൽ ഗ്രാൻറുസ്കൂളുകളെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ സ്ഥലം വാങ്ങണമെന്നില്ല കെട്ടിടങ്ങളും സാധനസാമഗ്രികളും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു ധനവ്യയം ഇല്ല; അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഗ്രാൻറു കേവലം നാമമാത്രം. അവൎക്കു പെൻഷൻ നൽകേണ്ട ബാദ്ധ്യത ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറിനില്ല. ഈ ഏററവും ചുമതലയേറിയ കാൎയ്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിനെ മനഃപൂൎവം സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രൈവററുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ കാൎയ്യം ഏററവും ഗൗരവമായ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമാകേണ്ടതാണ്. അതുകൂടാതെ ഡിപ്പാൎട്ടുമെൻറിൻെറ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു നാലാംക്ലാസുവരെ വിദ്യാൎത്ഥികളിൽനിന്നും യാതൊരു പ്രതിഫലവും അവർ ഈടാക്കുന്നില്ല. ഈ കാൎയ്യങ്ങളെല്ലാം നോക്കുമ്പോൾ ഇവൎക്കു കിട്ടിവരുന്ന വ ത്രപാ അവരുടെ ജീവസന്ധാരണത്തിനു തീരെ മതിയാകാതെയാണിരിക്കുന്നത്. ഈ അദ്ധ്യാപകന്മാർ വളരെ സങ്കടം അനുഭവിക്കുകയാണ്. ഈ കാൎയ്യങ്ങളെല്ലാം പരിഗണിച്ച് ഗവണ്മെൻറുപള്ളിക്കൂടങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതൽവരുന്ന പ്രൈവററുസ്കൂളുകളിലെ കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ആരോഗ്യം സമ്പാദിക്കുവാനും അവൎക്കു വല്ലവിധവും കഷ്ടിച്ചു ജീവിതം കഴിച്ചുപോകാനും സഹായിക്കേണ്ടതു ഗവണ്മെൻറിൻെറ അപരിത്യാജ്യമായ കടമയാണ്. അവരുടെ ശമ്പളം കൂട്ടണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ഇന്നത്തെ യുദ്ധപരിതസ്ഥിതിയേ പരിഗണിച്ചും ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രയാസത്തേയും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ വിലവൎദ്ധനവിനേയും പുരസ്കരിച്ചും ഈ കാലമെട്ടും തരണം ചെയ്യുന്നതിനെങ്കിലും അവരെ സഹായിക്കേണ്ടതാണ്. വാർ അലവൻസായിട്ടോ ഡീയർനസ് അലവൻസായിട്ടോ മററോ കൂടുതൽ തുക അവൎക്കു കൊടുത്തു അവരെ സഹായിക്കേണ്ടതു ഗവണ്മെൻറിൻെറ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത കടമയാണ്. അരിയും നെല്ലും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനു ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കുററപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ല. തിരുവല്ലാ താലൂക്കു തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏററവും കൂടുതൽ ജനസംഖ്യയുള്ള ഒരു താലൂക്കാണ്. അവിടെ ഏകദേശം നാലുലക്ഷത്തോളം ജനങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവിടെയുള്ള

ളുപോലെ ഗ്രാൻറു പള്ളിക്കൂടങ്ങളും മറെറാരു താലൂക്കിലും ഇല്ല. ആഹാരസാധനവിഷമതകളെപ്പററി അവിടെയുള്ള ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ യോഗം കൂടി പ്രമേയം പാസാക്കി ഗവൺമെൻറിലേയ്ക്കു സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കുകൂടി ഈ വിഷമഘട്ടത്തിൽ അലവൻസു കൊടുക്കുകയും, ആഹാരസാധനവിതരണ കാര്യത്തിൽ, അവർക്കും മററുള്ളവർക്കൊപ്പം വിതരണം ലഭിക്കുന്നതിനു ഗവൺമെൻറു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ ഹാർദ്ദമായി പിൻതാങ്ങുന്നു.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Sir, it is with a very heavy heart I have risen to speak on this motion. The sufferings of these teachers are so great that we must put forth every effort to relieve them of this distress. The motion contemplates to help the teachers of both Malayalam and Tamil schools. I am glad, Sir, that the nomenclature has changed during the last two years, because in the old days there were no separate entities recognised as Tamil schools and I am glad therefore to give my support to this motion because of the belief that the pupils belonging to the Malayali and Tamilian classes, all of them will be equally benefited. I wish to say, Sir, that if these teachers are put to difficulties now, if these teachers have no food, if these individual teachers have to cry for more like Oliver Twist, it is mainly due to the policy generously pursued by the Government for 100 years. For, more than 100 years ago, the Government proferred help for the furtherance of education. The people were taken away from the plough and from the paddy fields to enter schools. They hoped to get appointments in service. After some time that became hopeless. And when people found it difficult to get into the school department, many people consoled themselves in the chance of getting jobs in grant-in-aid schools. These grant-in-aid schools, I need hardly press upon your attention, because you know it so well, are doing a great deal for the spread of education. I am therefore unable to find any principle which justifies any distinction to be drawn so far as food is concerned, between the teachers of aided schools and the teachers of departmental schools. Sir, yesterday, I had the painful duty to present to you, a memorial entrusted to me by the suffering people of a neighbouring taluk, Chirayinkil, and when I came out of your presence it really consoled me because I am not going to say what happened—

PRESIDENT: There is no doubt about what happened. If the management will honestly do things, Government will only be glad to co-operate with them. There is no secret about it. The whole point is, I do not want this grant to be made a matter for the management to get more money. That is what I honestly feel— the managements are using the grants of these teachers for the purpose of keeping half starved, the unself-respected lot, on half pay, doing heavy work and getting all this money for their own purposes. If, on the other hand, the management are honest, the Government will deal with them fairly. That is the position.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI : What I was going to say was that, I came out in very high hopes that the Government will be doing all that is possible. Now, grant-in-aid school teachers are working under very difficult circumstances at present. In the old days it was possible for the boys to get some instruction from the village Asan. There are now no Asans of that character.

PRESIDENT : Asan was an entity dealing directly with the parents and therefore he had no middleman, no hoarder, or profiteer to deal with, in thesphere of education. There was nobody to waylay him.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI : Sir, the Asan of those days was doing substantial work. There was no middleman. As return for imparting education, he gets some perquisites and some occasional help from the parents of these boys and girls. Today, even the source of that support is gone. So then, when the Government have encouraged them to come in large numbers, when the Government entrust the care of children ranging between 5 or 10 or 15 years, when these boys and girls who are educated in these grant-in-aid schools are as good, as intelligent as those trained in departmental schools, Sir, the famished look of these miserable teachers who are born by the same process of nature as more favoured people who have to provide for their suffering families, who are as loyal to Government as anybody else, who sing Vanchisamangalam with equal gusto—why these people should not be adequately provided is a matter which I cannot for a moment understand. I do not want, Sir, to take up much time on this motion as I find many of my friends who are moved by kindly impulses are desirous to speak. I shall not therefore stand in their way. Sir, I hope this is a matter for the attention of Government and trust that they will try to relieve them from this distress.

MR. K. R. NARAYANAN : സർ, ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ എല്ലാ അവശതകളെപ്പററിയും വിവരിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അതു ഒരുവക കുറക്കുവെളിയായിത്തീരും. ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നുരണ്ടു കാര്യങ്ങളെപ്പററി പറയണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അരിവിതരണം സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവമെൻറിനു വളരെ പ്രയാസമുള്ള ഒരു കാര്യമല്ല. വയ്ക്കത്തു കിട്ടുന്ന അരി, ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകരും, ഗവമെൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകരും തുല്യമായ രീതിയിലാണു വീതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു്. ഇരുകൂട്ടർക്കും ഏ ൭ ഇടങ്ങഴി അരിവീതം അവിടെ കിട്ടുന്നുണ്ടു്. ആ തത്വം ചിറയിൻകീഴ താലൂക്കുകാർ അംഗീകരിക്കുവാനും, മൂവാററുപുഴ, കുന്നത്തുനാട്ട് ഈ താലൂക്കുകാർ അംഗീകരിക്കുവാനും എന്താണു പ്രയാസമെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഗവമെൻറു് അതാതു താലൂക്കുകമ്മിററികൾക്കു ഒരു നിർദ്ദേശം കൊടുത്താൽ ഇപ്പോഴുള്ള അരി ശരിക്കു കൊടുക്കുന്നില്ല എന്നുള്ള ന്യായമായ ആവലാതി തീർച്ചയായും പരിഹരിക്കപ്പെടും. ഇവിടെ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന

ഏററവും പ്രധാനമായ സംഗതി സക്കാർ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് അരി കൊടുക്കുകയും ഗ്രാൻറസ്ക്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ആ ഭാഗ്യം കിട്ടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. അവർക്കു റേഷൻകാർഡും നഷ്ടപ്പെട്ടു. കടലിൻേറയും കരയുടേയും മദ്ധ്യേ അകപ്പെട്ട മനുഷ്യരെപ്പോലെയാകുന്നു തീർച്ചയായും പരിതാപകരമാണ്. ഒരു താലൂക്കിലേയ്ക്കു ഒരു കോട്ടാ അനുവദിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ആ താലൂക്കുകമ്മററിക്കാർ യാതൊരു മമതയോ പക്ഷഭേദമോ കാണിക്കാതെ എല്ലാവർക്കും ഒരു പോലെ വിതരണം ചെയ്യണമെന്ന് നിഷ്കർഷയായ ഉത്തരവ് കീഴ്സിൽബന്തികൾക്ക് കൊടുക്കുക എന്നുവന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ യാതൊരു പ്രയാസമോ പരാതിയോ ഉണ്ടാകുകയില്ല.

MR. P. KUNJUKRISHNAN :- I have great pleasure in supporting the motion so ably moved and supported by the honourable members. Th poor pay which the grant-in aid school teachers get at present make them lead a very miserable existence. The present period being the duration of war, there is suffering to a great extent. Their suffering commenced from the commencement of the war and during the war the same conditions exist. Their condition has become worse and the sacred duty of imparting education to 60 or 61 per cent of the school-going population of the State is entrusted to them and they are half-starved. Their condition has been described graphically by many honourable members here. I hope and trust that the lot of the grant-in-aid teachers deserve the greatest consideration at the hands of Government.

MR. K. KUNJU PANICKAR : സർ, ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച ഒന്നു രണ്ട് സംഗതികൾ മാത്രം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽ ൩൨൯൦ ക്രിസ്ത്യാനികളും, ൨൬൮൫ സവർണ്ണഹിന്ദുക്കളും, ൯൩൮ ഈഴവരുമുണ്ട്. സെക്കൻഡ് ഗ്രേഡ് അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽ ൯൨൲ സവർണ്ണഹിന്ദുക്കളും, ൲൦൯൲ ക്രിസ്ത്യാനികളും, ൲൩൫ ഈഴവരുമുണ്ട്. ഈ പട്ടിക പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു എന്തെന്നാൽ, തിരുവിതാംകൂറിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ, അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ പ്രൈവററ ഏജൻസികൾ വലിയ സഹായം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും, ഇവർ അവശത അനുഭവിക്കുന്ന സമുദായത്തിൽ നിന്ന് മാത്രമല്ല, അല്ലാത്ത സമുദായങ്ങളിൽ നിന്നും കൂടി ധാരാളം ഉണ്ടെന്നും കാണിക്കുവാനാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ എല്ലാആളുകളും വളരെ ത്യാഗത്തോടുകൂടി പ്രവത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർക്കു ന്യായമായ ശമ്പളവും ഇല്ല. അങ്ങനെയിരിക്കെ

[Mr. K. Kunju Panickar.]

മോഠം അവർക്ക് അരിവിതരണകാര്യത്തിൽ സൗജന്യം ചെയ്യുന്നില്ല എന്നു വന്നാൽ അതു വളരെ സങ്കടമാണ്. ജീവിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം അരിയുടെ കാര്യത്തിലെങ്കിലും ഇവർക്കു ചെയ്യണമെന്നുള്ളതു ഒരു പ്രധാന സംഗതിയാണ്. ഇവരാണ് നമ്മുടെ വമ്പിച്ച ഭാവിതലമുറയുടെ ജനയിതാക്കൾ. ചില ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ മാനേജരന്മാർ ശരിക്ക് പണം കൊടുക്കാതെ വാദ്ധ്യാന്മാരെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നു എന്നൊരു പരാതിയുണ്ട്. മാനേജരന്മാരുടെ വീഴ്ചയ്ക്കു അവരുടെ പേരിൽ ന്യായമായ തരത്തിൽ നടപടി നടത്തണമെന്നല്ലാതെ, ഈ കാരണംകൊണ്ടു സാധുക്കളായ വാദ്ധ്യാന്മാർ സങ്കടമനുഭവിക്കുന്നതു കഷ്ടമാണ്. ഗ്രാൻറു പുതുതായി കൂടുതൽ കൊടുക്കണ്ടാ എന്നു ഒരു മെംബർ അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് എനിക്ക് പറവാനുള്ളതു എന്തെന്നാൽ യാതൊരു ഗ്രാൻറും അനുവദിക്കാതെ വിദ്യാലയങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്കു ഗ്രാൻറു കൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെൻറു ചെയ്തിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥ ശരിക്കു നടപ്പിൽവരുത്തണമെന്നു തന്നെയാണ്. ഇത്രയും സംഗതികൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാനായിട്ടാണ് ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചതു്.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: Sir, I too support the motion. I do so on one ground and on one understanding that if at all a grant is to be paid, it should reach the teacher without any intermediary appropriating it. It was admitted on the floor of this House by the D. P. I. during this session that in spite of his efforts, there are still managers or managements, whatever that be, making money out of educational enterprises. Sir, to me it appears that dissemination of knowledge should in no way be made a money making concern. It has been pointed out here by honourable members who spoke before me that the present condition of the teachers is pitiable. They are in fact in a sort of *thrisangswargam* in all its aspects. That is, they are on the one hand discarded and exploited by the managers and on the other, disowned by Government. When every branch of Government, whether they were in the establishment service or temporary service, get their ration through their departments, when a maistry in the P. W. D., when all people in the Transport get their rations, the poor grant-in-aid school teacher alone does not get any kind of ration through the department, is a position which I cannot understand.

MR. K. DOMINIC JOSEPH: Sir, this question should be viewed with due consideration from the point of view of services rendered by the grant-in-aid school teachers. We take pride in thinking that this country is the first in point of literacy. I humbly ask, who is the

person mainly responsible for this achievement. Now, from the figures in the Administration Report, it will be seen that more than 60 per cent of the student-going population is being trained in private schools. With this as consideration, my submission is that all possible encouragement should be meted out to those poorly-paid teachers. Now, in the neighbouring State of Cochin, we find that the dearness allowance has been granted and I ask why not something on those lines be adopted here also. And, whatever allowance is proposed to be paid should reach the poor teachers and steps must be devised to achieve that end.

Arrangements can be devised for that purpose. It may be provided that these payments may be received through the Assistant Inspector's office or the Government Treasury. There are ever so many methods by which that difficulty can be met.

My friend Mr. Kunju Panickar was misquoting certain figures. In the appendix, a caste-war statement of teachers employed in private recognised schools in 1117 is given. It is said that in the Malayalam and Tamil Schools there are 3480 Nair Teachers.

PRESIDENT: Everybody will start likewise. Why should the honourable member labour on that point?

MR. K. DOMINIC JOSEPH: I am quoting from the Administration Report.

PRESIDENT: Assuming that the figures are misquoted, why should the honourable member labour on that point because starvation is common? There is no communal consideration for starvation.

MR. K. DOMINIC JOSEPH: The figures quoted must conform strictly to what is given in the Administration Report.

MR. M. BHASKARAN NAIR: Sir, this is a matter which deserves immediate and sympathetic consideration at the hands of Government. We are happy to hear from the Chair that if the managers prove themselves to be honest in their dealings towards the teachers of grant-in-aid schools under their management, then the Government will be prepared to show all sorts of concessions to the teachers. But, if, in respect of certain managements, complaints have been received by the Government or the departmental head, then very drastic measures such as the cancellation of the management or withdrawal of recognition or such other measures may be adopted. But to say that because the general state of affairs of the management is unwholesome, the poor teachers should be deprived of all the concessions which the Government are prepared to give them, I think, will not be fair.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: I also whole-heartedly support the motion. I only wish to add that, considering the war aspect already stressed the case of English School teachers in non-departmental schools should also be taken into consideration in the matter of distribution of foodstuffs.

MR. A. GOPALA MENON: Sir, Government are fully aware of the great importance of the private schools in the State and no attempt has ever been made to belittle the importance of the part played by

[Mr. A. Gopala Menon.]

the private school teachers. Government, more than anybody else, have fully realised the position of the private school teachers and their present distress. But Government have always felt that the remedy lay with the private school teachers themselves and that the attempt on the part of managements to divert attention from themselves to Government in the matter of obtaining such relief has not been altogether beneficial. No Government ever pays the whole of the salary due to any private school teacher under its control and, in the sister State of Cochin to which reference has been made, half the allowance has to be contributed by the management before any payment is made.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: What about Madras?

MR. A. GOPALA MENON: In Madras also some allowance has been sanctioned. I do not know the details. What I want to emphasise is managements have a responsibility to their employees and what the Government can do to the utmost is only to contribute such aid as will be necessary for the management to pay the whole amount.

MR. VARKALA K. MADHAVAN: Suppose the management is willing to contribute half the amount, will the Government be prepared to pay the other half?

MR. A. GOPALA MENON: If the Government are satisfied that the management will pay the whole amount to the teachers, then they are prepared to consider all such proposals.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Is the member aware that dearness allowance is given to all the teachers, from the headmaster down to the peon about 19 in number, in the Sri Chitra Raja Vilasom Higher Grade School, Mulakuzha, Chengannur?

MR. A. GOPALA MENON: I am very glad to hear that. But I was not aware of it before. Some private schools do like that and they deserve congratulation.

In this particular instance, quite a large number of private school teachers complaint that the whole of the amount distributed as grant is not paid to them.

MR. M. BHASKARAN NAIR: Has the honourable member received any complaint to that effect?

PRESIDENT: Every day four or five petitions come up to me.

MR. A. GOPALA MENON: Not a week passes without complaints from the private school teachers that their pay has been paid, that they have not received the amounts for which they have signed for the previous months; and the department has very heavy work in regard to the enquiries into such matters.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: Are there not such complaints in regard to corporate managements also?

MR. A. GOPALA MENON: All are equally guilty in this respect and the managements should not try to divert attention from their responsibility and throw the entire burden on the Government. As the Dewan President has said in this House and in other places, and to responsible deputations that waited upon him, the Government are

prepared to increase the allowance granted to the aided school teachers provided the managements come forward with an offer of their ability and their willingness to pay an adequate amount by way of increased salary. In view of the present distress and in view of the help rendered to departmental school teachers, Government will be prepared to consider all offers from managements to enhance the pay of their teachers, and contribute an adequate amount from their own funds to make the allowances paid to the teachers sufficient for their minimum needs. There is no attempt to differentiate between private school teachers and departmental school teachers. It is the duty of the management to pay its teachers adequately and the Government's part is only to supplement such payments.

MR. K. DOMINIC JOSEPH: Is not the imparting of education the primary duty of the State?

MR. A. GOPALA MENON: There are many primary duties of the State for which contributions are not given.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: If the honourable member is satisfied on enquiry through the Divisional Inspector that some schools have been paying war allowance, will the Government contribute a similar amount to those institutions?

MR. A. GOPALA MENON: Provided the Government are enabled to pay the amount direct to the teachers, the suggestion will be considered.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: In such of those schools where the managements are not prepared to improve the lot of the teachers, why should the poor teachers in those schools be asked to suffer?

MR. A. GOPALA MENON: If they are prepared to help themselves Government will help them in all legitimate ways.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: ഗ്രാൻറ്സ്കൂൾ ടീച്ചേഴ്സിന് സ്കൂളുകളിൽനിന്നും കൊടുക്കേണ്ട സംഖ്യ കെട്ടിവാങ്ങി, ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും അവർക്ക് ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നതല്ലേ നല്ലത്.

MR. A. GOPALA MENON: That is a point which the Government have under consideration. Government are not satisfied that unless they pay the teachers direct the amount set apart for them will reach them. Instances have come to the notice of the Director that for this humble pittance 50, 100, 150 rupees have been taken as advance by the managers from these poor teachers on the plea that they have to put up or repair school buildings etc. If I can dig into the facts in regard to certain schools, I can prove that more money has been received from these teachers for putting up buildings than was ever necessary in any part of the country.

Mention has been made that in regard to the distribution of rice some distribution has been made between the grant-in-aid school teachers and the departmental school teachers. No order of Government has been issued preventing or prohibiting the issue of rice to private school teachers. But on the other hand, plain, strict instructions have been issued not to delay the distribution of rice to them. As regards the actual quota of ration or enhancement of it to a certain extent, a slight increase has been ordered.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: Will the Government be pleased to make arrangements for the supply through the department?

MR. A. GOPALA MENON Government have ordered that the department should get statistics of teachers of private schools and supply the necessary information so that the distribution may be arranged on the same lines as in the case of departmental school teachers in future. It will take some 10 to 12 days before the necessary statistics can be collected, and when that is received, arrangements will be made for the distribution of the rice through the department.

One other point which I wish to emphasise before I resume my seat is that there are various grades of schools and various rates of grants. Therefore, the general enhancement of the grant will have to be very carefully considered and graded before any definite statement can be made. But the Government are in full sympathy with the spirit of the motion and they will take early steps to give the private school teachers all help in the matter of giving allowances provided the management are prepared to contribute their share.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know whether this question will be considered by the Education Advisory Committee?

MR. A. GOPALA MENON: It is not proposed to refer this question to that Committee.

MR. P. KUNJUKRISHNAN: May I know whether teachers of grant-in-aid schools will be put on a par with the teachers of departmental schools so far as the ration of food supply is concerned?

MR. A. GOPALA MENON: After the statistics are received, the quota necessary will be settled.

PRESIDENT: Lest there should be any misunderstanding or misconception regarding the policy of Government with regard to primary schools in the matter of (a) grant in general and (b) war time allowance and distribution of foodstuffs, let me re-state the policy of Government. Government are fully aware of and alive to the importance, nay the indispensability of private agencies in the matter of primary education. They are aware of the great part played by missionary agencies and other agencies in the promotion of primary education in the State and without the efforts of these agencies this State would not have arrived at the peak of education which it now enjoys. Having said that Government are equally convinced that agencies of every description - and I underline the words 'every description' from the highest to the lowest, are generally regarded as not fulfilling their duties to the primary school teachers and not distributing the amount they are supposed to distribute. The salary, Rs. 8 to Rs. 10 which is set apart is not distributed. Only Rs. 4 or Rs. 5 are distributed. So many petitions with regard to this matter reach me daily. The petitioners say "If this thing is known to the management I shall lose my service. It is only for your information. Do not disclose my name." The actual name and addresses of the schools are mentioned and I have also got sufficient evidence to corroborate what the Director of Public Instruction stated that, not only a portion of

their pay is withdrawn but some managers receive money from these half-starved teachers for such things as the construction of buildings. This is the state of affairs with regard to a good number of managements. Therefore, whenever these managers waited on deputation on me I have told them "Are you willing to pay whatever money you say you receive from the students to Government and Government distribute that money to the teachers" But till now I have not received an affirmative answer from anybody from the highest to the lowest. I said "I will have an auditing agency and a payment agency month after month". It will be, over and above what is provided for in the education budget. I consider it an elementary duty of the State and therefore the Government are prepared to spend the money for that purpose. It may be that in locality 'A' a lower rate of salary may be enough. It does not matter. Let all the people in the locality come together and arrive at a conclusion. Unless they do so I am not going to enforce a uniform method throughout the State. To that also no answer is given. If the answer does not come, it is a very serious matter to consider that the aid of these half-starved and unaided teachers may not be paid compulsorily into their own hands. That matter is not beyond the range of practical politics.

The next thing is about the present crisis. There is no intention of making differentiation. One is a aided school teacher and the other man a Government school teacher. Steps will be taken to level them up. Government are not unwilling to spend the amount necessary for the purpose.

The question that Government be granted a sum of Rs. 49,30,106 under Demand XIX—Education excluding Grant to the Travancore University was put to vote and carried. The grant was made.

DEMAND XX—AGRICULTURE DEPARTMENT.

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: Sir, I rise to move for a grant of Rs. 1,94,806 under Demand XX—Agriculture.

Motion No. 251.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Sir, I rise to move that the allotment of Rs. 4,800 for Director be reduced by Re. 1 to suggest certain improvements for the more efficient working of the Department. At the very outset I may say that the Government's attitude towards this Department is not at all encouraging. This very important Department is not even a first class department. I am not talking with reference to the salary of the head of the Department. That is a different matter. I am not concerned with it.

PRESIDENT: Whatever you may think, Co-operative and Agricultural Departments are practically under the arch of Government.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Even in the Department of Marine Biology, a Professor is getting a higher salary than that of the Director of Agriculture. What I want to emphasise is that the Director of Agriculture should have an army of well-trained subordinates to help him and vested with sufficient power. We have to remember that they have to deal with the peasants, most of whom are not well-educated. A young man qualified for the post of an Agricultural Inspector knows so little of manure or seeds.

PRESIDENT: One thing, I have found in this. In the matter of manure and seeds a cultivator very soon picks up and knows exactly and more thoroughly what is wanting and what is lacking.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: My suggestion is that these agricultural officers should go into the country and help the agriculturists by effectively advising them. An Agricultural Inspector does not even have half the powers of the Municipality Peon. He cannot charge the people for any of their misdeeds. What is wanted is to give these agricultural officers powers of authority, and greater scope to co-operate with the officers of the Irrigation Department (when that department really comes into existence) so that better irrigation facilities may be afforded to the people. There is no use with irrigation tanks filled with sand, mud and grass, with no water in them. I have seen such tanks in many places throughout the State. Nobody cares to improve these tanks. It is a very important factor in the cultivation of paddy lands remote from river beds. To collect the Government revenue there are three Division Peishkars, some 30 Tahsildars and an army of over 500 pakuthi subordinates, and the revenue they collect is only a fraction of the total annual yield of the land. But to make the land yield we have got a Director and just 3 Divisional Agricultural Officers. And as between the Revenue officers and the Agricultural officers, what are their respective powers? I am not pleading for the appointment of experts to be in charge of the Department. In other countries there are Ministers of Agriculture who are not experts but they possess that driving power necessary to yield desired results. They get things done through their persuasive methods and all their constructive schemes are accepted by the Government. Under date the 1st of April last year when the Government were busy with their "vigorous campaign of intense food production drive," I sent up to the Chief Secretary to Government certain suggestions to make their "drive" at least to some extent successful. About a year later I received a letter from one of the Agricultural Inspectors stating that a copy of the letter I sent to the Chief Secretary was forwarded to the Director of Agriculture and that the Director of Agriculture sent him a copy of it, and the Inspector asked for an appointment to meet me and to discuss the scheme with me. I replied that I would be in Trivandrum and that he could meet me any day before the courts closed for the mid-summer holidays. Then comes another letter from another officer of the same Department to the effect that so and so would meet me and

not "so and so." *i. e.*, instead of the one who asked for an appointment, somebody else would meet me. It is now 5 months since I received that letter. I am still waiting for the Agricultural officer to turn up. I may quote one sentence from the first letter addressed to me.

"The suggestions made by you are really useful and beneficial for economic development whatever he may mean by that, I am thankful for his certificate".

When we can find funds necessary for the purchase of foodstuffs to the value of 2½ crores of Rupees, from within the country and from outside, we could easily have allotted some funds to assist the ryots to produce at least one-third if not the whole of the actual deficit, within the country. We heard the other day from the Chair that before the War, England used to import two-thirds of her food supplies, but that she is now more or less self-sufficient. If we were earnest in our "intense food production drive," we could have achieved better results by supplying sufficient manure at least to the people. In the Administration Report of the Agricultural Department for 1117, it is stated that 16 depots were opened and Rs. 30,000 advanced by the Government for the purchase of manure, and also that manure to the value of Rs. 2,786 was sold. If such is the rate of sale of manure, how can we go on with any intense food production drive? If we encourage people to cultivate more, people in the country would do so, and we could thereby have eased the food situation to a considerable extent. Sir, last year or the year before, when the question of increased cultivation of paddy came up for discussion, I said that we should close down all our Colleges and High Schools at least for a period of five years, and that the students and professors sent to the fields to take to agriculture seriously.

What I suggest is that there should be more power given to the officers of the Agricultural Department. More and more compost manure should be manufactured and sold, so that more food may be produced within the State itself. We hear much of bajri and maize and all the rest of it. I have used both bajri and maize, and I found that they are good substitutes for rice. I also know of people living on these entirely. American flour is nothing but maize. The common food of the people in the western parts of India *viz.* Bombay and Gujerat consists mostly of bajri and dhal.

PRESIDENT: The only trouble is that one cannot use the same quantity of these things as rice. Government have made it clear that less quantity must be used. But unfortunately our people have got the habit of filling themselves up. If they fill themselves up like dogs the result is calamitous. Perhaps these grains are more nutritious than rice.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Sir, the grant for the Department should be raised at least to ten lakhs per year. If the Government cannot find ways of spending ten lakhs, let them purchase manure for that amount, and distribute it among the paddy cultivators. The benefit accruing to the country would be enormous.

PRESIDENT: Mr. Narayana Pillai may be certain that if I can purchase manure for 50 lakhs now, I shall give directions that a cheque for fifty lakhs be given at once. But the Madras Presidency and every other Province in India have prohibited the export of manure from their Provinces. We have got very poor cattle. Our cattle are perhaps practically over-grown cats so far as size is concerned. So the amount of cow-dung manure is very small. Therefore the compost manure from Municipalities is the biggest single item available. And we are trying to do something for manufacturing compost manure. If the Honourable Members can find some ways of getting more manure I can assure them that Government will purchase it immediately.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: With better methods of propaganda, greater improvements could be effected in the activities of non agricultural Departments. This will produce great results on the ryots. With these words, I move the motion.

MR. K. KUNJU PANICKAR: സർ, ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടു രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു നമ്മുടെ ഭക്ഷണത്തിൻെറ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ വേണ്ടവണ്ണം നിവാരണം ചെയ്യത്തക്ക വിധത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. ഇപ്പോൾ നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ള ഭക്ഷണസാധനം പുറമേനിന്നും വേണ്ടിടത്തോളം ലഭിക്കാതെയും നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു നമുക്കു മതിയാകാതെയുമാണ് ഇരിക്കുന്നത്. റേഷൻ സമ്പ്രദായത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്നതായ അരികൊണ്ടു ഒരു മനുഷ്യനു ജീവിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അതിൻെറ ഫലമായി ജനങ്ങൾ ചീത്ത ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ ആർത്തിയോടുകൂടി ഭുജിക്കുകയും തന്നിമിത്തം കാളറാ മുതലായ പകർച്ചവ്യാധികൾക്കു വിധേയരായി അനേകംപേർ മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സർ, നമുക്കു ഒരു കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ഉണ്ടു. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു വളരെക്കാലമായി കൃഷിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചിട്ടും യാതൊന്നും ഫലപ്പെട്ടു കാണുന്നില്ല. വൃക്ഷങ്ങൾക്കു പിടിപെടുന്ന രോഗങ്ങളുടെ നിവാരണാർത്ഥമെങ്കിലും അവർ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. തെങ്ങിനുണ്ടാകുന്നതായ ദീനത്തിനു യാതൊരു കുറവും കാണുന്നില്ല. കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ മാതൃകായോഗ്യമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഓച്ചിറയിലെ തെങ്ങുംതോട്ടത്തിൽ നില്ക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ ക്ഷയരോഗം പിടിപെട്ട മനുഷ്യരെപ്പോലെയാണു കാണുന്നത്. കൃഷിസംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രചരണവേലകളെപ്പററി പറയുകയാണെങ്കിൽ ആ കാര്യത്തിലും അവർ യാതൊന്നും ചെയ്യുകാണുന്നില്ലെന്നുതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഡാക്ടർ കുഞ്ഞൻ പിള്ള അവർകൾ കൃഷി ഡയറക്ടറായിരുന്ന കാലത്തു അദ്ദേഹം തന്നെ വളരെ ശക്തിയായി നാട്ടിൻെറ പല ഭാഗങ്ങളിലും പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതായി എനിക്കറിയാം,

ഇപ്പോൾ കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ഒരു പ്രസംഗവും എങ്ങും ചെയ്യുന്നതായി കേട്ടുകേൾവിപോലുമില്ല. നമുക്കിപ്പോൾ അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്ന വളംപോലും കിട്ടാതെയാണിരിക്കുന്നതു്. സാധനങ്ങളുടെ വില ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചതോടുകൂടി ധാരാളം വളം വാങ്ങി കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനും മററുമുള്ള ചുററുപാടു കൃഷിക്കാർക്കു ഇല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു പാട്ട ചാണകത്തിനും ഒരു പാട്ട ചാരത്തിനും ഇപ്പോൾ ആറണ കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ കർഷകപ്രധാനമായ ഈ രാജ്യത്തിനാവശ്യമുള്ള വളമെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കി നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും നൽകുന്നതു ആശ്വാസപ്രദമായിരിക്കും. ചതുപ്പുനിലങ്ങളും മററും വനങ്ങളിൽനിന്നും തിരിച്ചു ലേലംചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു എങ്കിലും ജനങ്ങൾ ആ സ്ഥലങ്ങൾ ധൈര്യമായി ഏറെറടുത്തില്ല. ൩൦൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലം ലേലംചെയ്തുകൊടുത്തെങ്കിലും ൨൦൦൦ ഏക്കറിൽ അധികം സ്ഥലം കൃഷിചെയ്തിട്ടില്ലെന്നാണു അറിവു്. കൃഷി ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽതന്നെ അവ ഫലപ്രദമായിട്ടില്ലെന്നാണു റിപ്പോർട്ടുകൊണ്ടു കാണുന്നതു്. ഇപ്രകാരമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ കൃഷികൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുതന്നെ ഏറെറടുക്കണം. പശുക്കറവ, വിത്തുകാളവളർത്തൽ മുതലായ കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു നടത്തിപ്പോരുന്നതു്. അവയും തൃപ്തികരമല്ല. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന് ബഡ്ജററു ചെയ്തിരിക്കുന്ന തുക ൨ ലക്ഷം രൂപായാണ്. കർഷകപ്രധാനമായ ഈ രാജ്യത്തു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൊണ്ടു യാതൊരു അനുഭവവും ജനങ്ങൾക്കില്ലെന്നുള്ളതു പരിതാപകരമായ ഒരവസ്ഥയാണ്. ഇതിനെപ്പററി ചിന്തിക്കുവാൻ കൂടി സാദ്ധ്യമല്ല. കർഷകപ്രധാനമായ ഈ രാജ്യത്തു, കൃഷിക്കു വേണ്ട സഹായം ചെയ്യത്തക്ക വണ്ണം, അവിടത്തെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഭരണം നടക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ, ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ പരിഷ്കരിച്ചു് മാതൃകായോഗ്യമാക്കിത്തീർക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇപ്രകാരം ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ പരിഷ്കരിച്ചു്, നമുക്കു നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ആഹാരദൗർലഭ്യത്തെ നിവാരണം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു അവിടത്തെ സന്നിധിയിൽ അറിയിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. M. SIVATHANU PILLAI : Sir, I propose to say a few words on the motion mainly to testify to the fact that the Agricultural Department of the State, at present arranged and organised, has been endeavouring its best to give as far as possible what is in their power to

[Mr. M. Sivathanu Pillai.]

encourage agriculture. I do appreciate when you gave unequivocal expression to the fact that the agricultural occupation in the State is at present greatly handicapped by the fact that Provincial Governments elsewhere have absolutely prohibited the export of manure from their areas. For example, a year ago the erstwhile Director of Agriculture, Mr. Narayana Iyer, was able to secure a large quantity of manure from the Madras Presidency according to the requirements throughout the length and breadth of the State. It may not be unknown to the honourable members of the House that groundnut oil cake plays an important part in manure in-as-much as it contains a great deal of nitrogenous matter. It is my experience, Sir, that any quantity of groundnut oil-cake can be sold here like hot cakes. Every agriculturist is willing to purchase it cash-down. As a matter of fact, in the last cultivation season I myself purchased over Rs. 1,000 worth of ground-nut oil cake. Now on account of the prohibition of the export of the groundnut oil cakes by the Madras Government, the Agricultural Department could do nothing in the matter. This morning it was stated in answer to an interpellation, that manure to the extent of Rs. 60,000 was purchased by the Agricultural Department and distributed throughout the country in different centres in different taluks. I must here record my appreciation of the same on behalf of the ryots of Nanjinad. But I do not know whether they could do the same in view of the prohibition introduced by the Madras Government. Secondly, when the "grow mor food" campaign was introduced, the Agricultural Department made a thorough enquiry into the available places that may be thrown up for short term dry crops and recommended to Government select places of over 700 acres of foreshore areas of tank-beds in Nanjinad for short dry crops as beans, peas, etc. As a result such crops in Nanjinad are being grown largely to the great advantage of the people in supplementing their food products.

Then with regard to the preparation of compost manure, the department has been giving and demonstrating valuable suggestions. As a result the preparation of compost manure in the municipality of Nagercoil has been largely patronised by the cultivating ryots. Now the problem is how to meet the growing demand for compost manure. The municipality has excess of human refuse but to utilise for compost, it requires very large supply of vegetable waste. As this could not be found in sufficient quantity to utilise the whole of the human refuse, much of this goes to waste. I think the same difficulty is felt by other municipalities which prepare compost manure. In this connection green leaf manure from forest areas could be collected and mixed with human refuse to produce large quantity of compost manure. But it is regrettable to note that the Forest Department are reluctant to allow ryots to collect green manure leaves.

PRESIDENT: I believe the member is aware that orders have been passed in regard to this.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Yes, Sir. But they allow only three or four varieties of green-leaf manure, which I may say, without fear of contradiction, are absolutely useless as manure. For instance, the species of green leaf manure trees or shrubs earmarked for the purpose by the Forest Department is of no use as manure. The Forest Department do not allow the ryots to go into the forests and collect manure on the ground that tender leaves will be collected and will thus despoil the whole area. I submit, Sir, that is an argument intended to defeat the object of the Government in granting facilities for collection of more manure. The ryots should be encouraged to resort to the use of forest leaf manure more largely, as there is no other manure.

Then with regard to the supply of cow-dung manure, our cattle, as you remarked, are only overgrown cats. But let them at least be had in large numbers.

But what will the Agricultural Department do when anthrax and rinderpest are sweeping away thousands of cattle, not only plough-cattle but also other cattle? The serum that is wanted to prevent it from spreading could not be obtained in time. Further—perhaps it may not be known to you, Sir, the British Government have also now prohibited the periodical visiting of sheep in our country, for purposes of grazing.

PRESIDENT: But the sheep are required elsewhere.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: So when visiting our State for purposes of grazing they used to supplement our manuring process. That is denied to us now-a-days. There is also prohibition regarding importing of cattle here. Therefore, I, for one, do not understand how the Agricultural Department, handicapped as it is, will be able to do anything considerably for the improvement of the conditions prevailing at present. The days of experiments are all gone. (President's bell).

MR. TARIATU KUNJITOMMEN: സർ. യുദ്ധകാലത്താണ് സൈന്യങ്ങളുടെ സാമർത്ഥ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തേണ്ടതു്. അതുപോലെ പട്ടിണിയോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന ഇക്കാലത്താണ് കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ സാമർത്ഥ്യ പ്രകടനം വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതു്. വളരെക്കാലമായി കൃഷിയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും കൃഷിക്കാർക്കു സാരമായ ഗുണമൊന്നും അതുകൊണ്ടു ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ഇവിടെ പല മെമ്പറന്മാരും പറയുകയുണ്ടായി. അവരുടെ ആ അഭിപ്രായത്തോട് ഞാനും യോജിക്കുന്നു. ഇക്കാലത്തു് ഏററവും പ്രയോജനകരമായ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ചെയ്യു കഴിയു എന്നു വന്നിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ അധികം കുററം പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടണമെങ്കിലും കാർഷികോല്പന്നങ്ങൾ വർദ്ധിക്കണമെങ്കിലും ഏററവും ആവശ്യമായുള്ളതു് ഭൂമിയാണു. ഭൂമിയില്ലാതെ കൃഷി ചെയ്യാനൊക്കുകയില്ല. ഇന്നത്തെ കണക്കനുസരിച്ചു്

[Mr. Tariathu Kunjitommen.]

ഇവിടെ ആളാംപ്രതി ശരാശരി പത്തു സെൻറു വെററ്ലാൻഡും ൯൦ സെൻറു ഡ്രൈലാൻഡും ആണുള്ളത്. ഡ്രൈലാൻഡുള്ളതിൽ കൂടുതലും വിദേശികളുടേതാണ്. അതായതു് ആകെയുള്ളതിൻെറ ൯൭ ശതമാനം തേയിലയും ൮൦ ശതമാനം റബ്ബറും ൮൨ ശതമാനം ഏലവും തോട്ടങ്ങൾ വിദേശികളുടേതാണുള്ളതു. ഈ ൯൦ സെൻറുള്ള ഡ്രൈലാൻറിൽനിന്നാണ് കൂടുതൽ ആദായകരമായ കൃഷികൾ നടത്താൻ കഴിയുന്നതെന്ന് ആരും സമ്മതിക്കും. ഇനി ഇവിടെ എന്തു കൃഷിയാണു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു്. നെൽകൃഷിക്കാണെങ്കിൽ അതിനു പര്യാപ്തമായ അധികം സ്ഥലം നമുക്കില്ല. കരക്കൃഷിയും ചെയ്യാവുന്നിടത്തെല്ലാം മിക്കവാറും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മലയോരങ്ങളിലും വനാന്തരങ്ങളിലുമുള്ള ചിറപ്പുഭൂമികളും ഗ്രാവൽ പ്രദേശങ്ങളും മാത്രമേ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനായി നമുക്കു ആശ്രയിക്കാവുന്നതായുള്ളു. റിസർവു വനങ്ങളെയാണു നമുക്കു ഇനി അഭയം പ്രാപിക്കേണ്ടതു്. അവിടെ അനേകം സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിക്കുപയോഗയോഗ്യമായി കിടപ്പുണ്ടു്. ആ സ്ഥലങ്ങൾ എടുത്തു കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഏല്പിക്കണം. അവരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കൃഷി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇന്നത്തെ ആഹാര ദുർഭിക്ഷതയ്ക്കു് ഒട്ടെങ്കിലും ശമനം ഉണ്ടാകുകയുള്ളു. ആഹാരസാധനങ്ങൾ വിളയിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്തയിടങ്ങളിൽ ആദായകരമായ മററു കൃഷികൾ നടത്തുന്നതിലും വിരോധമില്ല. എന്തെന്നാൽ കയററുമതികൊണ്ടു ലഭിക്കുന്ന പണം ഇല്ലാതിരുന്നാൽ ഇറക്കുമതി സാധനങ്ങൾ നാം എങ്ങനെ വാങ്ങിക്കും? ൯൦ ലക്ഷം രൂപയാണു വിളവിന്മേൽ കരമായി നമുക്കു ലഭിക്കുന്നതു്. ഈ തുക മുഴുവൻ ഡ്രൈലാൻഡിലെ വിളവുമൂലം ലഭിക്കുന്നതാണ്. കയററുമതി മുഴുവനും ഡ്രൈലാൻഡിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന വിഭവങ്ങൾകൊണ്ടാണു സാധിക്കുന്നതു്. എത്രയോ കോടി രൂപകളുള്ള വസ്ത്രങ്ങളും ആഹാരസാധനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മററു സാധനങ്ങളും നാം ആണ്ടുതോറും ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അതിനും ഉള്ള പണം മുഴുവനും ഈ ഡ്രൈലാൻഡിൽനിന്നാണു നമുക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്, അതിനാൽ നാലഞ്ചുലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലമെങ്കിലും റിസർവു വനങ്ങളിൽനിന്നു തെരഞ്ഞെടുത്തു് വിവിധ തരത്തിലുള്ള കൃഷികൾ ചെയ്യാനായി കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഏല്പിക്കണം. അങ്ങനെ ഏല്പിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ മൂന്നുകൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ തേക്കുംതൈകൾ കൂടി വച്ചുപിടിപ്പിക്കുവാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതു ഭാവിയിലേക്കും ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കും. രാജ്യത്തിനു ഒരു ധനാഗമമാർഗ്ഗമായിത്തീരാനും ഈ വ്യവസ്ഥ ഉപകരിക്കുന്നതാണു്. ഈ സംഗതി കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വർഷക്കാലമായി

തുടർച്ചയായി ഞാൻ ഇവിടെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ കൊടുക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ റിസർവിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽനിന്നു കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. അതു റിസർവിനും ദോഷം ചെയ്യും, വിളവിനും ദോഷം വരും; എന്തെന്നാൽ കാട്ടുജന്തുക്കൾ വിളവെല്ലാം നശിപ്പിച്ചുകളയും. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ പറയുന്നതു കൃഷിക്കു പററിയ ഭൂമികൾ ഒന്നായി തിരിച്ചു കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ ഏല്പിക്കണമെന്നാണ്. അതു റോഡുകളുടെയും ജനാധിവാസമുള്ള സ്ഥലങ്ങളുടെയും സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതാണു നല്ലതു. ഇപ്രകാരം കൃഷിക്കുപയോഗിക്കാവുന്നതായി നമ്മുടെ റിസർവിൽനിന്നും ഏകദേശം നാലഞ്ചുലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലം എടുക്കുവാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞ രീതിയിൽ ഇത്രയും സ്ഥലത്തു കൃഷി ചെയ്യുന്നപക്ഷം ആണ്ടോടാണ്ട് നാലഞ്ചുകോടി രൂപയുടെ ആദായം രാജ്യത്തിനുണ്ടാക്കുവാനും വിഷമമില്ല. കൃഷി, കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ നോട്ടത്തിൽതന്നെ നടത്തട്ടെ. അവരുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധികരമായ സമ്പ്രദായത്തിൽ കൃഷി നടത്തുവാനും അവർ ശ്രമിക്കട്ടെ. അതിലേക്കു വേണ്ട ഒത്താശയും സഹായങ്ങളും മാത്രം ഗവർമെന്റു നൽകിയാൽ മതിയാകുന്നതാണ്. കൂടാതെ ലോൺ കൊടുത്തും ആവശ്യമുള്ള വളങ്ങൾ കൊടുത്തും മററും കൃഷി നടത്തുവാൻ ആത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി വരുന്ന കൃഷിക്കാരെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക. ഇതൊന്നേ ഇവിടത്തെ ഭക്ഷ്യോല്പാദനശ്രമത്തിനു ശമനം ഉണ്ടാക്കുകയുള്ളൂ. ആറിനെ എങ്ങനെ വീതിച്ചാലും അതു അറുപതു ആകുകയില്ല. വിഭജനത്തിന്റെ രീതിക്കു എന്തെല്ലാം വ്യത്യാസം വരുത്തിയാലും നമ്മുടെ ആവശ്യത്തെ നിറവേററുവാൻ പര്യാപ്തമാകുകയില്ല. അല്പമായ കോട്ടാ മാത്രമേ നമുക്കു പുറത്തുനിന്നും ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു ഇവിടത്തെ ആവശ്യം എത്രമാത്രം നിർവഹിക്കുവാൻ കഴിയും? ഇവിടത്തെ ഉല്പാദനത്തെ കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കാതെ ധർമ്മരാജ്യമായ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഭക്ഷണസാധന ദൗർല്ലഭ്യത്തെ പരിഹരിക്കുവാൻ ഒക്കുകയില്ല. ഗവർമെന്റു ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതു റിസർവിനെ ഭദ്രതരമായി സൂക്ഷിക്കുകയാണ്. റിസർവിനെ ഇപ്രകാരം സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു "കുഞ്ഞുങ്ങളെ, നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പട്ടിണി കിടന്നുകൊള്ളുവിൻ, നിങ്ങൾ പ്രായമായി വരുമ്പോൾ കൈത്തൊഴിലിനും വ്യവസായത്തിനും വേണ്ട കരുതലുകൾ ഞങ്ങൾ വച്ചിരിക്കുകയാണ്" എന്നു പറയുന്നതുപോലെയാണു ഗവർമെന്റിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തി. രാജ്യത്തിനും ജനങ്ങൾക്കും ഉപയോഗപ്രദമായ പല കാര്യങ്ങളും ഈ റിസർവുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾതന്നെ നിർവഹി

[Mr. Tariathu Kunjitommen.]

ക്കാൻ കഴിയുമെന്നിരിക്കെ ഇത്ര ഭദ്രതരമായി ഈ റിസർവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നതു എന്തിനാണെന്നാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. ഞാൻ മുൻപു പറഞ്ഞതുപോലെ കൃഷിക്കുപയുക്തമായ നാലഞ്ചുലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലം റിസർവിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തു കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഏൽപ്പിക്കുകയും അവരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കൃഷി ചെയ്വാനുൽസുകരായ ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു് കൃഷി നടത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവമ്മെൻറു ഉടനെ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കേണ്ടതാണു്. ഇപ്പോഴും നെൽകൃഷിയുള്ളവക്കു് ഈ സ്ഥലം കൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. കൃഷി ചെയ്വാൻ സ്ഥലമില്ലാത്തവക്കും അതിലേക്കു ആത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹമുള്ളവക്കും മാത്രം ഈ സ്ഥലം കൊടുത്താൽ മതിയാകുന്നതാണു്. കൃഷി നടത്തുന്നവർ ഇപ്രകാരം പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതിൽ കൂടുതൽ സ്ഥലം ആക്രമിച്ചെടുക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കുവാൻ കൂടുതൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും നിയമിക്കണം. ഇത്തരം സ്ഥലങ്ങൾ നമ്മുടെ റിസർവിൻെറ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമായി കിടപ്പുണ്ടെന്നു് എനിക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. ഞാൻ റായൽട്ടി കമ്മററിയിലെ മെമ്പറായി റിസർവിൻെറ പല ഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒരു മലയോരനിവാസിയാണു ഞാൻ. റിസർവിൻെറ പല ഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു് ധാരാളം പരിചയം എനിക്കുണ്ടു്. എൻെറ ആ അനുഭവത്തിൽനിന്നു് രാജ്യത്തിനു ഗുണപ്രദമെന്നു തോന്നുന്ന ഒരു പദ്ധതിയാണു് ഇതെന്നു മാത്രമെ എനിക്കു പറയേണ്ടതായുള്ളു. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ ശരിയായ വിത്തുകളും മററും സംഭരിച്ചു ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ കൃഷി ചെയ്യിപ്പിച്ചു് ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ നിന്നും രാജ്യത്തേയും ജനങ്ങളേയും രക്ഷിക്കുവാൻ ഗവമ്മെൻറു ശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്. അതിനുള്ള ധനവും സൗകര്യങ്ങളും ഗവമ്മെൻറു, ഡിപ്പാട്ടുമെൻറിനു നല്കണം. ഇത്തരം സ്ഥലങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു് കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഏൽപ്പിക്കുവാൻ ഫാറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ചട്ടം കെട്ടണം. ഈ നിലയിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു് ജനങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാക്കിത്തീക്കണമെന്നു ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. M. L. JANARDHANA PILLAI: Sir, I have on more than one occasion complained on the floor of this House, that the allotment made by Government, from time to time, for the working of the Agricultural Department is not commensurate with the oft repeated statement that ours is an agricultural country. One thing which stands pre-eminently to be observed by anybody who has examined our budget

is this. In an agricultural country like Travancore, and at a time when we are confrontted with a situation as exists at present, the sum that is alloted for the Department, viz., Rs. 1,92,806 is very, very low. I really do not know whether this sum will be of any substantial use to further the objects which the Government and the people of this country have in their minds. Kuttanad is the foremost of the rice-producing areas in Travancore and I am coming from that area. The cries that are heard there are either that the agriculturist is not able to get sufficient manure or that he does not get sufficient financial help in times of his need. Without those advantages being made available to the agriculturist, it is absolutely impossible to expect him to increase the quantity of his paddy. The manure that is available from the municipal depots in Travancore is not at all sufficient to meet the demands of the agricultural community. At the same time it has been explained here at great length that there are no means of securing manure from outside the State. I may also mention, at the same time, that notwithstanding these difficulties, if only the agriculturists are rendered real help and that in a substantial manner, we will be able to produce much more paddy than is produced now. The Agricultural Department is absolutely helpless in the matter. It has got a budget which provides for direction Rs. 29,894, plant pathology Rs. 6,968 and experimental farms and manure depots, Rs. 77,119 and that for the whole State of Travancore. I wonder what purpose this small sum can serve. As my honourable friend, Mr. Kunju Panicker has pointed out, if really Government are desirous of seeing that much larger quantities of paddy are produced at this difficult time, they must be prepared to come forward with a larger grant and Government should also authorise the Agricultural Department to advance money to agriculturists, wherever such assistance is needed, in consultation with the Revenue authorities. It will never be a waste Without providing the wherewithal for the Agricultural Department, and making provision only for a very small sum, if we expect it to perform miracles by way of producing larger quantities of paddy in places, where, under existing conditions, there are no facilities at all, it will be undertaking a difficult and almost impossible task, which has been adverted to by the Dewan-President himself on more than one occasion. On a previous occasion, the Dewan said that either this department should work more satisfactorily than it was doing or the best thing would be to completely scrap it altogether. Certainly no more funds have been provided than what was provided in previous budgets. The staff is there, the funds are there, the conditions are there, but the conditions in Travancore on account of the present War situation have become very difficult and I regret nothing special has been done to improve that situation. In England, as I pointed out a few days ago, special subsidies are given to agriculturists, provided they undertake to produce more than a certain minimum quantity. That will be an incentive to the agriculturists to produce a much larger quantity than they are doing at present. It will enable them to procure manure from where it is available. It will also enable them to tide over financial difficulties. It will be only very, very correct if I suggest that

[Mr. M. L. Janardhana Pillai.]

we can produce a larger quantity than the minimum laid down by the Government or the Department, if a system by which subsidies or grants or whatever it may be called, can be given to the agriculturists. There is no use at all in expecting the Agricultural Department to come and take over large acres of land and then cultivate that land and produce large quantities of paddy out of that. It will be an unworkable proposition.

DEPUTY PRESIDENT: The rule of allowing five minutes to each member will be strictly enforced. Honourable members are expected not to take more than five minutes each.

MR. N. NARAYANA KURUP: സർ, കൃഷിവകുപ്പു പ്രയോജനമുള്ളതാണോ അല്ലയോ എന്നുള്ളതിനെപ്പററി ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഒന്നും പറയണമെന്നു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ആ വകുപ്പിലേക്കു കൊടുക്കുന്ന പണത്തിൻെറ ശക്തിക്കനുസരണമായിട്ടുള്ള ഗുണം ആ വകുപ്പിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. ഈ വകുപ്പു് പ്രവൎത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഗതികളിലെല്ലാം ഈ വകുപ്പിനാൽ കഴിയുന്നതുപോലെ ഉപയോഗപ്രദമാക്കുവാനും യത്നിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ കൃഷി ഡയറക്ടരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ ഏതാനും ചില കാൎയ്യങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവാനാണു് ഞാൻ ഇപ്പോൾ ശ്രമിക്കുന്നതു്.

ആലപ്പുഴയിൽ ഒരു തെങ്ങിൻതോട്ടം ഉണ്ടു്. ൫൦ ഏക്കർ സ്ഥലം വിസ്തീർണ്ണമുള്ള ഒരു മണലാരണ്യം ഇതിലേക്കായി തിരിഞ്ഞെടുക്കുകയും വളരെ പണം ചെലവാക്കി അവിടെ ഒരു തെങ്ങിൻതോട്ടം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽ നല്ലവണ്ണം തെങ്ങിൻകൃഷി നടത്തുന്നുണ്ടു്; അവൎക്കു് നല്ല വിളവു ലഭിക്കുന്നുമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ സൎക്കാർ തോട്ടത്തിൽനിന്നും ഒരാണ്ടിൽ കിട്ടുന്ന വരവു ൩൦൦ രൂപ, ചെലവു ൪൦൦ രൂപയും. ജനങ്ങൾ നടത്തുന്നതായ കൃഷിത്തോട്ടങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമോ എന്നാണു് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. കാരണം, ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലാതെ ഗവൺമെൻറു എന്തിനാണു പണം ചിലവാക്കുന്നതു്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഡയറക്ടർഅവൎകളുടെ ശ്രദ്ധ പതിയണമെന്നും ഒരപേക്ഷയുണ്ടു്.

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: ആ തോട്ടം ഇപ്പോൾ പാട്ടം കൊടുത്തിരിക്കയാണു്. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു ഒരുകാശും ചെലവില്ല.

MR. N. NARAYANA KURUP: എത്രരൂപയ്ക്കാണു് പാട്ടം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു എന്നു പറയാമോ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: ൨൫൦ രൂപയ്ക്കു്.

MR. N. NARAYANA KURUP : സർ, ഈ പാട്ടസംഗതിയിൽ എനിക്കും ഒരനുഭവംപററി. ഞാൻ ഒരവസരത്തിൽ ഒരു വസ്തു ൩൫൦ രൂപാ പാട്ടത്തിനു ലേലത്തിൽ വിളിച്ചുകേട്ടു. അതിൽ കുറെ പണംകൂടി ഞാൻ ചെലവാക്കിയിട്ടും രണ്ടു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്കു ൧൫൦ രൂപാ നഷ്ടമാണുണ്ടായതു്. അതിനുശേഷം ഞാൻ ഒരു വലിയ ജന്മിയെ സമീപിച്ചു് നല്ലവാക്കുപറഞ്ഞു വസ്തു അദ്ദേഹത്തിനെക്കൊണ്ടു ലേലത്തിൽ പിടിപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ ആ ബാധ എന്നിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു. സർ, രാജ്യത്തു കൃഷിക്കു സൌകര്യമുള്ള എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും കട്ടംകൃഷി നടത്തുന്നതിനു് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുമേധാവിയുടേയും, ഗവണ്മെൻറിൻേറയും ശ്രദ്ധ അടിയന്തിരമായി പതിയേണ്ടതാണ്. വേമ്പനാട്ടുകായലിൽ മൺട്രോലൈററുമുതൽ തണ്ണീർമുക്കം വരെയുള്ള, ഏകദേശം ൩൦൦൦ ഏക്കർസ്ഥലം കൃഷിക്കു വളരെ പററിയതാണ്. അതു ഗവണ്മെൻറു തന്നെ പര്യാലോചിച്ചു്, ഒരു ഫണ്ടു് ഉണ്ടാക്കി കൃഷിനടത്തിയാൽ ആണ്ടിൽ ഒരു നാലുലക്ഷംപറ നെല്ലു് ആ സ്ഥലത്തുനിന്നുതന്നെ കിട്ടുന്നതാണ്. കൂടാതെ മറെറാരുസംഗതി വെററിനറി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൂടി കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനോടു ചേർത്തു. രോഗംബാധിച്ച കന്നുകാലികളെ ചികിൽസിക്കാൻ വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള ഡാക്ടർമാരോ ഇല്ല, ഉള്ളവരെക്കൊണ്ടു് വലിയ പ്രയോജനവുമില്ലാതാണിരിക്കുന്നതു്. ആയതിനാൽ ഈവകസംഗതികൾകൂടി ഡയറക്ടർ അവർകളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Sir, the Chair was pleased to invite our opinion on this important question. Had it not been for that, I should perhaps not have arisen to speak on this occasion.

DEPUTY PRESIDENT: The member indicated a desire to speak on the motion. Therefore he was called.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: I did not say that the Chair invited me. I said the Chair invited opinions and I hope, Sir, that the present occupant of the Chair will also be pleased to take these views into consideration.

Sir, the question has been a difficult one for a considerable period of time. For the last 30 to 35 years, no year passed without the Assembly or the Council or the present Assembly pressing it upon the attention of the Government that much had to be done for providing agriculturists sufficient quantity of manure. But, the department and the Government took a view, probably in the belief that suggestions which went forth from the non-officials were not worth very much consideration, because they have under their service a band of experts. I therefore take it upon myself, Sir, to say and I say so with all responsibility that, in the light of what has happened, in the light of the fact that the Chair was pleased to ask for some opinion, I am submitting for the consideration of the House a few points.

[Sadasyatilaka T. K. Velu Pillai.]

There is no use, Sir, of any department professing to do things if it has not got the wherewithal to do it. I am ashamed to think that, in a budget of this nature, when so much is provided in a liberal manner for public expenditure, the amount to be spent on Agricultural Department, for providing food, for the uplift of the country is less than 2 lakhs. I ask those who are responsible for the preparation of this budget, is this the manner in which at this time when food is difficult to procure, allotment should be made? Now, Sir, I wish that the official side will begin to cultivate a new habit of thinking. Give up their old ways of looking down from the pedestal of official knowledge. Meet us half way; take us seriously. For, after all, Sir, there is no monopoly of knowledge in these matters. Technical science is good. But unless the principles of technical science are tested by experience, there will be no good. We want technicalities; we want agriculture to improve. Therefore, Sir, I do not want to say anything more with regard to the production of food. The production of food depends, as has been said, on manure. It is a well recognised truth that the supply of manure has gone down. Government have been indiscriminately registering away lands and allowing people to cut down all the timber indiscriminately, improvidently, and foolishly with the result that there is so much denudation, so much erosion and paddy fields have been filled up. Cattle is left without sufficient pasture lands. Now, Sir, all effort has to be made and I hope that the leader of the House who represents Government will take these into serious consideration, because he knows these facts as well as any of us.

Now, we want compost manure; we are not concerned with scientific possibilities. All countries in the world are interested in science. Let us judge the results of making compost manure. We want more cattle. If cows cannot be improved, I dare say they can be, go in for more buffaloes. After all, if people can relish in buffalo milk I mean people in Tinnevelly, Madura and Tanjore, I do not see why I and others should not. Now, I am reminded of one point. When a ruler asked a man what he wanted, he replied that he may be given food so that he can sup in buffalo buttermilk. That is the kind of thing. Further, buffaloes yield more by way of manure. So then, better have good quality buffaloes. They can stand the strain of this climate. They do not deteriorate as much as the cow. Having these buffaloes, improve the cows also. Give them fodder. Our forests are rich in that. Cutting of trees should not be allowed. When there is much of under-growth, that should be preserved and collected regularly. Do not allow the undergrowth to rot. Therefore, Sir, the Forest Department is worth doing this work. If they can do anything, I ask Government, I entreat them, to give directions to the Forest Department to see that every possible manure leaf which can be taken easily from accessible areas is taken and thrown into the common lot along with the compost

manure. There is also the urine of the cows and buffaloes. All these make up good compost manure. Even an ordinary man can do this collection of compost manure in a regular manner. The refuse matter in the houses too has to be kept. These are not very original things, I know. But in spite of the fact that everybody knows it, nobody cares. In Nanjinad and other places, there were lands under laurel cultivation. Unless this is done, there is no good in our coming and telling every year, this must be done, that must be done and so on. There should be that earnestness in doing things and a quality of citizenship should prevail among the people. It is therefore I said that the Chair invited our opinion. If all that I have said is done, people will respond. I am also glad in this connection to find that one who knows agriculture, who rose from the department, whose ability and industry I have had occasion from the time of his entertainment to recognise and respect, is in charge of the Agricultural Department. Let him put himself into communication with other departments and let him get the support of the Government as well.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: സർ, വിദേശത്തുനിന്നും വളം ധാരാളം കിട്ടാൻ സൗകര്യമില്ലാത്ത ഇക്കാലത്ത് ഇവിടത്തെ വളം വിദേശികളുടെ സഹായം കൂടാതെ വിദേശസാമാനം ചേർക്കാതെ, നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന വളം നമ്മുടെ കൃഷിക്കു മതിയാകുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു ഒഴിയുന്നതു അത്ര ശരിയല്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടാക്കാവുന്ന വളം ധാരാളമായി ഉണ്ടാക്കാൻ ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. പച്ചില, ചാണകം ഇവകൾ ചേർത്തു കമ്പോസ്റ്റ് വളം ഉണ്ടാക്കാൻ ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും വേണം. ജനങ്ങൾക്കു പച്ചില ധാരാളം കിട്ടാൻ വിഷമമായതുകൊണ്ടു കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ഇക്കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണം. നമ്മുടെ റിസർവ് ഫോറസ്റ്റിൽ സഞ്ചാരസൗകര്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം കമ്പോസ്റ്റ് വളം ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ഡിപ്പോകൾ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും തുറക്കണം. ആയതിന ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലവും പച്ചിലയും ഫോറസ്റ്റിൽനിന്നു കൊടുത്തു ധാരാളം വളം ഉണ്ടാക്കിച്ചു കർഷകർക്കു വിലയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നതു സൗകര്യപ്രദമായിരിക്കും. ഈ ഇനത്തിൽ ഭാരമായ ചെലവേ ഗവർമ്മെന്റിനുണ്ടാകയുള്ളൂ. ഈ വളം ഉണ്ടാക്കാൻ ചാണകത്തിന്റെ ആവശ്യം വളരെയില്ല. ഇതിലേയ്ക്കു ധാരാളം പച്ചിലയാണു് വേണ്ടതു്. ഉദ്ദേശം ൧൦ സെന്ററുകളിൽ എങ്കിലും കമ്പോസ്റ്റുവളം ഉണ്ടാക്കി കർഷകർക്കു വിലയ്ക്കു കൊടുക്കണം. അതിനു വളരെ പ്രയാസമുണ്ടാകുകയില്ല. വിദേശത്തുനിന്നും വളം കിട്ടുന്നില്ല എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു നമുക്കു വളം വേണ്ടെന്നു പറയുന്നതു ബുദ്ധിയല്ലെന്നാണു എന്റെ അഭിപ്രായം. ഉദ്ദേശം ൧൫ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപു് ഈ നാട്ടിൽ വിദേശത്തുനിന്നും വളം കൊണ്ടുവന്നിരുന്നില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ചാണകം, ചാരം, പച്ചിലവളം പലഇനം പിണ്ണാ

[Mr. K. P. Kochukora Tharakan.]

ക്കുകൾ മുതലായവയാണ് ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നത്. മേൽപറഞ്ഞ സാധനങ്ങൾ കാലസ്ഥിതിയനുസരിച്ചു പരിഷ്ക്കരിച്ചു കോമ്പോസ്റ്റുവളം ഉണ്ടാക്കി കൃഷിചെയ്താൽ വിളവു വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കാമെന്നുള്ളതു സംശയലേശം കൂടാതെ എനിയ്ക്കു അനുഭവത്തിൽ നിന്നും പറയാൻ സാധിക്കും. ഒറീസ്സായിൽ അവർക്കാവശ്യമുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ആ നാട്ടിൽ ധാരാളമായി കിട്ടുന്നതും വളത്തിനു കൊള്ളാവുന്നതുമായ പുതിയ വളങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയും പുതിയ വിത്തുകൾ തെരഞ്ഞെടുത്തു കൃഷിചെയ്തും അഭിവൃദ്ധിയിൽ കണ്ടുവന്നു. ഇപ്പോൾ അവരുടെ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞു ധാരാളം വെളിയിലേയ്ക്കു അയച്ചുവരുന്നു. കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു, വെളിയിൽനിന്നും വളം കൊണ്ടുവരാമെന്നുള്ള ആശ തല്ക്കാലം നിറുത്തിവെയ്ക്കണം. നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുതന്നെ ഇവിടത്തെ കൃഷിക്കാവശ്യമായ വളം ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ഗവേഷണം നടത്തി ആവശ്യമായ പരിഹാരങ്ങൾ നാട്ടുകാരെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുന്നതു ആകർഷണീയമായിരിക്കുമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: Sir, I express my thankfulness to the honourable members for their valuable suggestions and I assure them that with thier co-operation I shall endeavour to do my best to remove the defects pointed out by them. I may submit in this connection that one of the honourable members of this House helped me very much for purchasing manures and on that account it was possible for the department to sell manures at a very cheap rate. When the same stuff was being sold at Rs. 180 a ton it was possible for the department to sell it at Rs. 107 a ton. It is such co-operation that I expect from the honourable members of this House.

Most of the honourable members expressed dissatisfaction at the paucity of manure in Government depots. It is due to two causes. One is non-availability of imported manures such as ammonium sulphate, niciphos anb so forth due to war conditions and the second is due to the restrictions imposed on the movement of oil cakes, bone meal, etc., by the Madras Government. In spite of all these disabilities we are trying our utmost to import such manures as bone meal and oil cakes as far as possible under permits. We are also endeavouring our atmost to explore local resources. The making of compost manure is being demonstrated to the ryots and that is being freely accepted by them, and I dare say, that most of the ryots in Travancore know what compost manure is. A scheme for making organic compost manure in collaboration with the Forest Department is under way. We conducted some experiments in Nedumangad and we found that a ton of

compost organic manure would cost about Rs. 7. That is due to the high cost of labour at the present time. But during normal times the cost will be much less. That scheme will come into operation very soon and throughout Travancore; in about 8 places, it is going to be made. I hope a good portion of the demand will be met and the ryots will be able to get a large portion of their requirements from their neighbouring depots. We are endeavouring to stock as much manure as possible in the departmental depots and we have invited tenders. For the year 1119, every arrangement will be made for stocking a large quantity of manures in Government depots. We have also addressed the Director of Research for the collection of all fish manure available in the coastal regions and to send them to the Agricultural Department. We have also addressed the Agricultural officers of this Department to collect as much manure as possible from their jurisdictions during appropriate seasons to be stocked in the depots for sale under their control. Two bone crushing factories have been opened, one at Kottayam and the other at Nagercoil. We have been in touch with the proprietors of those factories and we have requested them to manufacture fertilisers with local ingredients for important crops like paddy, sugar-cane, cocoanut, etc. We have given the necessary instructions for their manufacture. The factory at Kottayam has already started work.

MR. K. KUNJU PANICKER: May I know from the member whether such manures as bone meal will be made available to the public from the departmental depots?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: As far as possible, they will be made available. An officer of the department has been deputed to Bangalore to undergo training for the manufacture of compost manure out of nightsoil. He will be working a comprehensive scheme of nightsoil compost manure on his return after six months.

Some of the honourable members expressed dissatisfaction at the propaganda work of the department. We are doing our best to demonstrate to the ryots the possibility of increasing the yield of crops by the use of scientific methods. We have gone a step further. We are demonstrating practically to the ryots the benefits of employing better methods of cultivation, scientific manure and selected seeds and they are being accepted by the ryots very freely. Then again a leaflet has been compiled which contains all sorts of information about the soil, manure and crops and it is being printed. I hope it will be available to the public in the course of one or two months.

Some of the honourable members expressed that there was a very virulent outbreak of rinderpest in Travancore and that several cattle died on that account. It was not due to any laxity on the part of the officers of the department that the animals died. It was due to an outbreak of a contageous disease brought into the country by imported animals. we took all possible steps to control the disease and to some extent, we have succeeded.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: Are there not preventive measures?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: * One of the preventive measures is the inoculation of serum.

[Mr. K. Subramonia Pillai.]

I may, in this connection, point out that the Agricultural Department here is working on a par with other departments in India and abroad. The policy pursued by this department is the same as the policy followed by similar departments in other countries. We have instituted experimental stations at important agricultural centres. We have experimental stations in important paddy growing tracts, sugar growing tracts, cocoanut growing tracts and we are investigating the problems relating to all these crops and the results are being demonstrated to the ryots.

With regard to the improvement of cattle, the Department has been trying for the past several years means for it and at the end we have discovered that the improvement of cattle in this country can be easily effected by the infusion of foreign blood into our cattle and we have pitched upon the Scindhi bull for this purpose.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Was it not discovered some 20 or 25 years ago?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: Only other breeds were imported, such as the Mysore bulls The Sindhi bull is of recent introduction. A Government stud farm has been sanctioned where Scindhi bull calves can be reared and sent to the rural areas for this purpose.

In conclusion, I may say that the recommendations of the Imperial Council of Agricultural Research are being promptly attended to. I am therefore of the firm conviction that this Department is not lagging behind in any respect.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: What has the honourable member to say regarding the suggestion that all available lands suitable for paddy cultivation in the forest area should be taken up by the department and brought under its control?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: It could be done on a co-operative basis.

MR. C. JEBAMONY NADAR: Is it not possible to make available to South Travancore laurel oil cakes?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: I think it will be possible.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: In the hope that the Director's enthusiasm will continue and he will put into practice all that he has said here I do not press the motion.

The motion was, by leave, withdrawn.

Motion No. 254.

MR. G. VELU PILLAI: Sir, I beg to move "to reduce the allotment of Rs. 3,000 for travelling allowance by Re. 1—to speak about the selection of seeds and the necessity for keeping sufficient quantities of selected paddy for sale in the manure depots."

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: Sir, I rise to a point of order. It does not at all arise under "travelling allowance."

DEPUTY PRESIDENT: It is out of order.

The question that Government be granted a sum of Rs. 1,94,806 under Demand XX – Agriculture—was put and carried.

The Demand was passed and the Grant was made.

DEMAND XXI—INDUSTRIES INCLUDING RUBBER FACTORY.

MR. E. I. CHACKO: Sir, I beg to move for a grant of Rs. 1,00,547 under Demand XXI--Industries including Rubber Factory.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Sir, before the motion is put may I ask one question? Is not the Rubber Factory working under a lease from the Government?

MR. E. I. CHACKO: It is not under a lease. It is on a partnership basis.

The question that Government be granted a sum of Rs. 1,00,547 under Demand XXI—Industries including Rubber Factory—was put and carried.

The Demand was passed and the grant was made.

DEMAND XXII—CO-OPERATIVE DEPARTMENT.

MR. K. MADHAVA KURUP: Sir, I beg to move for a grant of Rs. 1,08,276 under Demand XXII—Co-operative Department.

The question that Government be granted a sum of Rs. 1,08,276 under Demand XXII—Co-operative Department—was put and carried.

The Demand was passed and the grant was made.

DMMAND XXIII—UPLIFT OF BACKWARD COMMUNITIES.

MR. R. VASUDEVA PODUVAL: I beg to move for a grant not exceeding Rs. 62,238—under Demand XXII—Uplift of Backward Communities.

Motion No. 272.

SRIMATHY T. NARAYANI AMMA: Sir, I move that Rs. 5 may be reduced from the allotment of Rs. 1,200 for allowance to the officer in charge—to urge the introduction of further improvements in the arrangements for the hostel accommodation of women students belonging to the backward communities.

Sir, let me at the outset express my appreciation of the very good work that the Department is now doing, but even better work is necessary in order to give all possible encouragement to women students belonging to the backward communities. I know that there are some girl students who are put to very great difficulties on account of not getting hostel accommodation. It will even hamper their further studies. It is highly necessary therefore that all possible arrangements should be made to give accommodation for women students belonging to the backward communities. It is for the purpose of urging the introduction of further improvements in the matter that I have tabled this motion.

MR. K. KUNJU PANICKER: സർ, ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ഇപ്പോഴത്തെ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ വളരെ കാര്യക്ഷമമായിട്ടു അദ്ദേഹത്തിന് അനുവദിക്കുന്ന ബഡ്ജറ്റുകൾ വച്ചു കാര്യങ്ങൾ ഭംഗിയായി നിർവഹിക്കുന്നുവെന്നു സന്തോഷത്തോടു

[Mr. K. Kunju Panicker.]

കൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അദ്ദേഹം പിന്നോക്കസമുദായങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി പലപ്രവൃത്തികളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ വർഗ്ഗത്തിൽ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്നവർക്കായി വളരെ ഭംഗിയായ നിലയിൽ മൂന്നു ഹോസ്റ്റലുകളുണ്ട്. സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം ഒരു ഹോസ്റ്റൽ നൾകുന്ന കാര്യമാണ് ഈ പ്രമേയത്തിൽ പ്രധാനമായി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. പിന്നോക്കസമുദായം എന്നുമാത്രമല്ലാ എല്ലാ സമുദായങ്ങളും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതു സ്ത്രീകളുടെ അഭിവൃദ്ധിയെ ആശ്രയിച്ചാണെന്നാണ് എനിക്ക് ഈ അവസരത്തിൽ പ്രത്യേകമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുള്ളത്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേയ്ക്കു കൂടുതൽ ധനസഹായം നൾകി ഇപ്പോൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു ഹോസ്റ്റൽ നൾകുകയും മററു അഭിവൃദ്ധിമാർഗ്ഗങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യണം. നമ്മുടെ കൃഷിക്കും, വ്യവസായത്തിനുമായി പിന്നോക്കസമുദായത്തിൽപ്പെട്ട അനേകലക്ഷമാളുകൾ നിരന്തരം ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണു. അവർക്കു ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ശുചിത്വമില്ലാതെയും, ആരോഗ്യപരമായ ജീവിതസൗകര്യമില്ലാതെയും വളരെ അധഃപതിക്കുന്നുണ്ട്. എങ്ങിനെയാണ് ഇവ സമ്പാദിക്കേണ്ടതെന്നുതന്നെ അവർക്കു അറിയാൻ പാടില്ലാ. പിന്നോക്കസമുദായം എത്ര മാത്രം നാഗരീകതയുള്ളവരായി തീരുന്നു എന്നു നോക്കിയാണ് ഈ രാജ്യത്തെ ഐശ്വര്യത്തിൻെറ മാനദണ്ഡം നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു്. അവരുടെ ആത്മാർത്ഥമായ പരിശ്രമത്തിൻെറ ഫലമായിട്ടാണ് ഇവിടെ കൃഷിയും വ്യവസായവും അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ അവർക്കു വേണ്ട പ്രോത്സാഹനം നൾകത്തക്കവണ്ണം ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേയ്ക്കു കൂടുതൽ ധനസഹായം നൽകണമെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവർമെൻറിനോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും, ഇപ്പോൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു മേലദ്ധ്യക്ഷൻെറ കാര്യക്ഷമതയോടുകൂടിയ പ്രവൃത്തികൾ മുമ്പോട്ടു കൊണ്ടുപോകണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഹാർദ്ദമായി അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. P. C. ADICHAN: സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാനും പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു. പിന്നോക്കസമുദായത്തിന് വിദ്യാഭ്യാസപരമായി ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവൺമെൻറ് വേണ്ടതുസഹായം ചെയ്തുവരുന്നു. ആൺകുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യത്തിനായി ആദ്യം തിരുവനന്തപുരത്തു ഒരുഹോസ്റ്റൽ തുടങ്ങുകയും, ഇപ്പോൾ നാഗരുകോവിലിലും കോട്ടയത്തും ഹോസ്റ്റലുകൾ സ്ഥാപിച്ച് അവ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, മററുചില സൊസൈററിക്കാർ നടത്തുന്നതായ ഹോസ്റ്റലുക

ളുണ്ട്. അവസ്ഥയും വേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങളും ചെയ്തു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതൊക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ തന്നെയും സ്ത്രീകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം മുന്നോട്ടുവന്നില്ലെങ്കിൽ അത്രപ്രയോജനമുണ്ടാകുകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ, ബഹുമാനപ്പെട്ട അവശസമുദായസംരക്ഷകരാം അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിക്കാനായി ബഹുമാനപ്പെട്ടഗവർമെന്റിൽ നിന്നും ഏർപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള അഡൈ്വസറിബോർഡും ഈക്കാര്യത്തെപ്പററി ആലോചിക്കുകയും ഗവർമ്മെന്റിനെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു ഹോസ്റ്റൽ തുടങ്ങുന്നതിന് ആലോചനയുണ്ടെന്നും മററും ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ എത്രയും വേഗത്തിൽ അതു നടപ്പിൽ വരുത്തിയാൽ ഏററവും പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്നും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവർമ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ പ്രത്യേകം പതിയണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. K. K. NARAYANAN: സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ സസന്തോഷം പിൻതാങ്ങുന്നു. ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് യാതൊരു സൌകര്യവുമില്ലാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ പിന്നോക്കസമുദായത്തിൽപെട്ട മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ തിരുവിതാംകൂർ യൂണിവേഴ്സിററിയിൽനിന്നും ഇക്കഴിഞ്ഞ പരീക്ഷയിൽ ഡിസ്റ്റിംഗ്ഷനോടുകൂടി വിജയിയായി എന്നുള്ളത് സന്തോഷാവഹമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. ആ യുവസ്നേഹിതന്റെ ചെറുപ്പകാലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ യഥാശക്തി സഹായിക്കാൻ എനിക്കും സൌകര്യം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള ആത്മാർത്ഥത കൊണ്ടും, പിന്നോക്കസമുദായത്തിന് വളരുവാനും വികസിക്കുവാനും സന്ദർഭം ലഭിച്ചാൽ ചിലപ്പോൾ മററുള്ളവരെത്തന്നെയും പിന്നണിയിലാക്കിക്കൊണ്ടു മുന്നോട്ടുപോകുവാനുള്ള കെൽപ്പ് അവരിൽത്തന്നെ കുടികൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സന്തോഷംകൊണ്ടും ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ ഹാർദ്ദമായി പിൻതാങ്ങുന്നു. ഹോസ്ററലുകളുണ്ടാക്കിയും വിദ്യാഭ്യാസവേതനം നൽകിയും മററും മി. കെ. ആർ. നാരായണന്റെ സമുദായത്തെ സഹായിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഒരു ചെറിയ മുറിവൈദ്യന്റെ മകനായ കെ. ആർ. നാരായണനും വേറൊരു മുറിവൈദ്യനായി കഴിയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂർ ഗവർമ്മെന്റ് ആവശ്യമുള്ള വേതനങ്ങളും നൽകിയും മററു പലവിധത്തിലും വേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങളും നൽകിയതിനാലാണ് മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ ഡിസ്ററിംഗ്ഷനോടുകൂടി പാസാകാൻ ഇടയായത്. അതുപോലെതന്നെ ഇദംപ്രഥ

[Mr. K. R. Narayanan]

മമായി ഒരു ഉന്നതബിരുദം സമ്പാദിച്ച പിന്നോക്കസമുദായത്തിൽപെട്ട ശ്രീമതി ദാക്ഷായണിയെയാണ് ഈ കെ. ആർ. നാരായണൻെറ ജ്യേഷ്ഠൻെറ മകൻ മി. വേലായുധൻ കല്യാണം കഴിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരു പരവനും അതായത് വർണ്ണവസമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു പുരുഷനും, ഒരു പുലയിയും തമ്മിലുള്ള ഈ വിവാഹം തന്നെ നവനാഗരികതയുടെ ഒരു ഉത്തമലക്ഷ്യമാണ്. ഈ ദാക്ഷായണി കൊച്ചിയിലെ ഹോസ്ററലിൽ താമസിച്ചു പഠിച്ചും മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഹോസ്ററലിൽ താമസിച്ചു പഠിച്ചുമാണ് ഈ ബിരുദങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഞാൻ ഈ പ്രമേയം പിൻതാങ്ങുന്നത് അനവധി ദാക്ഷായണിമാരും, നാരായണന്മാരും ഗവൺമെൻറിൻെറയും മററു പൊതുജനനേതാക്കന്മാരുടേയും സഹായസഹകരണങ്ങളുടെ ഫലമായി അധഃകൃതസമുദായത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവരുവാൻ സംഗതിവരട്ടെ എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടിയാണ്. സൽഗുണ സമ്പൂർണ്ണകളായ അനവധി ശീലാവതിമാരും സാവിത്രിമാരും ഈ പിന്നോക്കസമുദായങ്ങളുടെ അടിത്തട്ടിൽ വെളിച്ചംകാണാതെ കിടക്കുകയാണ്. അവരെ പുറത്തു കൊണ്ടുവരുവാനും അവരുടെ വാസനയെ വികസിപ്പിക്കുവാനും, ലോകത്തു പരത്തുവാനും ഗവൺമെൻറിനും മററു സമുദായനേതാക്കന്മാർക്കും ചുമതലയുണ്ട്. അവരുടെ ഒന്നാമത്തെ ചുമതല ഇതാണ്. പിന്നോക്കസമുദായത്തെ ഇതേ നിലയിൽ വച്ചുകൊണ്ട് ഈ നിലയിൽ നിറുത്തികൊണ്ട് മററുള്ള ഒരൊററ സമുദായക്കാർക്കും എന്നുമാത്രമല്ല സ്റേററിനും ഉയരുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അവർ ഉൽക്കർഷം പ്രാപിക്കണമെങ്കിൽ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിലും, സാമ്പത്തികനിലയിലും ശുചിത്വത്തിലും അവർ മുമ്പോട്ടു വരണം. ഇതിനു പററിയ ഒരു സ്ഥാപനം ഹോസ്ററലുകളാണ്. എൻെറ അഭിപ്രായത്തിൽ എല്ലാവരുംകൂടി താമസിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം ഈ ഹോസ്ററലുകളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ്. ഓരോ പഴങ്ങളും പൂക്കളും ഇലകളും ഓരോ മുറിയിൽ ഇടുന്നതിനെക്കാൾ എല്ലാ ഇലയും എല്ലാ പൂക്കളും എല്ലാ കായ്കളും കൂടി ഒരു മുറിയിൽതന്നെ പരസ്പരം സൗഹാർദ്ദപൂർവ്വം കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതിന് സൗകര്യം നൽകുന്നതാണ് ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത്.

MR. KAVIYOOR K. K. KUCHUKUNJU : മി. കെ. ആർ. നാരായണൻെറ സമുദായത്തിൽപെട്ട വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഹരിജനഹോസ്ററലുകളിൽ പ്രവേശനമില്ലെന്നുള്ള വിവരം ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. K. R. NARAYANAN : അപ്രകാരമാണെങ്കിൽ അതു വളരെ
പകരമാണ്. എന്നാൽ ഞാൻ മി. നാരായണനേയും അവശ
ത്തിൽപെട്ട വേലായുധനേയും ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം ഈ ഹോ
കളിൽവച്ചു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും പിന്നോക്കസമുദായങ്ങ
ദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ വളരെ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണം. അതിലും
കിച്ച് സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ ഗവമ്മെൻറു കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ
പ്പിക്കേണ്ടതാണ്. പിന്നോക്കസമുദായത്തിൽ ഇരുട്ടറകൾക്കുള്ളി
ളിച്ചുകാണാതെയും, വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാതെയും ശുചിത്വമില്ലാതെ
ധഃപതിച്ചുകിടക്കുന്ന അനവധി വേലായുധന്മാരും അനവധി നാ
ന്മാരും അനവധി നാരായണിമാരും ഉണ്ട്. അവരെ വെളിച്ചത്തു
ണ്ടുവരുന്നതിനായി, അവരെ ഉയർത്തുന്നതിനായി സകല കഴിവുക
പയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിലേയ്ക്കായി ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂ
ൻെറ ബഹുമാന്യസഹോദരി ശ്രീമതി നാരായണിഅമ്മ രാജ്യത്ത
ണ്ടിയും, അനേകലക്ഷം അവശസമുദായങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും ഇവിടെ
തരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ സർവ്വശക്തികളും
യോഗിച്ചു പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. THARIATHU KUNJITHOMMEN : സർ. ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപ
ൻെറ തത്വത്തോടു അനുകൂലിക്കുന്നു. പിന്നോക്കസമുദായങ്ങളോ
ന്നോക്കസമുദായങ്ങളോടും ഗവമ്മെൻറു വളരെ കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. അ
തലമുറകളായിട്ട പലവിധത്തിലുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ രാജ്യത്തിൻെ
ല്ലെങ്കിൽ പിന്നോക്കസമുദായങ്ങളുടെ ഉൽക്കർഷത്തിനുവേണ്ടി , ര
കൊണ്ടിരിക്കയാണ്. എന്നാൽ മററുള്ള ശോച്യാവസ്ഥകൾക്കു
പരിഹാരം വരുത്തുന്ന ഒരു പ്രധാന മാർഗ്ഗമാണല്ലൊ വിദ്യാഭ്യാസപ
അവരുടെ ശോച്യനിലയെ ഭേദപ്പെടുത്തി ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരികയ
ുള്ളു. പ്രത്യേകിച്ചും സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ച് വളരെ പ്രയോജന
മായിരിക്കും അവക്കു ചെയ്യുന്ന സഹായങ്ങൾ. എന്നാൽ ഈ പിരേ
ക്കസമുദായക്കാരുടെ സ്ത്രീകൾക്കു പ്രത്യേകം ഒരു ഹോസ്ററൽ സ്ഥാ
ച്ച് അവരെ അവിടെ താമസിപ്പിച്ച് വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു
ത്തിക്കൊണ്ടുവരികയാണോ, അതോ മുന്നോക്കസമുദായങ്ങളിലെ സ്ത്രീ
ളോടുകൂടി ഇവരെയും താമസിപ്പിച്ചു അവരോടു സഹവസിച്ച് നാഗ
ത്വത്തിലും, മററു ജീവിതപദ്ധതികളിലും മററുള്ളവരെ അനുകരിച്ച്
ന്നോട്ടു വരുന്നതിന് സൗകര്യം നൽകുകയാണോ നല്ലതെന്ന് ആലോ

[Mr. Thariath Kunjithommen.]

ച്ചാൽ എൻെറ അഭിപ്രായത്തിൽ മററുള്ളവരോടുകൂടി താമസിക്കാൻ സൗകര്യംകൊടുക്കുന്നതാണ് ഏററവും ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത് എന്നാണു തോന്നുന്നതു്

MR. K. R. NARAYANAN : മററുള്ളവരോടുകൂടി ഇവരെ താമസിക്കാൻ അനുവദിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇപ്രകാരം ആവശ്യപ്പെടുന്നതെന്നു മെമ്പക്ക് അറിയാമോ?

MR. THARIATHU KUNJITHOMMEN : അതിനെപ്പററിത്തന്നെയാണു ഞാൻ പറയാൻ ഭാവിക്കുന്നതു്. അവർക്കു അത്യാവശ്യമായി വേണ്ട സഹായങ്ങളെല്ലാം എപ്പോഴും ചെയ്താൽ മതി. ഈ സമുദായങ്ങളുടെ ജനസംഖ്യ എത്രയുണ്ടോ അതനുസരിച്ചു അവർക്കു ന്യായമായി അർഹിക്കുന്ന സംഖ്യ ഓരോ കാര്യത്തിലും മാററിവയ്ക്കുകയും അതുകൊണ്ടു ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കു വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യണം. മററുസ്ത്രീകളുടെ ഹോസ്ററലുകളിൽ ഇവരെക്കൂടി താമസിപ്പിക്കുന്നതിനു കൂടുതലായി വേണ്ടിവരുന്ന ചെലവുകൂടി ഗവമ്മെൻറു കൊടുക്കണം. ഇതു ബാലികമാർക്കും ബാലന്മാർക്കും എല്ലാം വേണ്ടതാണ്. ഒരു ഉയർന്ന മേശമേൽ ആഹാരം വിളമ്പിവച്ചാൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുമോ? അവർക്കു് നിലത്തു ഇറക്കിവച്ചു കൊടുക്കണം. ഞാൻ മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ഓരോ കാര്യങ്ങൾക്കും അനുവദിക്കുന്ന തുക ജനസംഖ്യാനുസരണം വീതിച്ചാൽ മാത്രം മതി. അല്ലാതെ അവർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതിലധികം കൊടുക്കണമെന്നല്ല പറയുന്നതു്. ഇപ്പോൾ ഈ പിന്നോക്കസമുദായക്കാർക്കായി എല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളിലേയും കവാടങ്ങൾ ഉൽഘാടനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും സാമ്പത്തികമായി അവർ വളരെ അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യത്തിനായി ആഹാരം, വസ്ത്രങ്ങൾ, പുസ്തകങ്ങൾ ഇതെല്ലാംതന്നെ സൗജന്യമായി കൊടുക്കണമെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം.

ജനസംഖ്യയനുസരിച്ചു വീതിക്കുമ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ടി ഓരോ സമുദായത്തിനും ഇത്ര ഇത്ര വീതം കൊടുത്താൽ മതിയെന്നു വരുമ്പോൾ അവശസമുദായക്കാർക്കും അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. ഈ അവശസമുദായക്കാർ മററു സമുദായക്കാർക്കു് അടിമവേല ചെയ്തു ജീവിക്കുന്നവരാകയാൽ അവർക്കു് മററുള്ള സമുദായക്കാർ എല്ലാവരുംകൂടെ യോജിച്ചു സമ്മതിച്ചു ഒരു നല്ല തുക നീക്കിവയ്ക്കണം. പക്ഷേ മററുള്ളവരുടെ വീതം എടുത്തു കൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു നടപ്പുള്ള കാര്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു ഗവമ്മെൻറിൻെറ പൊതുമുതലിൽ ഒരു

ഭാഗം അവശസമുദായവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി നല്കണമെന്നാണ് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്. ഇവിടെയുള്ള എല്ലാ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിലും കൂടുതൽ അവശസമുദായവിദ്യാർത്ഥികളെ ഇനിയും പ്രവേശിപ്പിക്കണം. നമ്മുടെ ലാക്കാളേജ്, സംസ്കൃതകാളേജ്, സയൻസ്സു കാളേജ് ഇവയെല്ലാംമൂലം സാധുക്കളായ അവശവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് എന്തു പ്രയോജനമാണ് ഉള്ളതെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. വീതപ്രകാരം അവർക്കു ചേരാൻ അവകാശമുള്ളത്രയും ആൺകുട്ടികളേയും പെൺകുട്ടികളേയും ഫ്രീയായി ചേർത്തു് സകല സഹായസഹകരണങ്ങളും ഗവർമ്മെൻറിൽനിന്നും ചെയ്തുകൊടുത്തു പഠിപ്പിച്ചെങ്കിലല്ലാതെ അവർക്കു് ഒരിക്കലും അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകയില്ല. കാലക്രമത്തിൽ അവരുടെയിടയിൽതന്നെ അഭ്യസ്തവിദ്യർ ഉണ്ടാകയും അവർമുഖാന്തിരം അവരുടെ സമുദായസംരക്ഷണകൃത്യം നിർവഹിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യും.

ബുക്കർ ടി. വാഷിങ്ടൺ—ഒരു നീഗ്രോ—അമേരിക്കയിൽ അങ്ങനെയാണു ചെയ്തതു്. അദ്ദേഹത്തിനു വിദ്യാഭ്യാസം ഉണ്ടായി. മററു സമുദായങ്ങൾക്കു വേണ്ട സഹായങ്ങൾ നല്കാൻ അദ്ദേഹം വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. ആവിധത്തിൽ അവിടെ വിദ്യാഭ്യാസവും ഉന്നതി പ്രാപിച്ചു. പിന്നോക്കസമുദായക്കാരിൽ ആരുപേരെ വീതമെങ്കിലും ആണ്ടുതോറും വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരാക്കിത്തീർത്തു് സമുദായബോധം ഉള്ളവരാക്കിയാൽ അവരുടെ ഭാവിതലമുറകൾക്കു ഒരു വലിയ അനുഗ്രഹമായിരിക്കും. അതിനുവേണ്ടി യൂണിവേഴ്സിററിയിലും മററു വിദ്യാലയങ്ങളിലും പുസ്തകം, ആഹാരം മുതലായവ കൊടുത്തു ഗവർമ്മെൻറ് അവരെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കണം. മുന്നോക്കസമുദായത്തിൽപെട്ടവരെപ്പോലെ സുഖമായി ജീവിച്ച് വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യാനുള്ള അവസരം അവർക്കും നല്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ കടമയാണ്. അതിനുള്ള ചെലവു് സ്റേററിന്റെ പൊതുമുതലിൽനിന്നുതന്നെ വഹിക്കണം. അവർക്കു അത്രയധികം ചെലവൊന്നും വരികയില്ല. പക്ഷെ വേണ്ടവിധത്തിൽ കൊടുക്കണം എന്നുമാത്രമെയുള്ളു. അല്ലാതെ കൂടുതലൊന്നും കൊടുക്കേണ്ടയാവശ്യമില്ല. ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തിന്റെ തത്വത്തോടു് പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. അതായതു് മുന്നോക്കസമുദായക്കാരെന്നു പറയുന്നവരെപ്പോലെതന്നെ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ഈ അവശലക്ഷങ്ങൾക്കും ഏർപ്പെടുവാനുള്ള സൗകര്യം ഗവർമ്മെൻറു നല്കി അവരെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനു് ശ്രമിക്കണം എന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തിന്റെ തത്വത്തോടു് ഞാൻ പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു.

[K]AVIYOOR K. K. KOCHUKUNJU : ശ്രീമതി നാരായണിഅമ്മ അം
ള പുലയക്കുട്ടിയെ വളർത്തി പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത
യാണോ?

ARIATHU KUNJITHOMMEN : അതു വളരെ നല്ലതാണ്. അങ്ങ
ളുവരും ചെയ്യണമെന്നുമാത്രമേയുള്ളു.

C. JOSEPH: Sir, with the generous and sympathetic support
nt administration, the P. B. C. has been doing laudable and
le work in the State. These backward communities have
ing under very serious difficulties. And the present energetic
as been allieviating several of the difficulties. They have
ed with burial grounds, wells for drinking water, approach
asy provision has been made for entry into the Public Service
es to the liberal policy of Government. Now, there is a
reased accommodation of women population in the hostels,
in the right direction. Only with the co-operation and help
n popula ion, the communities will be able to progress
. This modest request of Sry. Narayani Amma is one
sure, will receive the sympathetic support of Government
e Protectors, and I hope they would be able to help the
ommunities in this direction. With these words I support

. KESAVAN SASTRI ; സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തോടു ഞാനും
നു. പിന്നോക്കസമുദായക്കാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസപ്രോത്സാ
ിൽ പ്രത്യേകിച്ചു ചില സ്ഥാപനങ്ങൾ മുഖേന നമ്മുടെ ഗ
ിന്നും അവശസമുദായ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും ചെയ്യു
ന്ന പ്രത്യേക സഹായങ്ങളെ ഞാൻ കൃതജ്ഞതാപൂർവം
നു. സർവോപരി ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും
യങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ സദയം കൈക്കൊണ്ടിരിക്കു
യ സഹകരണങ്ങൾ വിവിധങ്ങളാണ്. വിദ്യാഭ്യാസവി
നടക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങളെപ്പറ്റി കൃതജ്ഞതാപൂർവം
ു പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു. സാമുദായികമായും സാമ്പത്തി
ാ പിൻനിന്ന് അവശതയനുഭവിക്കുന്ന ഒരു വലിയ ജനസമു
ദായത്തിനു വിധേയരായിട്ടുള്ളത്. ഇവരെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന
ഗവൺമെന്റു കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഹായസഹകര
ണീയങ്ങൾ തന്നെ. ഗവൺമെന്റിന്റെ ദാക്ഷിണ്യവി
ങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിസ്തരിച്ചു പറയാൻ സമയം ഉപയോഗി
ളു പറയുന്നതായാൽ മറെറാരു നാട്ടുരാജ്യവും തിരുവി

...പ്പാലെ കാര്യമായി അവശസമുദായസംരക്ഷണം ചെയ്യുന്നി... അവിതർക്കിതമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. സർ, ഈ ഉപ... ശ്രീമതി നാരായണിഅമ്മഅവർകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ...ദ്യാഭ്യാസസൌകര്യം കൂടുതലായി നൽകണമെന്നുള്ളതാണ്. ...റി ചിലതെല്ലാം പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

...ൾ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കോട്ടയം, നാഗർകോവിൽ, തി... ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ അവശസമുദായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ ...ൽ മൂന്നു ഹോസ്റ്റലുകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

...YOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: പറയസമുദായത്തിനു വേ...ടയെങ്കിലും പ്രത്യേക ഹോസ്റ്റൽ നടത്തുന്നതായിമെമ്പർക്ക് അറി...

...KESAVAN SASTRI: അറിയാം. ചെങ്ങന്നൂരിൽ ഒരു ഹ... സ്റ്റൽ...

...YOOR T. P. VELAYUDHN PILLAI: കുറവസമുദായത്തിൽ പെ... പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു വല്ല ഹോസ്റ്റലും ഉള്ളതായിട്ടു അറി...

...KESAVAN SASTRI: കുറവർക്ക് കൊട്ടാരക്കരയും പുലയർക്കു കോട്ട...റയർക്ക് ചെങ്ങന്നൂരും ഹോസ്റ്റലുകൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതായി...റിയാം.

...ഹോസ്റ്റലുകളിലെല്ലാം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ നിയന്ത്രണത്തി...ക്ക് ആഹാരച്ചെലവുകളും മററാനുകൂല്യങ്ങളും ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നു...ം ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. ഹോസ്റ്റലുകളിൽ താമസിച്ച് ...ദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യാൻ സൌഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വിദ്യാർത്ഥിക...ഉൾപ്പെടുന്ന സമുദായങ്ങളും കൃതജ്ഞരായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു...തയും ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഒണറബിൾ മെമ്പ...ാച്ചുകുഞ്ഞ്, മി. കെ. ആർ നാരായണൻ തിരുവനന്തപുരം ...ാസ്റ്റലിൽ താമസിച്ചു പഠിച്ചിട്ടില്ല എന്നു തോന്നത്തക്കവിധ...സംസാരിക്കുന്നതായി കേട്ടു. പറവർ സമുദായത്തിൽ നിന്നും...മമായി എം. എ. ബിരുദം സമ്പാദിച്ച മി. കെ. ആർ. ...നും ബി. എ. ബിരുദം സമ്പാദിച്ച മി. കെ. ആർ. വേലായു...തിരുവനന്തപുരം ഹരിജനഹോസ്റ്റലിൽ താമസിച്ച് ...ഠിച്ചു വ...ടി എന്നാണു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത്. പൊതു...

[Mr. T. T. Kesavan Sastri.]

പറയുന്നപക്ഷം അവശലക്ഷങ്ങളെ സമഭാവനയോടുകൂടി വീക്ഷിക്കുന്ന ഒരു നയം ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും കൈക്കൊണ്ടുപോരുന്നതു് തികച്ചും അനുഗ്രഹീതമാണ്.

MR. K. R. NARAYANAN: മി. കെ. ആർ. നാരായണനു ഇവിടെ ഉദ്യോഗം കൊടുത്തശേഷവും ഗവണ്മെന്റു ഹാസ്റ്റലിൽതന്നെ താമസിപ്പിക്കണമെന്നാണോ മെമ്പറുടെ അഭിപ്രായം?

MR. T. T. KESAVAN SASTRI: മി. നാരായണനും വേലായുധനും താമസിക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പററിയല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. അവരുടെ സമുദായത്തിൽപെട്ടവർ അവിടെ താമസിച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നു മാത്രമാണ് ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചതു.

ഏതായാലും ഹാസ്റ്റലുകളിൽ താമസിച്ച് സകല ആനുകൂല്യങ്ങളുംമററും അനുഭവിച്ച് പഠിക്കാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി അവരുൾപ്പെട്ട അവശസമുദായങ്ങൾ എന്നും കൃതജ്ഞതാപൂർണ്ണരാണെന്നു പറയാൻകൂടി ഞാൻ ഈ സന്ദർഭം വിനിയോഗിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: കുറവസമുദായത്തിനു താമസിച്ച് പഠിക്കുവാൻ വല്ല ഹാസ്റ്റലുകളും ഉണ്ടോ?

MR. T. T. KESAVAN SASTRI: അവർക്കുവേണ്ടി കൊട്ടാരക്കര ഒരു ഹാസ്റ്റൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇപ്പോൾ അതു ഭംഗിയായി നടക്കുന്നുണ്ടു്. ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും നൾകുന്ന ഗ്രാൻറു പ്രസ്തുത ഹാസ്റ്റലിന്റെ നടത്തിപ്പിനു മതിയാകാതിരിക്കുന്നതായിട്ടാണറിയുന്നതു്.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: ഈ അവശസമുദായങ്ങൾക്കായി ഉണ്ടാക്കുന്ന ഹാസ്റ്റലുകളിൽ അനവശസമുദായങ്ങളിലെ സ്ത്രീകളെക്കൂടി താമസിപ്പിച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമോ?

MR. T. T. KESAVAN SASTRI: സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രത്യേകം ഹാസ്റ്റലുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. ഗവണ്മെന്റും അവശസമുദായഡിപ്പാർട്ടുമെന്റും ഇതിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കാൻ താല്പര്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. P. C. ADICHAN: കുറവസമുദായക്കാർക്ക് ഹാസ്റ്റലുകൾ ഉള്ളതായി അറിയാമോ?

MR. T. T. KESAVAN SASTRI: അറിയാം. മി. ആതിച്ചൻ തന്നെ അതിന്റെ ചുമതല ഏറെറടുത്തും ഗവണ്മെന്റിനെ സമീപിച്ചും ആ സ്ഥാപനം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ യത്നിക്കുന്നതു അറിയും.

അഞ്ചു കൊല്ലത്തിനുമുമ്പ് രാജ്യസേവാപ്രവീണ ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകൾ, ബി. എ. ബി. എൽ. ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ച ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ വച്ച് ശ്രീമതി നാരായണിഅമ്മ അവർകൾ പുലയ സമുദായത്തിൽനിന്നും ഒരു പെൺകുട്ടിയെ സ്വന്തം ചിലവിൽ പഠിപ്പിച്ച് മുൻപോട്ടു കൊണ്ടുവരാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. തദനുസരണം ശ്രീമതി നാരായണിഅമ്മ ഒരു കുട്ടിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ സകല കാര്യങ്ങളും നടത്തി ആ വിദ്യാർത്ഥിനി കഴിഞ്ഞ സ്കൂൾഫൈനൽ പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ചു. കോളേജിൽ പഠിക്കുന്നു.

MR. R. VASUDEVA PUDUVAL : സർ, ശ്രീമതി നാരായണിഅമ്മ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ച പ്രമേയവും അതിൽ അന്തർഭൂതമായിട്ടുള്ള തത്വങ്ങളും ഞാൻ സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും പിന്നോക്കസമുദായങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഇരുപതിൽപരം വിദ്യാർത്ഥിനികളെ ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരം മഹിളാമന്ദിരം ഹാസ്റ്റലിൽ ചേർത്തു ആ സ്ഥാപനത്തിനു പ്രതിമാസം ൧൨൫ രൂപാ ഗ്രാന്റു നൽകുന്നുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ അവശസമുദായത്തിൽപെട്ട ഇരുപതിൽപരം വിദ്യാർത്ഥിനികളെ സ്ത്രീധർമ്മാലയത്തിൽ ചേർത്തിട്ടു അവർക്കുവേണ്ടി ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും മാസംതോറും ൧൨൫ രൂപാ വേതനം നൽകുന്നുണ്ട്. ഇതു കൂടാതെ നാലുപെൺകുട്ടികളെക്കൂടെ കാളേജിൽചേർത്തു പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം പഠിക്കുന്ന നാലു വിദ്യാർത്ഥിനികൾക്ക് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും മാസംതോറും അവരുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ചെലവിലേക്കായി ൨൫ രൂപ വീതം വേതനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാളേജിൽ പഠിക്കുന്നവരായ വിദ്യാർത്ഥിനികളിൽ രണ്ടുപേർ എസ്. എൻ. വി. സദനത്തിലും ഒരാൾ ശ്രീമതി നാരായണിയമ്മ അവർകളുടെ ഗൃഹത്തിലും മറെറ വിദ്യാർത്ഥിനി സ്ത്രീധർമ്മാലയത്തിലും ഇപ്പോൾ താമസിക്കുന്നതായി അറിയുന്നു.

The House adjourned at 6 P. M.

B. PARAMU,

Secretary to the Sri Mulam Assembly